

**МІНІСТЕРСТВО ВНУТРІШНІХ СПРАВ УКРАЇНИ
ЛЬВІВСЬКИЙ ДЕРЖАВНИЙ УНІВЕРСИТЕТ ВНУТРІШНІХ СПРАВ
ЦЕНТР ПІСЛЯДИПЛОМНОЇ ОСВІТИ, ДИСТАНЦІЙНОГО ТА
ЗАОЧНОГО НАВЧАННЯ**

КВАЛІФІКАЦІЙНА РОБОТА

на тему:

ФОРМУВАННЯ ЕКОНОМІЧНОЇ БЕЗПЕКИ ОРГАНІЗАЦІЇ

здобувача вищої освіти освітнього ступеня
«бакалавр»
4 курсу заочної форми навчання
спеціальності 073 «Менеджмент»
Миколи АПЕТИКА

Науковий керівник:

д.е.н., проф. Зінаїда ЖИВКО

Рецензент

к.е.н., доц. Ольга МАРТИН

Кваліфікаційні робота допущена до захисту

« _____ » _____ 2022 р., протокол № _____

Завідувач кафедри менеджменту

_____
(підпис)

Львів - 2022

АНОТАЦІЯ

Апетик М. М. Формування економічної безпеки організації. Дослідження на здобуття освітнього ступеня «бакалавр» за спеціальністю 073 «Менеджмент». Львів, 2022.

В першому розділі кваліфікаційної роботи нами проведено дослідження сутності економічної безпеки організації, загроз та методичних підходів до оцінювання системи управління економічної безпеки організації. В другому розділі проаналізовано фінансово-господарську діяльність ТзОВ «БІШ-КОМПАНІ», її особливості розвитку та надано пропозиції щодо удосконалення системи економічної безпеки організації. Надано висновки до кожного з розділів та загальні висновки, наведено список використаних джерел і прикладено додатки.

Ключові слова: безпека, економічна безпека організації, система економічної безпеки організації, загрози, система управління

ANNOTATION

Apetyk M.M. Formation of economic security of the organization. Research for the bachelor's degree in specialty 073 «Management». Lviv, 2022.

In the first section of the qualification work we conducted a study of the essence of economic security of the organization, threats and methodological approaches to assessing the management system of economic security of the organization. The second section analyzes the financial and economic activities of «BISH-COMPANY» LLC, its development features and provides proposals for improving the economic security of the organization. Conclusions to each of the sections and general conclusions are given, the list of used sources is given and appendices are attached.

Key words: security, economic security of the organization, system of economic security of the organization, threats, management system

ЗМІСТ

ВСТУП	4
РОЗДІЛ 1. ТЕОРЕТИЧНІ АСПЕКТИ ФОРМУВАННЯ ЕКОНОМІЧНОЇ БЕЗПЕКИ ОРГАНІЗАЦІЇ	8
1.1. Сутність і види економічної безпеки організації.....	8
1.2 Основні підходи щодо дослідження загроз як основного фактору економічної безпеки організації	16
1.3. Методичні підходи щодо оцінки системи управління економічною безпекою підприємства.....	25
Висновки до розділу 1	34
РОЗДІЛ 2. АНАЛІЗ ФІНАНСОВО-ГОСПОДАРСЬКОГО СТАНУ ТА ПРОПОЗИЦІЇ ЩОДО ВДОСКОНАЛЕННЯ СИСТЕМИ ЕКОНОМІЧНОЇ БЕЗПЕКИ ТЗОВ «БІШ-КОМПАНІ»	36
2.1 Загальна характеристика та система управління Тзов«БІШ-КОМПАНІ»	36
2.2 Аналіз фінансово-господарської діяльності компанії	41
2.3 Пропозиції щодо удосконалення системи економічної безпеки Тзов «БІШ КОМПАНІ».....	51
Висновки до розділу 2.....	59
ВИСНОВКИ	61
СПИСОК ВИКОРИСТАНИХ ДЖЕРЕЛ	65
ДОДАТКИ	71

ВСТУП

Характер розвитку підприємництва в Україні як у соціальному, так і в економічному аспектах повністю залежать від зовнішньоекономічних обставин, від політичних, геополітичних, екологічних та соціальних умов функціонування бізнесу. Неабиякий вплив на розвиток економіки України має стрімкий ріст науково-технічного прогресу, впровадження новітніх технологій, електронних розрахунків та військових дій, які ведуться з боку російського агресора. Всі ці фактори впливають на економічну безпеку підприємств, організацій та установ незалежно від того, якої вони форми власності. Кожна організація повинна самостійно вирішувати питання, які пов'язані із захистом своїх активів, фінансів, людського капіталу, інформаційних ресурсів тощо. Будь-яка організація в умовах ринкової економіки вирішує питання по локалізації та усуненню ризиків і загроз, що можуть призвести до небезпеки та банкрутства.

Тематика економічної безпеки організації є своєчасною та актуальною, адже кожна організація в умовах невизначеності ринкового середовища піддається впливу зовнішніх і внутрішніх негативних факторів, ризикує та змушена шукати найбільш оптимальні шляхи захисту власної справи, усунення недоліків та формування такої економічної безпеки свого бізнесу, яка дасть можливість фірмі розвиватися, відтворюватися ті отримувати прибутки.

В сучасній науковій літературі приділяється багато уваги проблемам організації та зміцнення економічної безпеки суб'єктів господарювання. У кваліфікаційній роботі усі дослідження будуть підкріплені сучасною науковою думкою вчених та фахівців, таких як Є.Білоусов, О.Бригінець, І.Голіков, П.Денисенко, В.Єфімов, З.Живко, М.Зось-Коріор, Г.Козаченко, М.Копитко, А.Матковський, В.Онищенко, С.Подолька, О.Тимошенко, В.Франчук та багатьох інших. Але, незважаючи на численні науково обґрунтовані

дослідження цих вчених, в яких вони надали теоретико-методичну і практичну базу впровадження та функціонування елементів економічної безпеки на підприємстві, залишаються ще не вирішеними питання побудови дієвої системи економічної безпеки організації медичної галузі.

Метою дипломної роботи є розробка теоретико-методичних та практичних пропозицій щодо удосконалення системи економічної безпеки ТзОВ «БІШ КОМПАНІ».

Для досягнення мети кваліфікаційної роботи поставлені наступні **завдання**, зокрема:

- уточнити сутність та класифікацію економічної безпеки організації;
- систематизувати основні підходи щодо дослідження загроз як основного фактору економічної безпеки організації;
- визначити методичні підходи щодо оцінки системи управління економічною безпекою організації;
- навести коротку характеристику та провести аналіз фінансово-господарського стану ТзОВ «БІШ-КОМПАНІ»;
- сформулювати пропозиції щодо удосконалення системи економічної безпеки ТзОВ «БІШ КОМПАНІ».

Об'єктом роботи є процес формування економічної безпеки суб'єкта господарювання.

Предметом дослідження є теоретико-методичні та практичні засади формування процесу забезпечення економічної безпеки ТзОВ «БІШ КОМПАНІ» у сучасних умовах господарювання.

Теоретичною та інформаційною базою є сучасні теорії економічної безпеки підприємства, наукові концепції, періодичні публікації вітчизняних та зарубіжних вчених, спеціальна економічна література, періодичні видання, аналітичні дані з діяльності ТзОВ «БІШ-КОМПАНІ», законодавчі та нормативні акти України.

Методи дослідження, які використані під час опрацювання матеріалу наступні: методи синтезу та аналізу, систематизації та порівняння використані

при написанні першого розділу; при проведенні діагностики стану ТзОВ «БІШ-КОМПАНІ» було використано економіко-математичні методи, метод співставлення та кореляційного аналізу.

Практичне значення роботи полягає в запропонованих шляхах удосконалення системи економічної безпеки ТзОВ «БІШ-КОМПАНІ» та рекомендаціях щодо усунення ризиків та загроз.

Результати дослідження та їх новизна полягають у таких аспектах:

- уточнено дефініцію самого визначення категорії «економічна безпека організації», яка на відміну від існуючих вирізняється тим, що визначена як моніторинг оптимального для організації рівня використання всіх видів потенціалу, завдяки яким зменшуються чи усуваються можливі збитки організації, забезпечується такий стан діяльності, за якого проходить збалансований її розвиток завдяки захищеності від впливу зовнішніх загроз та внутрішніх деструктивних чинників, забезпечується маневреність і гнучка адаптація до мінливого як макро, так і зовнішнього середовища.

- систематизовані основні підходи до вивчення загроз як основного сектора економічної безпеки організації, виокремивши чотири основні джерела загроз: (1) бізнес-загрози; (2) регуляторні загрози; (3) загрози зовнішнього середовища; (4) внутрішні загрози.

- розроблено механізм оцінювання впливу загрози на рівні економічної безпеки організації та усунення виявлених загроз для оперативного вирішення локалізації негативних ризиків і загроз та стратегічного управління організацією.

Результати апробації – особисті наукові праці:

1. Апетик М.М., Михайлів М.М. Взаємозв'язок економічних інтересів та загроз в системі економічної безпеки організації. *Соціально-економічний розвиток і безпека України: стан та перспективи*: матеріали міжвузівської науково-практичної конференції здобувачів вищої освіти і молодих вчених (м.Львів, 24 березня 2022 р.)). За заг.ред. В.С.Бліхара [Електронний ресурс]. Львів: ЛьвДУВС, 2022. С. 8-10. (145 с.).

2. Нечепурна Н.Т., Апетик М.М. Використання діджиталізації в кадровій та економічній безпеці організації. *Студентська наукова конференція «Стратегічні імперативи менеджменту в умовах сучасних викликів»*. Львівський національний університет ветеринарної медицини та біотехнологій імені С.Г.Гжицького (м.Львів, 09-10 грудня 2021 р.). Кафедра менеджменту: тези доповідей / Смолинець І.Б. (відп.ред.), 2021. С.9-11.

3. Мойсак Ю.В. Апетик М.М, Социально-экономическая сущность рейдерских захватов. *III Міжнародний конкурс студентських науково-дослідних робіт з економіки*. Комратський державний університет (Молдова) за сприяння Науково-дослідного центру «Прогрес» (Молдова) . 2 місце - нагороджені дипломами II ступеню від 30.11.2021.

4. Живко З.Б., Апетик М.М. Управління проєктною діяльністю некомерційної організації. *Науково-практична Інтернет-конференція «Менеджмент і безпека: теоретичні та прикладні аспекти»* (м.Львів, 13 травня 2021 р.) / за заг.ред. В.С. Бліхара. [Електронний ресурс] Львів : ЛьвДУВС, 2021.

Структура кваліфікаційної роботи містить вступ, теоретичний розділ з аналізом літератури за тематикою роботи, практичний розділ, в якому подано аналіз фінансової і господарської діяльності та пропозиції удосконалення системи економічної безпеки організації, висновків до кожного розділу, загальних висновків по роботі, списку літератури та додатків.

За результатами дослідження впроваджено в діяльність ТОВ «БІШ-КОМПАНІ» пропозиції щодо напрямів стратегічного управління ТОВ «БІШ-КОМПАНІ» (Додаток)

РОЗДІЛ 1. ТЕОРЕТИЧНІ АСПЕКТИ ФОРМУВАННЯ ЕКОНОМІЧНОЇ БЕЗПЕКИ ОРГАНІЗАЦІЇ

1.1. Сутність і види економічної безпеки організації

Термін «безпека» використовується для визначення стану функціонування різних об'єктів, тобто і живих істот, і будь-яких неживих об'єктів. З давніх давен питання безпеки піднімалися на різних рівнях і описані ще з біблійних часів, коли Мойсей виводив іудеїв на землю обитовану. З часом поняття безпеки набирало різних відтінків та застосувань, трансформувалося в різноманітні форми і разом із застосуванням інноваційних засобів ввійшло повністю як у світову економіку в питаннях глобалізації (зокрема, це і всебічна глобальна боротьба з ковідом) і при веденні індивідуальних господарств, малого та середнього бізнесу.

Отже, можемо стверджувати на основі опрацювання низки безпекової літератури, що поняття «безпека» імпантоване в соціальні та економічні відносини як вимірник цих відносин та умов реалізації діяльності складної соціально-економічної системи при можливих ризиках та загрозах, що можуть спричинити втрати та збитки, негативно вплинути на систему [1].

Тому, поняття «безпека» у цій кваліфікаційній роботі буде трактуватися як характеристика стану відповідного об'єкта, процесу чи явища, рухомого чи неподвижного, реалізованого чи нездійсненого у певному часі за браку різноманітних негативних подій, таких як небезпека відсутності постачання, ринків збуту, пошкодження чи знищення товару в матеріальному сенсі та відсутності необхідних для діяльності умов забезпечення відтворення організації, функціонування об'єктів, процесів та явищ.

Що стосується економічної безпеки організації, то слід зазначити, що метою створення та розвитку будь-якого комерційного утворення є отримання прибутку, у тому числі й за рахунок задоволення основних потреб людини,

суспільства, країни, групи країн і світу відповідно. Тому економічна безпека організації повинна характеризувати здатність підприємства отримувати прибуток на достатньому рівні з урахуванням усіх можливих сфер комерційної діяльності. Для з'ясування сутності економічної безпеки організації доцільно розглянути діючі визначення економічної безпеки підприємства.

На загальнодержавному теоретико-методичному рівні виділяють три основні концепції трактування категорії «економічна безпека» зокрема: на рівні держави, кейнсіанську концепцію, камералістську та інституційну. Боазові відмінні риси цих концепцій надані в таблиці 1.1.

Таблиця 1.1

Концепції трактування категорії «економічна безпека» на національному рівні

Характеристика	Камералістська	Кейнсіанська	Інституціональна
Засновники	Фридріх Ліст 1840-ві роки	Джон М. Кейнс 1930-ті роки	Ернандо де Сото 1980-ті роки
Як загроза національній економічній безпеці	Конкуренція або інші дії інших країн	Ситуації на ринку, які призводять до нестабільності економічного зростання, а також безробіття та інфляції	Державні перепони, які проявляються через адміністративні бар'єри, пошуки політичної ренти, корупцію тощо
Мета боротьби за національну економічну безпеку	Економічна незалежність	Соціально-економічна стабільність	Верховенство права та захист прав власності і бізнес-структури
Методи боротьби за національну економічну безпеку	Політика протекціонізму торгівлі	Державне регулювання в соціально-економічній та кадровій сферах	Спрощення бюрократичних процедур, боротьба з корупцією

Джерело: систематизовано автором на основі [2-4]

В теоретико-методичних та наукових джерелах з питань економічної безпеки виокремлюють наступний перелік основних загроз, на які треба звернути увагу як на глобальному рівні, так й на рівні сучасного підприємства.

1. Загроза кібератак, які включають в себе як зростання кількості випадків звичайної кіберкрадіжки, так і ймовірність початку повномасштабної кібервійни.

2. Небезпека погіршення демографічної ситуації в розвинутих країнах, що посилює тиск на фінансово-економічну систему та загрожує соціальній стабільності в країнах, які розвиваються.

3. Обмеженість ресурсів, що призводить до нестабільності ринку та підвищення цін на енергоносії та товари в довгостроковій перспективі, що особливо болісно може вдарити по енергозалежним підприємствам.

4. Глобалізація економіки, що гальмує економічне зростання підприємств, які не входять до корпорацій або транснаціональних компаній.

5. Неконтрольоване розповсюдження зброї масового ураження, особливо ймовірність поновлення розповсюдження ядерної зброї [5-9].

Якщо проаналізувати визначення категорії «економічна безпека підприємств», які надаються зарубіжними та вітчизняними науковцями, то можна виділити основне поняття - «загроза», що представляє ознаку реальної небезпеки. Виходячи з цього, практично всі основні визначення цієї категорії містять в собі рекомендації щодо повної нейтралізації або значної мінімізації такої загрози. Також дуже часто можна зустріти трактування категорії «економічна безпека підприємства», поданого професором З.Живко як здатність підприємства використовувати потенціал, різні ресурси, специфіку діяльності, сучасні передові технології тощо, які можуть бути реалізованими як у зовнішньому, так і внутрішньому середовищі [10].

В.Онищенко та А.Матковський розглядають економічну безпеку як певну властивість організації, що базуються на таких принципах як цілісність, самодостатність, рентабельність, адаптивність, стійкість до впливу зовнішніх факторів. Автори підкреслюють, що саме керованість системою безпеки, вміле використання принципів убезпечення організації, її надійність та ефективність дають позитивні результати діяльності організації в цілому, одночасно опираючись на решту принципів: законності, маневреності, економічної

доцільності, поєднання превентивних та захисних заходів, корегування та контролю [11].

В процесі діяльності підприємства фактично проходять превентивні дії та захист кожної функціональної складової системи безпеки, і це реальна можливість захистити організацію від руйнівного впливу зовнішніх факторів, від реалізації внутрішніх загроз, які можуть спричинити не лише певні втрати чи збитки, але й спровокувати банкрутство організації. Через те, як ми зазначали раніше, побудова системи ЕБО будується на виконанні комплексу принципів, які дають можливість підприємству покращувати показники діяльності та ефективно працювати. Тим паче, що сутність економічної безпеки і полягає у відсутності загроз та різних негараздів роботи, які виникають через ризикові ситуації, що створюються під впливом негативних чинників як зовнішнього, так і внутрішнього середовища, та можливості їх передбачення у майбутньому, щоб бути готовим до попередження та усунення небезпечних явищ. Звичайно, вплив небезпечних факторів не завжди повністю нейтралізується. У більшості випадків це можна реалізувати лише частково або на деяких особливо важливих ділянках.

За обсягами та кількістю небезпечних факторів, загроз, як результату їх реалізації визначається рівень економічної безпеки та здатність підприємства до реалізації основних цілей підприємницької діяльності за непередбачуваних умов мінливого ринкового середовища. Ефективність сформованої СЕБО визначається множиною заходів, які проводяться своєчасним виявленням загроз зовнішнього та внутрішнього середовища та оперативним реагуванням [12].

Економічну безпеку часто розглядають як захист діяльності організації від факторів, що спричиняють збитки та недоліки, її здатність своєчасно усувати різні загрози або адаптуватися до існуючих умов, оминаючи «гострі та кути». У теоретичній літературі економічна безпека часто асоціюється з антикризовою діяльністю, мінімізацією комерційно-економічних ризиків, а також економічною стабільністю суб'єкта господарювання, його санацією та

кредитоспроможністю, а також запобіганням банкрутству, у тому числі навмисному банкрутству [13].

Економічну безпеку організації представляють як певний стан захищеності свого ресурсного потенціалу від впливу загроз, що спричиняють небажані зміни. Існує визначення економічної безпеки як стану організації, що передбачає найменшу ймовірність небажаних змін будь-яких якостей і параметрів активів підприємства, що забезпечують конкурентні переваги організації. При цьому економічна безпека означає стан найбільш ефективного використання ресурсів для запобігання загрозам і забезпечення стабільного функціонування організації.

Підсумовуючи вищенаведене дослідження, можна вважати, що категорія «економічна безпека підприємства» характеризується як постійний моніторинг оптимального для підприємства рівня використання фінансово-економічного, виробничого, кадрового та ресурсного потенціалу, за допомогою якого реальні та/або можливі збитки знижуються (ліквідуються), тобто, забезпечується такий стан підприємства, у якому воно збалансованіше і невпинніше розвивається за рахунок його захищеності від зовнішніх і внутрішніх негативних (деструктивних) чинників, а також забезпечується його гнучка та швидкісна адаптація до мінливого соціально-економічного макро- та мікросередовища.

З метою поглиблення змісту наведеного визначення сутності категорії «економічна безпека підприємства» доцільно розглянути її класифікацію. У працях багатьох авторів-безпекознавців класифікація ЕБО розглядається з позиції таких основних аспектів як місце і напрямки виникнення, сфера діяльності, джерела та ймовірність настання [14-18].

ЕБО диференційована за різними ознаками, проте з прямим зв'язком з причинами існування цієї функції в управлінському арсеналі будь-якої організації, тобто із загрозою. Виокремлюють такі види загроз звичайні, репутаційні та загрози впливу зовнішнього середовища [14-18].

Якщо проаналізувати праці вчених, то загрози можна групувати за різними ознаками, виокремивши спільну ризик поділу в кожній групі.

Складові економічної безпеки організації представлені в таблиці 1.2.

Таблиця 1.2

Складові економічної безпеки організації

Економічна безпека організації	Складові	Підхід до тлумачення
Фінансова безпека	інвестиційна, грошово-кредитна, бюджетно-податкова, фондова, валютна, страхова, банківська	<p>Захисний підхід: стан захищеності фінансових інтересів компанії від внутрішніх і зовнішніх загроз</p> <p>Ресурсно-функціональний підхід: стан ефективного використання ресурсів організації</p> <p>Стратегічний підхід: здатність організації самостійно розробляти та реалізовувати фінансову стратегію</p> <p>Ринковий підхід: управління фінансовими ризиками організації</p> <p>Комплексний підхід: комплексний опис фінансів компанії, що поєднує 4 попередні.</p>
Виробнича безпека	техніко-технологічна; безпеку праці; матеріально-сировинна; збутова; організаційна.	<p>Безпека експлуатації: стан, при якому досягається беззбитковість виробництва.</p> <p>Безпека виробництва: технічний стан, що нейтралізує можливість появи шкідливих речовин; вплив небезпечних і шкідливих виробничих факторів на людей, майно та навколишнє середовище; стан відсутності неприпустимого ризику, пов'язаного з можливістю заподіяння шкоди життю та здоров'ю працівників шкідливими факторами виробництва; стан виробництва, при якому процеси, що складають його зміст, не завдають шкоди життю, здоров'ю людей, іншим правоохоронним товарам і не створюють загрози такої шкоди;- стан виробництва, що забезпечує відсутність загрози заподіяння шкоди життю і здоров'ю людей, майновим інтересам фізичних або юридичних осіб та навколишньому природному середовищу внаслідок впливу небезпечних і шкідливих виробничих факторів.</p> <p>Безпека виробничого процесу: властивість виробничого процесу відповідати вимогам безпеки праці при його здійсненні в умовах, встановлених нормативною документацією.</p> <p>Промислова безпека: як безпека від аварій і аварій на виробничих об'єктах та від їх наслідків, що забезпечується комплексом організаційно-технічних заходів та засобів, які спрямовані на запобігання або зменшення впливу шкідливих виробничих факторів на працівників.</p>

Джерело : систематизовано автором на основі [14-18]

Продовження таблиці 1.2

Техніко-технологічна безпека	Енергія (електрична, тепла тощо). Основні засоби виробництва (будівлі, машини та обладнання та ін. Комунікації (системи інформаційного обміну)	Рівень відповідності використовуваних на підприємстві технологій найкращим міжнародним стандартам та їх захист від можливих витрат під час експлуатації.
Інвестиційно-інноваційна безпека		Інвестиційний клімат, достатній для забезпечення розширеного відтворення, раціональної реструктуризації та технологічного переоснащення..
Енергетична безпека	інвестиції постачання енергії та енергозбереження; здатність енергетичної системи своєчасно реагувати на коливання пропозиції та попиту на енергію	Постійний, безпечний і безперешкодний доступ до джерел енергії за доступною ціною. Важливим показником є частка витрат на енергоносії у собівартості продукції.
Комерційна безпека	- постачальницько-збутова; ринкова; маркетингова; - безпека комерційної вигоди	становище, яке гарантує бажаний комерційний результат від діяльності компанії та формує зобов'язання споживачів і за якої ефективно здійснюється організація та управління процесами купівлі-продажу, задовольняється попит споживачів та зростає рівень попиту споживачів використання великої літери свого предмета
Інтерфейсна безпека	безпека у взаємодії з: постачальниками; посередниками; інвесторами; кредитно-фінансовими установами; іншими стейкхолдерами (партнери, громадські організації, засоби масової інформації тощо).	надійність взаємодії з економічними контрагентами та контактними аудиторіями

Продовження таблиці 1.2

<p style="text-align: center;">Безпека зовнішньоекономічної діяльності</p>	<p>Надійність контрагентів; Мінімізація ризиків коливання курсу валюти та термінів розрахунків</p>	<p>Стан найбільш ефективного використання ресурсів підприємства для стабільного функціонування на міжнародному ринку та здатності протистояти впливу шкідливих факторів зовнішнього та внутрішнього середовища з метою забезпечення ефективних відносин між суб'єктами господарювання як на території України, так і за кордоном.</p> <p>Особливий стан системи, що забезпечує захист її елементів і зв'язків від деструктивного впливу внутрішніх і зовнішніх факторів материнської держави та країни-реципієнта, є складовою економічної безпеки підприємства, що забезпечує мінімізацію дестабілізуючої вплив факторів різного характеру походження при виході підприємства на зовнішні ринки та організації процесу взаємодії з іноземними контрагентами.</p>
--	--	---

Джерело: систематизовано автором на основі [14-18]

Отже, проведенні дослідження щодо сутності економічної безпеки підприємства, а також її класифікації дозволило виявити причинно-наслідкові зв'язки цієї категорії з загальною успішністю та результативність роботи підприємства у сучасних мінливих умовах господарювання. Було доведено, що нехтування підприємством теоретико-методичних засад економічної безпеки може негативно (деструктивно) вплинути на ефективність практичних заходів забезпечення економічної безпеки у короткостроковому та довгостроковому періодах. Отже, виникає необхідність у наступному підрозділі дослідити основні аспекти загроз як головного фактору економічної безпеки сучасної організації.

1.2 Основні підходи щодо дослідження загроз як основного фактору економічної безпеки організації

Дослідивши у попередньому підрозділі сутність економічної безпеки організації та визначивши її основні класифікаційні складові, для змістовного теоретико-методичного аналізу поставленої проблеми необхідно розглянути причини погіршення економічної безпеки підприємства. Ці причини у сукупності виступають як фактори, ефективна робота з якими призначена для нейтралізації негативного впливу на різні аспекти економічної безпеки. Ці фактори у теоретико-методичному аспекті розглядаються як загрози.

Досліджуючи науково-методичні джерела інформації, можна дійти висновку, що вчені у загальному сенсі виокремлюють два типи загроз екзогенні та ендогенні [19]. Як ми вже зазначали раніше класифікація загроз може бути за різними ознаками: за місцем виникнення, за суттю, за тривалістю, за періодом виникнення, за обсягами втрат від загроз, за впливом на СЕБО, за галуззю діяльності, за сезонністю виникнення [10; 19].

Серед внутрішніх загроз економічній безпеці організації виділяють наступні, зокрема: недостатню кваліфікацію працівників; незадовільну організацію системи управління персоналом; відсутність системи мотивації та корпоративної культури тощо. Серед зовнішніх загроз – нестабільність національної валюти та законодавства [20].

З метою дослідження стану ЕБО, сучасних підприємств України варто звернути увагу на такі групи загроз, які найбільш часто виникають в ринковому середовищі, зокрема:

- бізнес-загрози;
- регуляторні загрози;
- загрози зовнішнього середовища;
- внутрішні загрози (рис. 1.1)

	<p>Бізнес:</p> <ul style="list-style-type: none"> - ліквідність; - вартість підприємства (курс акцій); - репутація 			<p>Регуляторні:</p> <ul style="list-style-type: none"> - розрахунки з бюджетом - нормативи; - - стандарти; - вимоги до якості 	
<p>Сучасне підприємство України</p>					
	<p>Зовнішнє середовище:</p> <ul style="list-style-type: none"> - кредитна та облікова політика НБУ; - валютний курс; - рівень цін на товари та енергоносії 			<p>Внутрішнє середовище:</p> <ul style="list-style-type: none"> - модель управління; - кваліфікація персоналу; - ефективність комунікацій 	

Рис. 1.1. Джерела загроз економічній безпеці сучасного підприємства
Власна розробка автора на підставі [19-21]

Ефективність окремо взятої організації буде залежати від низки економічних показників, що характеризують фінансово-господарську діяльність організації. Такими показниками будуть ліквідність організації, вартість її цінних паперів, обсяги діяльності, охоплювана частка ринку, репутація партнерів, з якими працює організація, від прозорості роботи та чистоти ведення рахунків і взагалі бухгалтерського обліку та звітності і сплати податків.

В цьому дослідженні (на відмінну від багатьох інших) пропонується виділити регуляторні загрози в окремий блок. Це викликано тим, що організація не дотримується вимог чинних регуляторних актів, зокрема вимог щодо ведення касових операцій, передбачених НБУ, а це може спричинити втрату ліценцій, дозволів чи інших регуляторних документів, що спричинить блокування окремих операцій чи процесів організації, а може призвести до блоку роботи організації цілком, постійними перевітками, контролюми та штрафними санкціями.

Основні загрози зовнішньому середовищу для економічного розвитку сучасного українського підприємства формуються через труднощі із залученням позикового капіталу та його обслуговуванням, нестабільністю курсу національної валюти та інфляцією, що спричиняє безперервний ріст цін на товари першої необхідності, на комунальні послуги і т.п.. Звісно тут же потрібно окремо відзначити зовнішні загрози з боку військових країн-агресорів.

Що стосується загроз, які формуються у внутрішньому середовищі підприємства, то, перш за все, слід виділити недосконалу організацію управління підприємством, часту відсутність високої кваліфікованості персоналу та комунікації, що, в деяких випадках, проявляється через несанкціонований обхід комерційно значимої інформації.

Слід відзначити, що загрози бізнесу та регуляторні загрози практично завжди виникають саме у зовнішньому середовищі, але їх причини можуть бути й у внутрішньому середовищі. Наприклад, часто виникаюча ситуація з помилкою бухгалтера може призвести до накладення штрафних санкцій, що зменшить розмір оборотних коштів усього підприємства. Також витік конфіденційної інформації, інформації, пов'язаної з комерційною таємницею, може спричинити зменшення вартості акцій (вартість організації загалом) чи ускладнити випуск, або, навіть, підірвати довіру до підприємства з боку вітчизняних та іноземних інвесторів.

Таким чином, на основі вищенаведеного можна запропонувати схему класифікації загроз з джерелами за межами та всередині організації. Звичайно, в деяких випадках буде дуже важко встановити причинно-наслідкові зв'язки між походженням загрози (рис. 1.2). Справа в тому, що загрози, що виникли в зовнішньому середовищі не завжди очевидні для організації, поки не спричинять шкоду безпосередньо діяльності фірми. Приведемо приклад. Уповноважена особа підприємства не відстежувала зміни законодавства в частині публічних закупівель, внаслідок чого підприємство порушило його та отримало штрафні санкції у розмірі більш ніж 30000 грн.

В такому випадку джерело загроз формується у внутрішньому середовищі підприємства за результатами неуважності чи некомпетентності уповноваженої особи. Те ж саме може бути й тоді, коли загроза в зовнішньому середовищі впливає на стійкість підприємства через внутрішні фактори. Наприклад, головний конкурент підприємства на ринку матеріально заохочує уповноважених та управлінських осіб підприємства, які інформує його про стратегічно важливі та комерційно значущі аспекти функціонування свого підприємства.

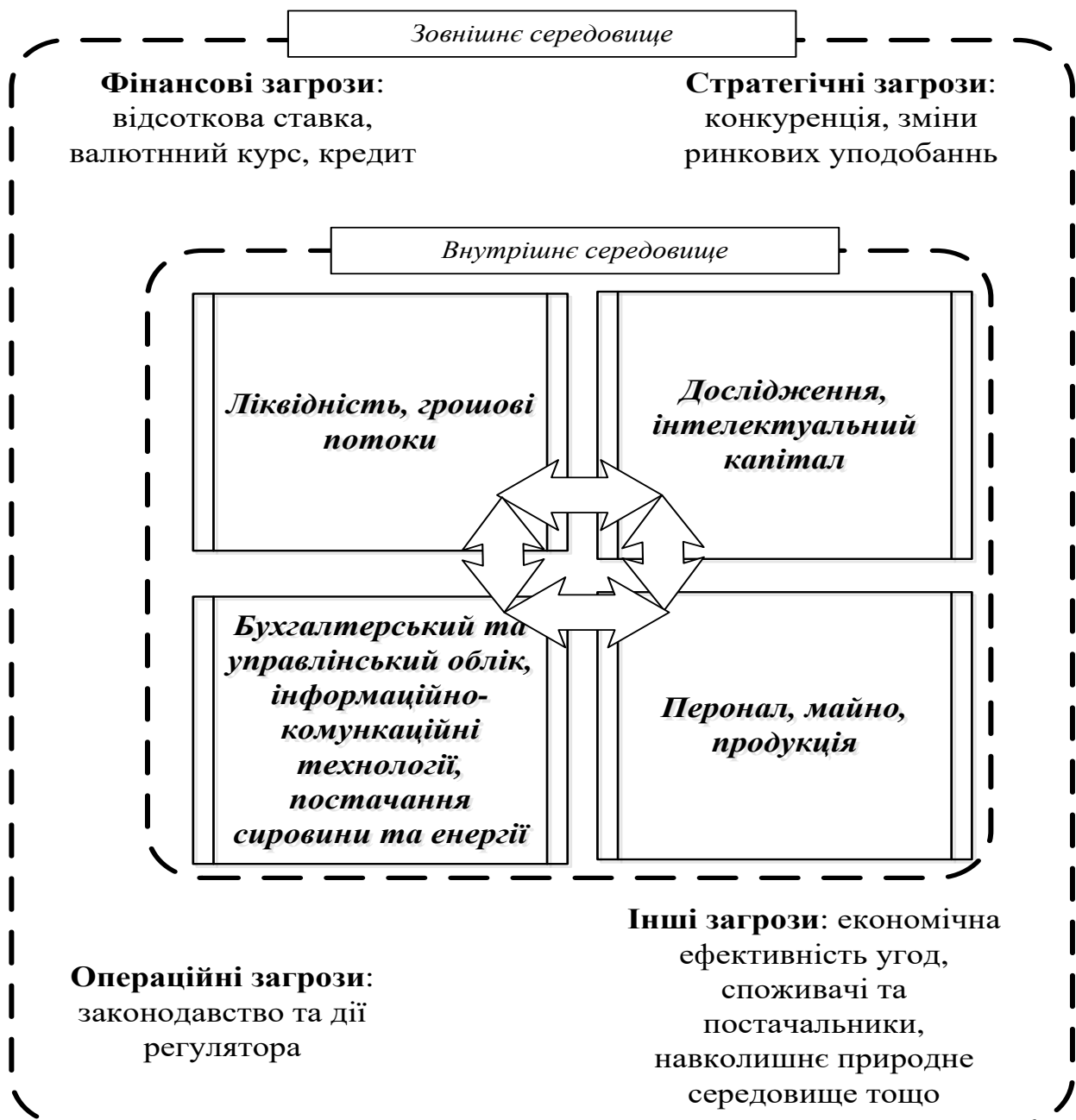

Рис. 1.2. Джерела загроз економічній безпеці сучасного підприємства
Джерело: розроблено автором на основі [18-22]

Отже, виходить, що загроза, яка формується в зовнішньому середовищі, негативно впливає на підприємство через елемент внутрішнього середовища. Крайнім випадком такої схеми є «традиційне» для України примусове (рейдерське) захоплення суб'єкта господарювання [23].

Як показує практична діяльність вітчизняних організацій, СЕБО має метою захищати організацію від викликів та загроз, навіть якщо виникають загрози, то локалізувати їх, не дати розповсюдитися по всіх підрозділах організації, не допустити виникнення конфліктних ситуацій, а тим самим розвиватися організації, отримувати прибутки, капіталізувати ринкову вартість, оптимізувати ефективність на основі системного підходу як до процесу планування, так і процесу прийняття ефективних рішень, тим самим забезпечуючи надійність бізнесу та виживання його в кризових ситуаціях. На етапі забезпечення безпеки ведення бізнесу вирішуються як економічні, так і соціальні проблеми, застосовують інструментарій, що забезпечує стійкість організації до умов зовнішнього середовища та протидіє формуванню внутрішніх факторів небезпеки.

Як результат, можемо стверджувати, що СЕБО безпосередньо має вплив на всі ресурси підприємства, його потенціал, на результати постачання, виробництва, збуту, на реалізовані комерційні і фінансові операції, тобто одним із завдань служби безпеки організації є захист її майнових інтересів, створення умов підвищення ділової репутації. Окремим вектором у системі економічної безпеки багатьма дослідниками виступає система безперервного підвищення кваліфікації працівників та створення організаційної бази «знань» [23]. Тому, система економічної безпеки повинна бути інтегрована з прогнозуванням, оперативним управлінням, безпекою в сфері інформаційно-комунікаційних технологій, внутрішнім контролем та безперервністю бізнесу.

Теоретично розроблено багато підкодів для систематизації економічних загроз та класифікації складових економічної безпеки підприємства. Через відсутність єдиного підходу до класифікації складових економічної безпеки, маємо той факт, що кожна організація самотужки розробляє заходи безпеки,

причиною тому є відмінність кожної організації за своєю структурою, кількісною та якісною складовою. Отже, загрози однакового походження будуть мати різний вплив на різні суб'єкти господарювання, які можуть бути подібними за основними економічними показниками та здійснювати однаковий вид господарської діяльності.

Проте, як видно з результатів попередніх досліджень, що загрози формуються як у внутрішньому, так і зовнішньому середовищі. У зв'язку з цим виникає доцільність більш детально вивчити класифікацію економічних загроз, наведену на рис. 1.2. З цією метою, можна запропонувати наступну систематизовану класифікацію економічних загроз (табл. 1.3) [18-25].

Таблиця 1.3

Класифікація загроз економічній безпеці сучасного підприємства

Загроза	Характеристика загрози	Ефект, до якого може призвести реалізація загрози
Внутрішні (ендогенні)		
Організаційні:	Відсутність системи планування бізнес-процесів; неналежне зберігання комерційної таємниці; недостатня увага до порушень трудової дисципліни з охорони праці; відсутність системи вирішення спорів і конфліктів	Відсутність чіткого бачення перспектив розвитку бізнесу; Травми, конфлікти, крадіжки, прогули
Техніко-технологічні:	знос основних засобів, несучасні технології виробництва та застаріле програмне забезпечення	Зниження якості виробництва та комунікацій
Кадрові:	невідповідна компетенція управлінців та робітників, відсутність та недостатня увага підвищенню кваліфікації на підприємстві	Помилки та прорахунки в управлінні ресурсами підприємств, що призводять до фінансових і майнових втрат через втрату активів або штрафів і санкцій

Продовження таблиці 1.3

Організаційні:	Відсутність системи планування бізнес-процесів; неналежне зберігання комерційної таємниці; недостатня увага до порушень трудової дисципліни з охорони праці; відсутність системи вирішення спорів і конфліктів	Відсутність чіткого бачення перспектив розвитку бізнесу; Травми, конфлікти, крадіжки, прогули
Техніко-технологічні:	знос основних засобів, несучасні технології виробництва та застаріле програмне забезпечення	Зниження якості виробництва та комунікацій
Логістичні:	неналежне зберігання та постачання готової продукції, невиконання строків контрактів та постачання товарів (робіт, послуг)	Крадіжки, штрафи за порушення умов постачання, виникнення суперечок в трудовому колективі
Зовнішні (екзогенні):		
Глобальні та міжнародні:	Епідемії та пандемії, коливання курсів світових цін на енергоносії	Тимчасове припинення діяльності у звичайному режимі, вимивання оборотних коштів за рахунок здешевлення національної валюти або підвищення енергоресурсів
Загроза	Характеристика загрози	Ефект, до якого може призвести реалізація загрози
Політичні:	зміна політичного курсу, перепідпорядкування територій, на яких здійснюється господарська діяльність	Реформування організаційно-правових умов здійснення господарської діяльності, у т.ч. підвищення податків та тарифів. Зміна правового режиму юрисдикції (наприклад, анексія АР Криму та інших територій країни)
Макро-економічні:	нестабільність національної грошової одиниці, банкрутство окремих комерційних банків, демографічна криза в країні; висока облікова ставка НБУ	Ускладнення в частині фінансового забезпечення господарської діяльності, відтік потенційних споживачів в інші регіони та юрисдикції, здорожчення позикового капіталу

Продовження таблиці 1.3

Регуляторні:	високий податковий тягар (високі митні тарифи та квоти в тому числі) та жорсткий контроль з боку контролюючих органів; недосконалі та нестабільні організаційно-правові умови ведення бізнесу; високі штрафи та санкції за порушення закону; значна кількість контролюючих органів	Витрачання обігових коштів на сплату податків, витрати часу та грошей на інновації у ліцензуванні, зниження підприємницької активності, в окремих випадках, припинення під час різноманітних ревізій та перевірок
Підприємницькі:	невиконання умов поставки продукції та взаєморозрахунків; труднощі з доступом до позикового капіталу та виходом на нові ринки; корупція, шахрайство, пограбування та рейдерські захоплення; перерви в діяльності суб'єктів природних монополій та/або підвищення тарифів на їх послуги (постачання електроенергії, газу, тепла та води, вивезення відходів)	Штрафи за прострочення виконання договірних зобов'язань з іншими контрагентами. Додаткові витрати при отриманні кредиту. Необхідність надання посадовим особам цінних подарунків та необґрунтованих грошових винагород. Втрата та пошкодження майна внаслідок протиправних дій сторонніх осіб. Зниження інтенсивності або призупинення господарської діяльності через відсутність доступу до продукції.
Інформаційні	Формування негативної думки в громадянському суспільстві	Зменшення ринкової вартості підприємства, втрата довіри до підприємства у контрагентів, акціонерів та споживачів

Джерело: систематизовано автором на основі [18-25]

Запропонована в табл.1.3 класифікація загроз економічній безпеці організації дозволяє розробити наступний варіант класифікації загроз економічній безпеці підприємства, які складаються з об'єктів спрямування загроз, а також механізмів реалізації негативних ефектів, що виникають внаслідок настання певної загрози (табл. 1.4).

Ця класифікація характерна тим, що ми розглядаємо загрози за окремими видами економічної безпеки, які мають свою специфіку та особливості.

Таблиця 1.4

Класифікація загроз економічній безпеці підприємства

Вид економічної безпеки підприємства	Об'єкт	Механізм
Внутрішні (ендогенні)		
Кадрова:	Людський капітал підприємства	Система безперервного навчання, атестацій відповідності
Організаційна:	Розвиток підходів до планування на основі затвердження стратегій, концепцій. Стандартизація умов праці відповідно до вимог Міжнародної організації праці.	Впровадження прогресивних технологій менеджменту та маркетингу
Техніко-технологічна:	Основні фонди, програмне забезпечення	Виділення бюджету розвитку, який спрямовується на систематично оновлення, поліпшення та модернізацію основних фондів та програмного забезпечення
Логістична:	Точки зберігання готової продукції, а також оптимізація їх доставки замовникам	Удосконалення роботи сховищ, складів, а також поліпшення диспетчерських функцій та контролю за виконанням контрактних зобов'язань
Зовнішні (екзогенні):		
Глобальна та міжнародна:	Явища та процеси глобального характеру	Чітке додержання вимог органів державного регулювання. Відслідковування ситуації у значимих секторах з метою завчасного переформатування основних виробничих процесів
Політична:	Військові конфлікти, чергові вибори, щодо України – децентралізація державного управління	Чітке додержання вимог органів державного регулювання з акцентом на легітимність їх рішень.
Макроекономічна:	Банкова система, обмінний курс, періодична оцінка платоспроможного попиту на території економічних інтересів	Моніторинг поточної економічної ситуації
Регуляторна:	Національне законодавство (для суб'єктів ВЕД – також законодавство юрисдикції економічних інтересів.	Моніторинг правового поля, що застосовується на території економічних інтересів
Підприємницька:	Акціонери, партнери, контрагенти, системи охорони та захисту активів, комерційної таємниці	Детальне регламентування стосунків із всіма зацікавленими сторонами із впровадженням індикативних елементів проміжного контролю таких стосунків. Побудовування багаторівневої системи захисту активів, комерційної таємниці у т.ч.
Інформаційна	Суспільна думка про підприємство.	Проведення акцій щодо формування позитивного іміджу підприємства у суспільстві, у т.ч., просвітницькі семінари, екскурсії на підприємство тощо

Джерело: розроблено автором на основі [18-25]

Зокрема, в таблиці визначено можливі загрози при забезпеченні кожної функціональної складової, а саме встановлено внутрішні та зовнішні об'єкти забезпечення економічної безпеки організації за кожною складовою. Також за кожною функціональною складовою економічної безпеки організації подано механізм формування економічної безпеки організації з виокремленням його сутності.

Таким чином, визначивши сутнісний зміст та класифікацію основного фактору, який впливає на економічну безпеку підприємства, - загрози, у наступному підрозділі кваліфікаційної роботи необхідно дослідити методичні підходи до оцінки системи управління економічною безпекою сучасної організації в мінливих умовах внутрішнього та особливо зовнішнього середовища.

1.3. Методичні підходи щодо оцінки системи управління економічною безпекою підприємства

Як було визначено раніше, значний обсяг новітніх загроз економічній безпеці сучасної організації перебуває в площині економіки і фінансів. Рейдерські захоплення власності підприємства озброєними людьми сьогодні в Україні вже не досить «популярні», ніж то було наприкінці ХХ ст. Натомість зараз становляться популярними так би мовити «легітимні» способи заволодіння власністю компанії, зокрема, за допомогою різних обороток з боргами організацій, впровадження заходів для доведення до банкрутства, повне поглинання або частковий перерозподіл власності тощо. Ці методи зазвичай формуються та реалізуються висококваліфікованими фахівцями зі сфер економіки та юридичного права. З іншого боку, взаємодія з небезпечним із «небезпечним» (напр., на думку податкового органу) контрагентом може слугувати однією з причин значних неприємностей, а саме: повне блокування

податкових накладних за ПДВ, різноманітних судових позовів, додаткове нарахування податкових зобов'язань якщо є невідповідність ціни угоди тощо.

Отже, на сьогоднішній день становиться актуальною побудова найефективніших методик щодо оцінки системи управління економічною безпекою сучасних суб'єктів господарювання, які нададуть можливість усунути, вчасно спрогнозувати та зменшити шкідливі наслідки впливу внутрішніх та зовнішніх загроз на фінансово-економічний потенціал підприємства (пп. 1.2), як то претензій з боку Державної фіскальної служби України, втрати особливо важливої або конфіденційної інформації, неповернення дебіторської заборгованості, звичайних проявів шахрайства тощо.

Як відомо, розвиток інформаційно-комунікаційних технологій та інновацій, не тільки спрощує й повністю автоматизує більшість бізнес-процесів суб'єкта господарювання, але й збільшує проблему його захисту від втрати важливої інформації, (наприклад, підвищує якість та вимоги до контролю електронної інформації, її зберігання та використання отримання можливості вчинення операцій з нею, продаж або фальсифікацію даних і електронних підписів тощо) [26].

В теоретико-методичній та науковій літературі описані наступні підходи до оцінювання системи управління ЕБО, а саме (рис. 1.3):

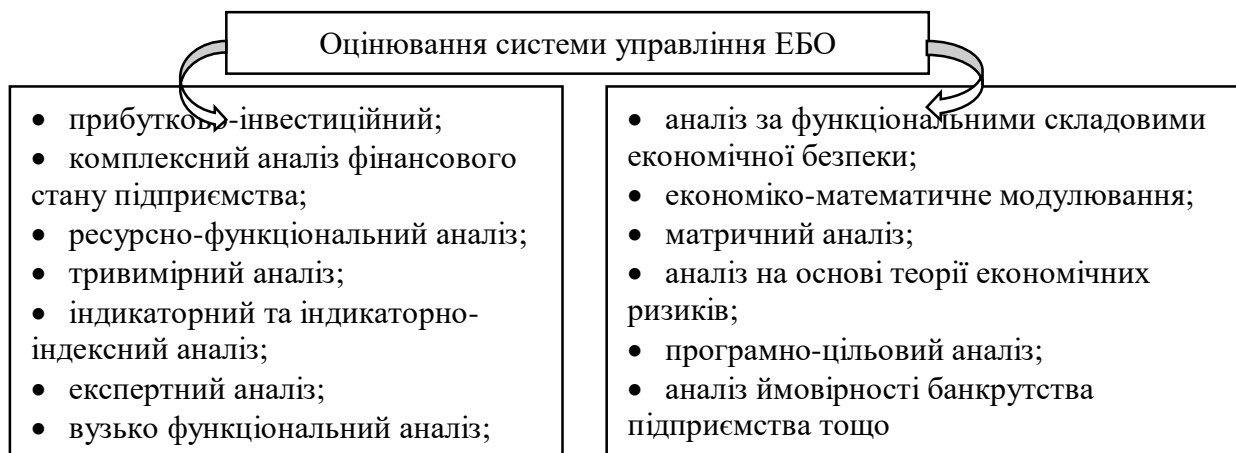

Рис. 1.3. Основні методи оцінювання СЕБО

Сучасні тенденції у практичного управління організаціями свідчать, що застосовуються різні методики оцінювання, які можуть ефективно показати рівень і ступінь ризиків, які виклики переросли в загрози та реалізувалися як небезпека діяльності організації, що найважливіше, що вони часто взаємопов'язані між собою то доповнюються [27].

Аналіз літератури показав, що на практиці переважають наступні види підходів до аналізу, а саме: ресурсно-функціональний аналіз, індикаторний та індикаторно-індексний аналіз, комплексний аналіз фінансового стану суб'єкта господарювання, а також аналіз, що базується на «теорії економічних ризиків» [25-27]. Нижче коротко розглянемо сутнісну характеристику цих підходів.

Ресурсно-функціональний підхід до аналізу економічної безпеки організації проводиться за допомогою розрахунку ефективності застосування наявних ресурсів (фінансових, трудових, матеріально-технологічних). Рівень економічної безпеки підприємства визначається на підставі упередження викликів, усунення негативного впливу загроз через методику порівняння наявного у суб'єкта господарювання рівня ЕБО із еталонним її значенням (також це актуально й для окремих його складових [25-27]). Даний підхід до аналізу дозволяє отримати комплексну оцінку ефективності використання наявних ресурсів суб'єкта господарювання за кожною ресурсно-функціональною складовою його економічної безпеки, а саме: техніко-технологічною, кадровою, фінансовою, а також інформаційною, політико-правовою, силовою та екологічною,

Відзначимо, що для будь-якої складової економічної безпеки організації запропоновані різні методичні підходу до розрахунку. Виходячи з чого, розмір впливу вищезначених факторів на економічну безпеку організації аналізується та оцінюється фахівцями-експертами через відповідні коефіцієнти за стандартною шкалою (від-1 до+1.). Тому оцінювання економічної безпеки організації запропоновано робити поетапно, шляхом виділення трьох основних етапів, а саме: вступно-підготовчого, розрахунково-аналітичного і результативного. Отже, зростання окремих показників економічної безпеки

суб'єкта господарювання відбувається покроково на фінансово-господарському етапі його діяльності.

Індикаторний аналіз має на меті формування унікальних в кожному випадку показників, що мають відповідні порогові значення та подальшим їх порівнянням з фактично отриманими показниками діяльності суб'єкта господарювання. Підчас реалізації цього підходу, зазвичай, виділяються певна кількість сукупності цих індикаторів, які відповідають основним фінансово-господарським операціям суб'єкта господарювання під впливом внутрішніх та зовнішніх чинників [28]. Слід відзначити, що індикаторно-індексний аналіз являє собою відповідний різновид індикаторного аналізу та зумовлює здійснення розрахунків за допомогою загальних і частинних індикаторів, критичні (оптимальні) значення яких встановлюються на рівні відповідної галузі [29].

Програмно-цільовий аналіз складається із визначення відповідних цільових орієнтирів з обов'язковою грошовим оцінюванням кожного елемента програми. Загалом, вони стають реальною програмою або планом досягнення поставлених цілей суб'єкта господарювання тільки після схвалення їх топ менеджментом та/або акціонерами. Треба зробити наголос, що перелік показників, а також методичні підходи до їх оцінювання повинен визначатися окремими експертами. Цей підхід до аналізу почали вперше використовувати транснаціональні компанії (корпорації). Успішне його впровадження дозволило набути цьому підходу значного поширення у сфері менеджменту суб'єктів господарювання різних рівнів. На практиці цей підхід на основі методів експертно-фахового оцінювання інтегрує показники, за якими розраховується рівень економічної безпеки суб'єкта господарювання. Результатом успішного впровадження програмно-цільовий підходу до аналізу рівня економічної безпеки стає дослідження рівня безпеки за відповідними секторами, а саме: фінансові операції, виробнича діяльність, продуктивність праці, збутова діяльність, постачання сировини та напівфабрикатів тощо [30].

Аналіз, який базується на використанні інструментарію теорії економічних ризиків, насамперед застосовується для вияву ймовірності настання непередбачуваних або негативних подій, що можуть призвести на погіршення фінансового стану суб'єкту господарювання, а також оцінювання вірогідності їх виникнення. ЕБО має прямий зв'язок з фінансово-економічними ризиками, що можуть формуватися чи реалізуватися на різноманітних етапах його діяльності. Як відомо, категорія «ризик» є похідною від загрози або небезпеки, тому що у загальному сенсі ризик постає ймовірністю настання негативної для компанії події. Але слід зауважити, що ризик також може показувати здійснення як небажаних, так і позитивних для суб'єкта господарювання подій [31].

У загальному плані ризики класифікують за сферами або видами фінансово-економічної діяльності, а також виокремлюють макро-, мезо- та мікрорівень їх виникнення. Оцінювання цих ризиків стає важливим елементом для залучення внутрішніх та іноземних інвестицій у зв'язку з тим, що тому що фондові біржі розраховують частинні індекси за галузями [31].

Ще одною класифікаційною ознакою ризиків є їх визначення за природою виникнення, зокрема: політичні, фінансові, економічні, соціальні тощо. Зазначимо, що місцем виникнення політичних ризиків є приймання участі (опосередковане втручання) або пряме втручання держави у виробничо-економічну діяльність суб'єкта господарювання. В той же час, фінансові та економічні ризики можуть розділятися за джерелами впровадження, тому що як було досліджено вище, головним джерелом ризику є загроза або небезпека. [31].

Ще одною не менш важливою класифікаційною ознакою ризиків є їх розділення за масштабами наслідків, зокрема: високі, середні та низькі. В свою чергу за формою наслідків ризики бувають фінансові, матеріальні, моральні та репутаційні [32].

Основні види економічних ризиків наведені в таблиці 1.5.

Таблиця 1.5

Основні види ризику суб'єкта господарювання та їх характеристики

Вид ризику	Характеристика ризику
Ринковий	Виникають через мінливість ринкових показників. Серед основних: цінові (коливання ціни); валютні (коливання обмінного курсу); відсоткові (коливання облікової ставки ЦБ, ставок на депозити та кредити)
Кредитний	Невиконання зобов'язань (частково чи в повному обсязі) щодо обслуговування кредити, крайня ситуація – неповернення кредиту
Операційний	Технічний ризик, пов'язаний із помилками виконавців. Наприклад, здійснено помилково здійснено два платежі по угоді, або помилка при формуванні платіжного доручення (зайвий «0», або цифри змінені місцями)
Депозитний	Зниження довіри банківській системі. Результат – масове розірвання депозитних угод юридичних та фізичних осіб із комерційними банками
Банкрутства	Обсяги збитків, а також кредиторської та дебіторської заборгованості перевищують допустиму межу.
Ризик країни	Стосується підприємств, що мають філії та постійні представництва в інших юрисдикціях, у яких можуть з певних обставин експропріювати активи
Ліквідності	Нестача готівки для забезпечення поточних потреб підприємства
Екологічний	Рівень безпечності продукції для споживачів та вплив її виробництва (зберігання та реалізації) на навколишнє середовище

*Джерело: узагальнено автором на основі [30-32]

На практиці для ідентифікації та оцінки різноманітних ризиків застосовують значну кількість спеціальних технологій і методів. До них відносяться наступні, а саме:

= методика «спонтанного» з'ясування перспективних ризиків;

= проведення досліджень бізнес процесів через визначення внутрішніх і зовнішніх факторів виникнення ризику та рівня їх впливу на суб'єкт господарювання.

Основними інструментами для проведення цього аналізу виступають опитування та анкетування за допомогою сформованих експертами запитальників, а також із застосуванням комплексного галузевого аналізу та технічного аудиту суб'єкта господарювання. Також для комплексної оцінки ризиків застосовують наступні, а саме: моделювання взаємозалежностей;

маркетингові дослідження; аналіз операцій та загроз, SWOT та PEST аналізи, дерево подій та помилок, PESTLE FMEA аналіз [32].

Ще одним способом ідентифікації ризиків можливо через застосування методу мозкового штурму. Також може проводитися серія інтерв'ю, де будуть отримані відповіді на підготовлені запитання. Слід звернути увагу й на метод Дельфі при ідентифікації ризиків, інструментарій якого дозволить досягнути позитивного результату і зробити комплексний аналіз економічної безпеки, за допомогою формування списку ризиків і загроз із урахуванням важливих характеристик обладнання та матеріалів, які застосовуються або розроблені в цьому процесі або галузі.

Якщо повернутися до проблем пошуку підходів щодо оцінки економічної безпеки, то можна виявити, що науковці запропонують робити аналіз за окремими функціональними складовими: (1) визначення загроз організаційно-правовій складовій ЕБО; (2) оцінювання рівня ринкової складової; (3) розрахунок порогових значень інформаційної безпеки; (4) визначення впливу політичних загроз за допомогою розробки спеціальних алгоритмів і матриць діагностики. Для виконання цього завдання фахівці виокремлюють 5 груп показників за кожною складовою економічної безпеки суб'єкта господарювання (матеріальні і нематеріальні ресурси, виробництво, трудові ресурси, фінансові, менеджмент та маркетинг). Щоб успішно вирішити цю проблему, потрібно проблемні питання ідентифікувати, згрупувати, визначити з якими проблемами дотична організація в процесі операційної, інвестиційної та фінансової діяльності. Недоліком цього підходу слід відзначити, що він є досить складним для реалізації на практиці, тому що для його успішної реалізації потрібні висококваліфіковані спеціалісти, до речі, яких не завжди може залучити організація, а також значні витрати грошових коштів і часу [33].

Слід звернути увагу, що зараз набувають все більшої популярності підходи, що базуються на комплексному порівнянні фактичних показників діяльності організації із отриманими в результаті розрахунків. Основною ідеєю цього підходу є те, що за кожним відповідним показником будується

своєрідний інтервал, граничні межі якого встановлюють фахівці-експерти або фінансові аналітики. Якщо у наявності відхилення показників від граничних меж, то впроваджується механізм, який на виході дозволяє застосувати певний комплекс заходів із коригування фінансово-господарської діяльності організації. Також іноді це відхилення розділяють на певні зони (блоки), що дають можливість підвищити чутливість відповідного індикатору.

Становище економічної безпеки організації виявляється й шляхом визначення, аналізу та оцінки її рівня за допомогою функціональних складових. Здійснення такої оцінки доцільно проводити у два комплексних етапи (рис.1.4).

Рис. 1.4. Етапи оцінювання ЕБО

Для кожного показника пропонується оцінка у балах в залежності від відхилення його фактичного значення від визначеного експертами - граничного. Вагові показники цих балів надають можливість побудувати інтегральний показник, який і застосовується для того, щоб відслідковувати ситуації даного часу реальності. У результаті отримується наступна градація безпеки суб'єктів господарювання, а саме: абсолютно безпечні, безпечні, умовно безпечні, досить небезпечні, абсолютно небезпечні [32].

Прибутково-інвестиційний аналіз спирається на методиці порівнянні чистого прибутку суб'єкта господарювання з прибутком, необхідним для повного відтворення, тобто, у тому випадку, коли він перевищує граничну межу суб'єкт господарювання має задовільний стан економічної безпеки [32].

При використанні тримірного підходу застосовується метод відокремлення оперативної, тактичної та стратегічної складової економічної безпеки (рис. 1.5).

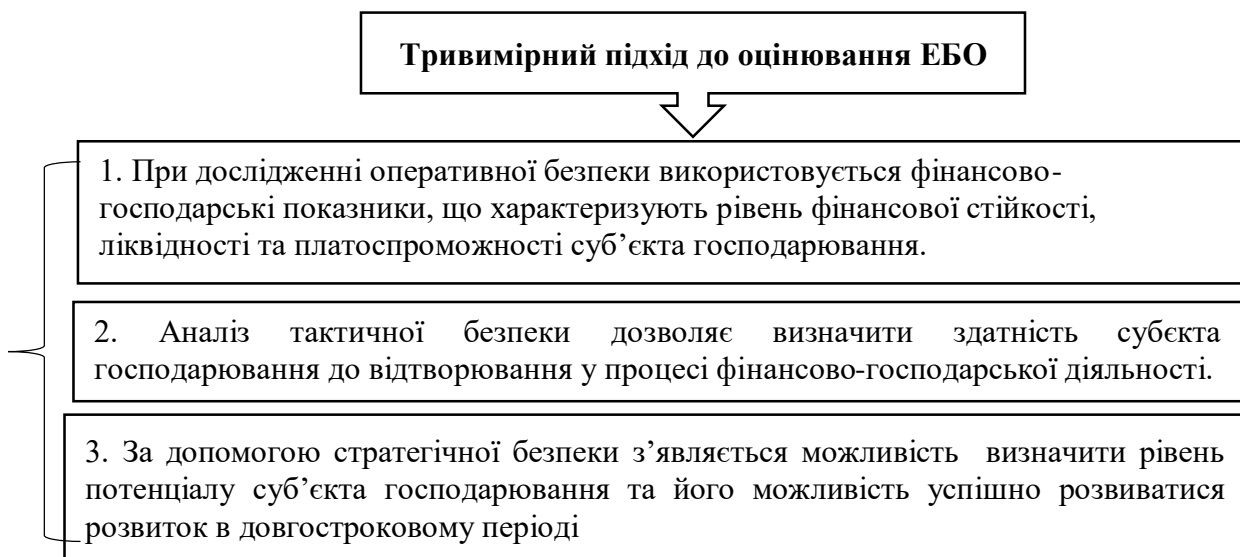

Рис. 1.5. Оцінювання ЕБО – тривимірний підхід

*авторська розробка за матеріалами [33].

Для використання матричного підходу використовуються алгоритми, що будуються на логічних посилах та комплексних висновках. Залежно від планів суб'єктів господарювання щодо слідування певній стратегії, обираються дієві механізми оцінювання рівня його економічної безпеки, серед яких найбільш поширений [33].

Бухгалтерський підхід використовується при аналізі первинної та іншої фінансової бухгалтерської звітності. Математичне моделювання економічних процесів тут робиться на підставі з'ясування відповідних взаємозалежностей, що дозволяє зробити імітацію певної ситуації, яка може відбутися у суб'єкта господарювання в майбутньому.

Таким чином, різноманіття сучасних підходів щодо оцінки економічної безпеки підприємства показує складність вирішення проблеми зміцнення її на конкретному підприємстві. Тому у наступному розділі дипломної роботи буде проведено детальний аналіз підприємства для виявлення його сильних та слабких сторін, загроз, ризиків та небезпек його функціонування для побудови надійного механізму економічної безпеки в сучасних мінливих умовах.

Висновки до розділу 1

У першому розділі кваліфікаційної роботи були уточнені та систематизовані теоретико-методичні основи ефективного впровадження, функціонування та удосконалення економічної безпеки організації у невизначених, сучасних швидкозмінливих умовах господарювання. Основні результати, які отримані у першому розділі наступні, зокрема:

- уточнено дефініцію поняття «економічна безпека підприємства» = це постійний моніторинг оптимального для підприємства рівня використання фінансово-економічного, виробничого, кадрового та ресурсного потенціалу, за допомогою якого реальні та/або можливі збитки знижуються (ліквідуються), тобто, забезпечується такий стан підприємства, у якому воно збалансованіше і невпинніше розвивається за рахунок його захищеності від зовнішніх і внутрішніх негативних (деструктивних) чинників, а також забезпечується його гнучка та швидкісна адаптація до мінливого соціально-економічного макро- та мікросередовища. Формування авторського бачення класифікації складових економічної безпеки підприємств дозволило виявити причинно-наслідкові

зв'язки цієї категорії з загальною успішністю та результативністю їх функціонування у сучасних мінливих умовах господарювання.

- на основі класичної класифікації загроз економічній безпеці сучасного підприємства України було розроблено її удосконалений варіант, який складається з об'єктів спрямування загроз, а також механізмів реалізації негативних ефектів, що виникають внаслідок настання певної загрози;

- доведено, що різноманіття сучасних підходів щодо оцінки економічної безпеки підприємства показує складність вирішення проблеми зміцнення її на конкретному підприємстві.

РОЗДІЛ 2. АНАЛІЗ ФІНАНСОВО-ГОСПОДАРСЬКОГО СТАНУ ТА ПРОПОЗИЦІЇ ЩОДО ВДОСКОНАЛЕННЯ СИСТЕМИ ЕКОНОМІЧНОЇ БЕЗПЕКИ ТЗОВ «БІШ-КОМПАНІ»

2.1 Загальна характеристика та система управління ТЗОВ «БІШ-КОМПАНІ»

Управління – це цілеспрямований, поступальний процес, що забезпечує ефективне функціонування системи і її розвиток в певних умовах при наявних ресурсах. Управління – це наука, мистецтво, професія і діяльність [34, с. 18].

На сучасному етапі світового розвитку, управління медичним закладом охорони здоров'я (далі МЗОЗ) – це менеджмент, об'єктом якого є складна, відкрита динамічна система. Сама специфіка об'єкта робить управління ним надзвичайно складним. Слід вказати, що управління медичною організацією є ключовою проблемою ефективного функціонування системи охорони здоров'я. Від правильно обраної концепції управління та практичної її реалізації залежить стан господарюючого суб'єкта, динаміка його розвитку і кінцеві результати діяльності (якість медичних послуг, зниження захворюваності населення, підвищення економічної ефективності тощо).

На тлі загальних тенденцій розвитку вітчизняного виробництва в бік застосування теорії і практики менеджменту в управлінні система охорони здоров'я дуже сильно відстає. Про це свідчать відсутність фахівців в області медичного менеджменту, недостатність літератури на дану тематику.

Однак перехід до управління охороною здоров'я з позицій сучасного менеджменту ускладнюється низкою особливостей:

1. Вітчизняна медицина переважно представлена державними установами, зміст яких полягає у досягненні низки соціальних цілей (лікування, профілактика та реабілітація захворювань), які діють на некомерційній основі.

2. Цілі медичної організації істотно відрізняються від цілей інших

компаній. Вони набагато складніші, і виміряти отримані результати дуже важко, оскільки можливість використання кількісних показників обмежена.

3. Медичні організації мають дуже високий ступінь автономії лікарів і медичних сестер, що знижує здатність керівників контролювати свою діяльність.

4. Поєднується висока спеціалізація з необхідністю тісного взаємозв'язку між різними професійними групами працівників (наприклад, в стоматологічній клініці задіяні лікарі стоматологи – хірурги, парадантологи, терапевти, анестезіологи, дитячі психологи, імплантологи тощо).

5. Незважаючи на те, що комерційні організації охорони здоров'я функціонують з метою отримання прибутку як основної мети своєї діяльності, їхня робота немислима без соціальної складової – лікування захворювань, їх профілактики та реабілітації.

6. Дух конкуренції між співробітниками, який існує в багатьох компаніях, не завжди прийнятний в організаціях охорони здоров'я: важко уявити лікаря, який приховує від колег інформацію про пацієнта та необхідні методи лікування (не випадково в у традиціях медицини існує такий інститут, як консультація – обговорення кількома лікарями складної ситуації та пошук оптимального виходу з неї).

7. Медичні працівники та їх керівники в процесі професійного міжособистісного спілкування повинні враховувати відмінності у вихованні, інтелектуальному та культурному рівні пацієнтів, у їх вікових, статевих, етнічних, релігійних особливостях особистості. Тут потрібен правильний психологічний контакт з пацієнтом, який ще потрібно знайти і забезпечити, оскільки це впливає на якість медичних послуг.

8. Діяльність лікарів і медичних сестер насичена вимушеним спілкуванням з пацієнтами, яке неможливо регулювати за бажанням (ви можете вибрати «приємного» пацієнта з числа людей, яким необхідно надати медичні послуги). Це сприяє підвищенню рівня стресу і розвитку «синдрому вигорання» і навіть руйнування психіки медичних працівників. Це зумовлено також

високою інтенсивністю їх роботи, постійною відповідальністю за життя і здоров'я людей, наявністю професійних шкідників (наявність збудників інфекцій, іонізуючого випромінювання, електромагнітного випромінювання тощо), а також низьким рівнем винагороди за працю, яка не відповідає витраченим зусиллям.

9. Існує певна суперечність між статусом лікаря як представника вільної професії, який історично забезпечує собі роботу, надає допомогу постраждалим, і статусом найманого (примушеного) працівника, який працює на власника – це призводить до того, що медичний персонал намагається вирішити питання оплати праці, минаючи касу організації.

10. Стрімкий розвиток медичних технологій штовхає медичного працівника на пошуки якихось «ідеальних» клінік, але при цьому його часто долає почуття страху не впоратися з сучасним обладнанням у цих організаціях.

11. Великою проблемою є поєднання необхідності отримання прибутку медичною організацією та належної якості послуг, що надаються нею – власники клініки (інвестори), вклавши великі кошти в її створення та максимізуючи прибуток, можуть не оновлювати та недостатньо підтримувати обладнання в належному стані, порушувати технологічні процеси, спрощувати схеми лікування, використовувати багато засобів, що призводить до зниження якості наданих послуг.

12. Інша проблема – асиметрія інформації між лікарем і пацієнтом. Останні погано знають, які медичні послуги вони купують, і рішення про вибір конкретної медичної допомоги, зазвичай, приймає лікар (діагностика, лікування, госпіталізація, частота повторних відвідувань тощо).

Вишеописані та інші особливості призводять до злиття в єдиний конгломерат не тільки принципів менеджменту, які використовуються в сучасному управлінні організаціями, а й етичних, деонтологічних та психологічних позицій, що породжує специфічний тип менеджменту – медичний менеджмент, від якості якого залежить не лише придбання майна медичних закладів та послуг, які вони надають, а й вплив на здоров'я та життя

людей. Спираючись на ці особливості представимо коротку характеристику медичного закладу ТзОВ «БІШ-КОМПАНІ» та проведемо його аналіз фінансово-господарчого стану для виявлення можливостей зміцнення економічної безпеки закладу.

ТзОВ «БІШ-КОМПАНІ» є юридичною особою, що створена та діє відповідно до вимог чинного законодавства України. «БІШ-КОМПАНІ» здійснює свою діяльність на принципах повного госпрозрахунку і самофінансування, має самостійний баланс, власні основні засоби і оборотні кошти, круглу печатку, може мати кутовий штамп зі своїм найменуванням та має ідентифікаційний код. Товариство «БІШ-КОМПАНІ» може відкривати рахунки в банківських установах, брати кредити та отримувати інвестиції як від зовнішніх інвесторів, так і від внутрішніх, брати участь у грантових програмах..

З метою індивідуалізації товарів, виконуваних робіт або послуг Товариство може мати знак (-и) для товарів і послуг, виключне право на використання яких підлягає реєстрації в порядку, встановленому чинним законодавством України. Право на використання знаків для товарів і послуг Товариство може надати іншій фізичній чи юридичній особі (включаючи дочірні і залежні товариства) в порядку, передбаченому вимогами чинного законодавства України.

«БІШ КОМПАНІ» рахується юридичною особою з моменту внесення до державного реєстру, а припиняється з дня внесення до єдиного державного реєстру запису про припинення Товариства. Зміни, що відбулися в установчих документах і що вносяться до реєстру, підлягають державній реєстрації. З моменту державної реєстрації Товариство від свого імені вчиняє чи, укладає договори (угоди), набуває майнові та немайнові права, несе зобов'язання, виступає позивачем і відповідачем в суді, у тому числі, третейському, господарському суді.

Товариство здійснює підприємницьку діяльність, що не суперечить вимогам чинного законодавства України і відповідає меті та предмету діяльності Товариства. Товариство незалежно на власний розсуд формує власну оргструктуру, визначає кількісний та якісний склад, вводить чи скорочує певні

посади згідно з фактичними умовами роботи та укладеними колективними договорами.

Товариство самостійно вирішує питання нормування і оплати праці, встановлює правила внутрішнього розпорядку, і має право найму робочої сили. Товариство самостійно формує відділи, відділення за професійним спрямуванням та залежно від напрямку діяльності, зокрема в стоматологічній фірмі – це лікування зубів, видалення зубів, пломбування каналів, протезування, дитяча стоматологія, рентген і т.п.

ТзОВ «БІШ КОМПАНІ» займається діяльністю у сфері охорони здоров'я, а саме наданням стоматологічних послуг.

Стоматологічна практика включає:

- 1) діяльність у галузі стоматології загальної чи спеціалізованої, наприклад, у галузі стоматології, ендодонтичної та дитячої стоматології, патології порожнини рота;
- 2) діяльність у сфері ортодонтії;
- 3) хірургічні операції, в тому числі імплантація.

Стоматологічна клініка ТзОВ «БІШ КОМПАНІ» оснащена унікальним обладнанням, що гарантує високоінформативну діагностику та ефективне лікування захворювань порожнини рота. Серед застосовуваних технологій лазерна та ультразвукова хірургія, вертикальний конденсаційний метод пломбування кореневих каналів, вживлення імплантів, нарощування надкiстниці тощо. З цими унікальними установками працюють найкращі унікальні стоматологи Львова. Стоматологічна клініка ТзОВ «БІШ КОМПАНІ» пропонує послуги на європейському рівні, проте не прагне бути в числі найдорожчих клінік, в яких можуть дозволити собі лікуватися тільки еліта. Основна мета клініки – зробити якісні стоматологічні послуги доступними для кожного клієнта.

Зараз ТзОВ «БІШ КОМПАНІ» активно розвивається та надає такі послуги: консультаційні послуги; діагностичні послуги; анестезія; гігієнічний прийом; пародонтологічний прийом; терапевтичне лікування; хірургічний

прийом; імплантація та протезування зубів; дитяча стоматологія. Отже, розглянувши особливості та характеристику управління досліджуваної компанії можна перейти до аналізу її фінансово-господарчого стану для отримання більшого масиву інформації щодо зміцнення економічної безпеки у довгостроковому періоді.

2.2 Аналіз фінансово-господарської діяльності компанії

Фінансові операції та господарська діяльність формують стан організації – до речі різні наукові та практичні підходи до його формування дають можливість стверджувати, що семантична властивість категорії «фінансовий стан організації» є сукупністю фінансових і господарських факторів, які взаємопов'язані в процесі реалізації фінансово-економічних відносин. Ці фактори визначають розміщення, кількість та використання економічних ресурсів. Характеристика фінансового стану в основному базується на індикативній основі, яка визначає ефективність взаємодії внутрішніх факторів (наявних економічних ресурсів), хоча в сучасних ринкових умовах зовнішні чинники можуть мати значний (іноді вирішальний) вплив на фінансовий та економічний стан стоматологічної поліклініки та зацікавлених суб'єктів господарювання.

Концепція та основна мета аналізу фінансового стану – оцінка фінансового стану, виявлення проблемних зон та можливостей підвищення ефективності підрозділу шляхом проведення розумної фінансової політики.

Фінансовий стан оцінюється за допомогою певних груп коефіцієнтів. Зазвичай існують такі групи показників:

Аналіз майнового стану підприємства. Оцінка майна підприємства є важливою при оцінюванні фінансового стану. Розмір майна, його структура визначаються сферою діяльності підприємства, впливають на рівень платоспроможності та фінансової стійкості, а також розвиток суб'єкта

господарювання. Наявність та використання майна організації маю ряд характеристик залежних від коштів та сформованих зобовязань. Джерело інформації для аналізу майна організації є баланс ТзОВ. Щоб провести повноцінний аналіз активу та пасиву балансу організації потрібно взяти показники балансу на початок та кінець звітного періоду, проаналізувати статті балансу, їх питому вагу та зміни за цей період. Загалом для аналізу ФГД потрібно брати щонайменше баланси за три роки. І тоді порівняти показники, які отримали під час аналізу з показниками за попередні роки за окремими статтями, відслідковуючи динаміку змін. Такий аналіз дає можливість визначити які джерела поступлень є позитивними для організації та дозволяють їй розвиватися, які дають незначні покращення в роботі, а які негативно впливають на ФГД організації.

Тобто, аналізуючи розміри активів і пасивів балансу ми бачимо, якими є джерела зростання нових активів і напрямок їх інвестування, позитивні та негативні тенденції таких змін (рис. 2.1).

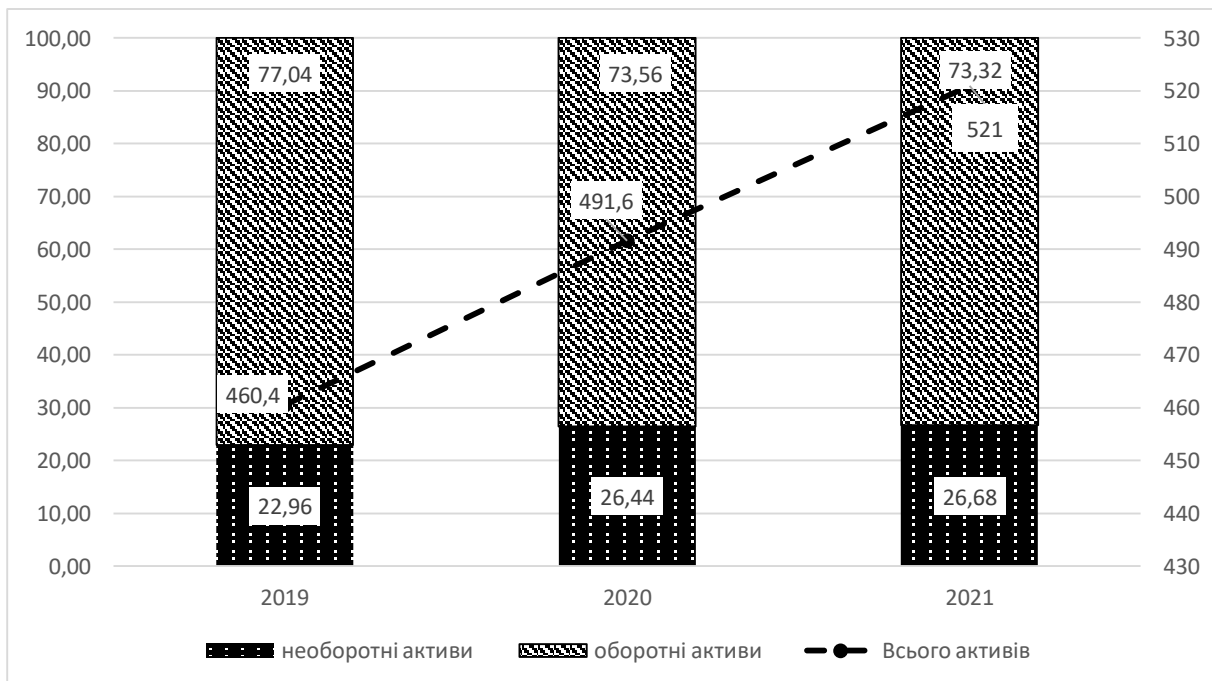

Рис. 2.1. Структура активів ТзОВ «БІШ КОМПАНІ» упродовж 2019-

2021 рр., %

Джерело: складено за даними додатку А

За даними рис. 2.1, можна стверджувати про позитивну динаміку зростання активів підприємства. Щорічне збільшення суми коштів, що перебувають у розпорядженні організації свідчить про нарощування фінансових ресурсів. Позитивною є і структура активів: питома вага оборотних активів перевищує 70%, тобто підприємство використовує ліквідні активи, які мають короткий термін окупності.

Ефективність діяльності підприємства в цілому значною мірою визначається ефективністю використання основних засобів. Характеризується показниками, які поділяються на загальні та часткові. До загальних показників ефективності використання основних засобів належать: фондвіддача, фондомісткість і фондоозброєність.

У таблиці 2.1 наведена динаміка показників, що характеризують рух та результативність віддачі від ОЗ на ТзОВ «БІШ КОМПАНІ».

Таблиця 2.1

Показники руху та ефективності використання основних засобів
ТзОВ «БІШ КОМПАНІ» упродовж 2019-2021 рр.

Показники	2019 р.	2020 р.	2021р.	відхилення 2021 р. до		темп росту 2021 р. у % до	
				2019 р.	2020 р.	2019 р.	2020 р.
Чистий дохід від реалізованої продукції, тис.грн.	2639,1	2865,4	3564	924,9	698,6	35,0	24,4
Чистий прибуток, тис.грн.	293,5	54,4	296	2,5	241,6	0,9	444,1
Середньорічна вартість ОЗ, тис.грн.	56,55	117,85	134,5	78,0	16,7	137,8	14,1
Середньоспискова чисельність працюючих, осіб	26	26	26	0,0	0,0	0,0	0,0
Фондовіддача, грн.	46,67	24,31	26,50	-20,2	2,2	-43,2	9,0
Рентабельність (збитковість) основних засобів, %	519,01	46,16	220,07	-298,9	173,9	-57,6	376,8
Фондоозброєність, тис. грн./ос.	2,18	4,53	5,17	3,0	0,6	137,8	14,1

Джерело: розраховано за даними додатку А

З даних таблиці 2.1 можна зробити висновок про виважену політику керівництва організації щодо основних засобів. Упродовж 2019-2021 рр. відбулося збільшення суми основних засобів на 78 тис. грн. Оновлення основних засобів стало причиною збільшення доходу від реалізації послуг, що знайшло відображення на показниках фондівдачі та фондоозброєності. Так, упродовж 2019-2021 рр. спостерігаємо зростання фондоозброєності на 3 тис. грн. на особу. Ці показники свідчать про позитивні зміни в діяльності підприємства.

2. *Аналіз ділової активності.* Ділова активність в сучасних умовах ведення бізнесу є вирішальним фактором комерційного успіху. Водночас, ділова активність є визначальною характеристикою позиції досліджуваного підприємства. Звичайним та ефективним способом оцінювання ступеню ділової активності ТзОВ є проведення аналізу динаміки змін оборотів активів та тривалість одного обороту капіталу організації.

Таблиця 2.2

Показники ділової активності ТзОВ «БІШ КОМПАНІ» упродовж 2019-2021 рр.

Показники	2019 р.	2020 р.	2021р.	відхилення 2021 р. до		темп росту 2021 р. у % до	
				2019 р.	2020 р.	2019 р.	2020 р.
Коефіцієнт оборотності капіталу (трансформації)	9,26	6,02	7,04	-2,22	1,02	-23,99	16,89
Оборотність дебіторської заборгованості:							
Днів	31,59	45,62	38,08	6,49	-7,54	20,54	- 16,54
оборотів	11,55	8,00	9,59	-1,97	1,59	-17,04	19,81
Оборотність власного капіталу							
Днів	24,62	40,65	38,29	13,67	-2,36	55,52	-5,81
оборотів	14,83	8,98	9,53	-5,29	0,55	-35,70	6,17
Тривалість фінансового циклу, днів	31,59	45,62	38,08	6,49	-7,54	20,54	- 16,54
Період окупності власного капіталу	0,61	5,87	1,26	0,66	-4,60	108,25	- 78,47
Коефіцієнт сталості економічного росту	1,65	0,17	0,79	-0,86	0,62	-51,98	364,4 3

Джерело: розраховано за даними додатку А

За даними табл. 2.2 можемо зробити висновок про погіршення рівня ділової активності. Підтвердженням цього є зменшення значення коефіцієнта оборотності капіталу організації. Оборотність капіталу є одним із показників, за допомогою яких проводять оцінку ділової активності підприємства. Саме оборотність капіталу показує швидкість переходу капіталу із запасів у виручку від реалізації послуг. Така ж тенденція спостерігається і за показниками оборотності власного капіталу та дебіторської заборгованості. Причиною такої ситуації є збільшення капіталу, дебіторської заборгованості та власного капіталу швидшими темпами, аніж зростання суми доходу підприємства.

3. Аналіз платоспроможності організації та її ліквідності. Завдяки проведеному аналізу цих показників ми зможемо дослідити чи може і в якому обсязі організація виконувати свої поточні зобов'язання. Алгоритм розрахунку цих показників заснований на ідеї порівняння оборотних активів (ліквідних активів) з короткостроковими зобов'язаннями. Розрахунок і застосування коефіцієнтів ліквідності та платоспроможності є важливими для реального оцінювання ФГДО. Цей аналіз допомагає визначити чи платоспроможне в даний час це підприємство в даний момент. Оцінка платоспроможності базується на характеристиках ліквідності оборотних коштів. Ліквідність оборотних коштів є основним фактором, що визначає ступінь ризику інвестування в оборотні кошти. Ступінь ліквідності оборотних коштів, причому кожної їх групи, визначається як співвідношення відповідної частки оборотних коштів і поточних зобов'язань.

Оцінка ліквідності балансу проводиться з метою визначення наявності ліквідних коштів для погашення зобов'язань підприємства. Для цього активи та пасиви групуються залежно від ступеня ліквідності (активи) та від строку погашення (пасиви).

Залишок вважається ліквідним, якщо виконуються такі умови:

$$A_1 \geq \Pi_1; A_2 \geq \Pi_2; A_3 \geq \Pi_3; A_4 \leq \Pi_4$$

$$(A_1 + A_2 + A_3)$$

$$(\Pi_1 + \Pi_2 + \Pi_3).$$

Виконання перших трьох умов показує, що оборотний капітал підприємства перевищує його зовнішні зобов'язання

Тобто воно має власні оборотні кошти, які при ефективному використанні забезпечують належну фінансову стійкість. Умови ліквідності за декілька періодів року дозволяють виявити тенденції її зміни та впливу на стан організації (табл. 2.3). Наведені баланси на зазначені дати є ліквідними у довгостроковому періоді, тобто:

= організація не володіє ліквідними коштами, що дало б можливість покрити поточні зобов'язання ($A_1 \leq P_1$). Ліквідні активи ТзОВ «БІШ КОМПАНІ» на кінець 2019 р. здатні покрити поточні зобов'язання лише на 55 %, у 2020 р. – на 50%, а у 2021 р. вперше за період, що аналізується, наявні високоліквідні активи перевищують поточні зобов'язання;

= в організації є ліквідними активи другої та третьої групи на протязі періоду, який ми аналізували. ліквідними є друга та третя група активів протягом усього аналізованого періоду. Крім того, протягом 2019-2021 рр. ТзОВ «БІШ-КОМПАНІ» не брало кредитів у банках і відповідно не має заборгованості в банках як за довгостроковими кредитами, так і короткостроковими, відповідно, що друге і третє відношення є умовновизначеними.

Тому динаміка балансу та зміни в ньому показують покращення рівня ліквідності підприємства, тобто ТзОВ «БІШ КОМПАНІ» на кінець 2021 р. володіє ліквідним майном.

Таблиця 2.3

Оцінка ліквідності балансу ТзОВ «БІШ КОМПАНІ» упродовж 2019-2021 рр. (станом на кінець року), тис. грн.*

Активи	2019 р.	2020 р.	2021 р.	Пасиви	2019 р.	2020 р.	2021 р.	Надлишок, нестача платіжних коштів у		
								2019 р.	2020 р.	2021 р.
Найбільш ліквідні (А1)	77,9	85,6	119	Найбільш термінові зобов'язання (П1)	141,5	172,3	92,6	-63,6	-86,7	26,4
Які швидко реалізуються (А2)	263,5	260,6	238,2	Короткострокові кредити банків і позики (П2)	0	0	0	263,5	260,6	238,2
Які повільно реалізуються (А3)	13,3	15,4	24,8	Довгострокові зобов'язання (П3)	0	0	0	13,3	15,4	24,8
Які важко реалізуються (А4)	105,7	130	139	Постійні пасиви (П4)	318,9	319,3	428,4	-213,2	-189,3	-289,4
Баланс	460,4	491,6	521	Баланс	460,4	491,6	521			

Джерело: розраховано за даними Додатку А

Оцінку платоспроможності та ліквідності доречно проводити також і з використанням відносних показників (табл. 2.4).

Таблиця 2.4

Показники ліквідності та платоспроможності ТзОВ «БІШ КОМПАНІ»
упродовж 2019-2021 рр.

Назва	Роки			Відхилення 2021 р. до:	
	2019 р.	2020 р.	2021 р.	2019 р.	2020 р.
Коефіцієнт абсолютної ліквідності	0,55	0,24	0,31	-0,24	0,07
Коефіцієнт термінової ліквідності	2,36	1,94	3,86	1,50	1,92
Коефіцієнт загальної ліквідності	2,51	2,10	4,13	1,62	2,03
Коефіцієнт ліквідності запасів	0,09	0,09	0,27	0,17	0,18
Коефіцієнт ліквідності коштів у розрахунках	1,86	1,51	2,57	0,71	1,06
Коефіцієнт співвідношення кредиторської та дебіторської заборгованості	0,51	0,42	0,30	-0,20	-0,12
Коефіцієнт мобільності активів	0,77	0,74	0,73	-0,04	0,00
Коефіцієнт співвідношення активів	3,36	2,78	2,75	-0,61	-0,03
Коефіцієнт платоспроможності (автономії)	0,69	0,65	0,82	0,13	0,17
Коефіцієнт фінансування	2,25	1,85	4,63	2,37	2,77

За даними таблиці 2.4, можна зробити висновок про прийнятний рівень ліквідності підприємства. Підприємство здатне упродовж короткострокового періоду покрити свої зобов'язання. Про те говорять рівень показників термінової ліквідності, ліквідності коштів у розрахунках, та коефіцієнт загальної ліквідності. Викликає стурбованість зниження рівня абсолютної ліквідності. Так, якщо у 2019 р. його значення становило 0,55 (тобто підприємство мало змогу негайно погасити 55% своїх зобов'язань), то у 2020 р. тільки 24%. Щоправда, у 2021 р. значення коефіцієнта абсолютної ліквідності збільшилося і становило 0,31.

Щодо платоспроможності, то можемо засвідчити підвищення її рівня. Коефіцієнти автономії та фінансування значно перевищують нормативне значення. Так, якщо у 2019 р. значення коефіцієнта автономії становило 0,69, то у 2021 р. вже 0,82. Така динаміка свідчить про збільшення частки власних

коштів у капіталі підприємства і про нарощування власних фінансових ресурсів. Тобто підприємство спроможне погашати свої зобов'язання та борги.

Аналіз фінансових результатів та рентабельності. Результативність роботи підприємства оцінюється фінансовим результатом – прибутком або збитком (рис. 2.2).

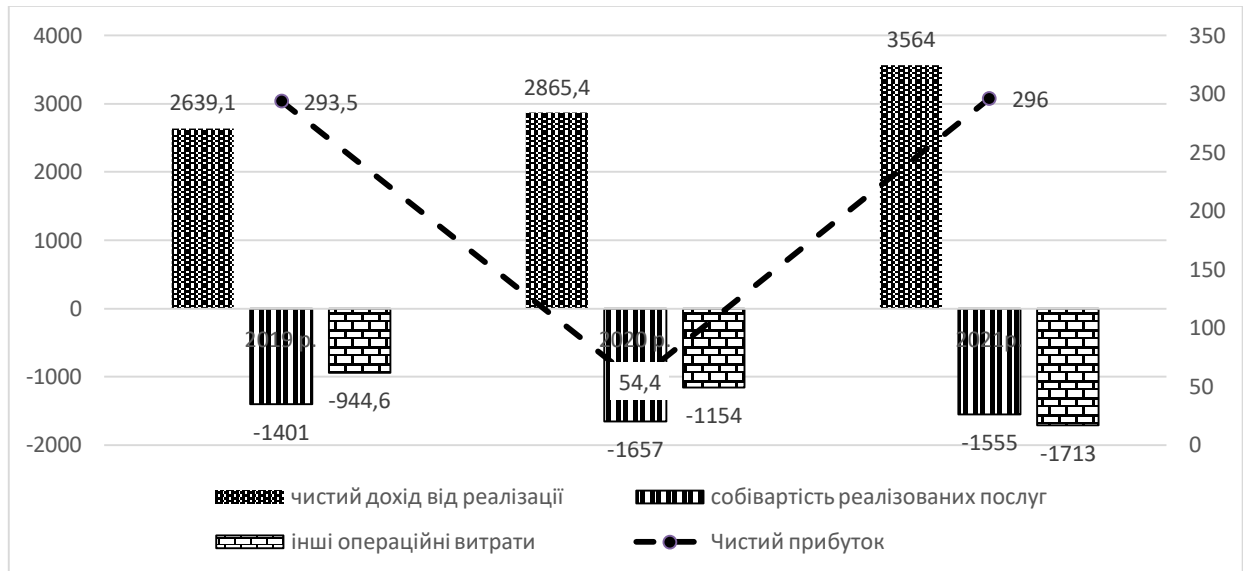

Рис. 2.2. Доходи, витрати та фінансові результати ТЗОВ «БІШ КОМПАНІ» упродовж 2019-2021 рр., тис. грн.

Упродовж 2019-2021 рр. підприємство отримувало прибуток, що може свідчити про його ефективність. У 2020 р. році спостерігається зменшення суми чистого прибутку підприємства, на що вплинуло зростання собівартості реалізованих послуг та інших операційних витрат. У 2021 р. сума чистого прибутку зросла у порівнянні із 2020 р. на 241,6 тис. грн.

Проте оцінка абсолютних показників фінансових результатів підприємства є неефективною, оскільки не відображає реальної результативності та співмірності отриманих прибутків із понесеними витратами. Для оцінки загальної ефективності діяльності підприємства доцільно використовувати показники рентабельності.

Ці чинники характеризують, яка ефективність вкладення коштів у розвиток організації. Для отримання завершеного аналізу стану підприємства доречно використовувати показники рентабельності. Основною метою цієї системи коефіцієнтів є визначення ефективності формування прибутку підприємства. Використовують показники рентабельності для оцінки діяльності підприємства, цінової та інвестиційної політики, що дає можливість порівняти споріднені організації в даному випадку з надання стоматологічних послуг для визначення потрібного асортименту послуг, їх структури і раціонального використання.

Цілями проведення аналізу рентабельності організації є такі: оцінювання реалізації окремих параметрів діяльності; дослідження зміни показників за певні періоди; встановлення чинників, що впливають на динаміку рентабельності; знайти шляхи підвищення прибутковості; розробка заходів щодо використання виявлених резервів.

Таблиця 2.5

Показники рентабельності ТзОВ «БІШ КОМПАНІ» упродовж 2019-2021

рр.,%

Показники	2019 р.	2020 р.	2021 р.	Відхилення
Рентабельність продажу	11,12	1,90	8,31	-2,82
Рентабельність капіталу	103,00	11,43	58,46	-44,54
Рентабельність власного капіталу	164,89	17,05	79,18	-85,71
Рентабельність основних засобів	519,01	46,16	220,07	-298,94
Чистий прибуток на 1 працівника, тис. грн./ос.	11,29	2,09	11,38	0,10

Як видно з таблиці 2.5, за період, що аналізується відбулося зменшення коефіцієнтів рентабельності. Таке погіршення даних показників можна пов'язати із збільшенням витрат підприємства. Особливого занепокоєння викликає зниження рентабельності власного капіталу – на 44,54% та зниження упродовж 2019-2021 рр. значення рентабельності основних засобів – на 298,94%. Керівництву підприємства доцільно звернути увагу на дії персоналу, які направлені на раціональне використання коштів, вкладених у підприємство.

Саме тому фінансовий стан ТзОВ «БІШ-КОМПАНІ» є однією із важливих властивостей організації. Нормальний фінансовий стан здійснює вплив на його спроможність забезпечувати свою діяльність коштами, характеризується забезпеченням підприємства достатньою кількістю фінансових ресурсів, необхідних для ефективної діяльності підприємств, раціональність вкладення та реалізації ресурсів, фінансовими відносинами із споживачами та партнерами, забезпеченням платеспроможності і стійкого розвитку. Це означає, що рівень збалансованості окремих структурних елементів капіталу організації, її активів, рівень результативності використання активів і капіталу організації залежить від фінансового стану підприємства.

2.3 Пропозиції щодо удосконалення системи економічної безпеки ТзОВ «БІШ КОМПАНІ»

На сучасному етапі розвитку економіки України набуває поширення практика здійснення господарської діяльності щодо забезпечення економічної безпеки підприємства на системній основі. Побудова та діяльність СЕБО є основою створення ефективного забезпечення її господарської діяльності. Як показує практика, ситуаційні заходи та дії, що є відповіддю на виникаючі загрози, не можуть повністю забезпечити економічну безпеку організації і часто є ситуаційно неефективними, особливо для закладів медичної галузі.

Отже, для створення дієвої основи для забезпечення економічної безпеки ТзОВ «БІШ КОМПАНІ» нагальною є активізація науково-практичних досліджень щодо вдосконалення теоретико-методичних основ створення систем економічної безпеки, які б враховували загальні та специфічні проблеми розвитку економіки, галузі, і були ефективними як у короткостроковій, так і в довгостроковій перспективі.

У загальному розумінні системний підхід ґрунтується на вивченні явища чи процесу з урахуванням не лише внутрішньозалежних компонентів, а також й місця функціонування цих явищ або процесів. Перевага у застосуванні системного підходу визначається можливістю встановлювати взаємоув'язку елементів зовнішніх та внутрішніх компонентів, що дозволить побудувати судження про загальні правила та принципи існування процесів і явищ у певній цілісності. Тому використання системного підходу вимагає вивчення аспектів, які відображені на рис. 2.3.

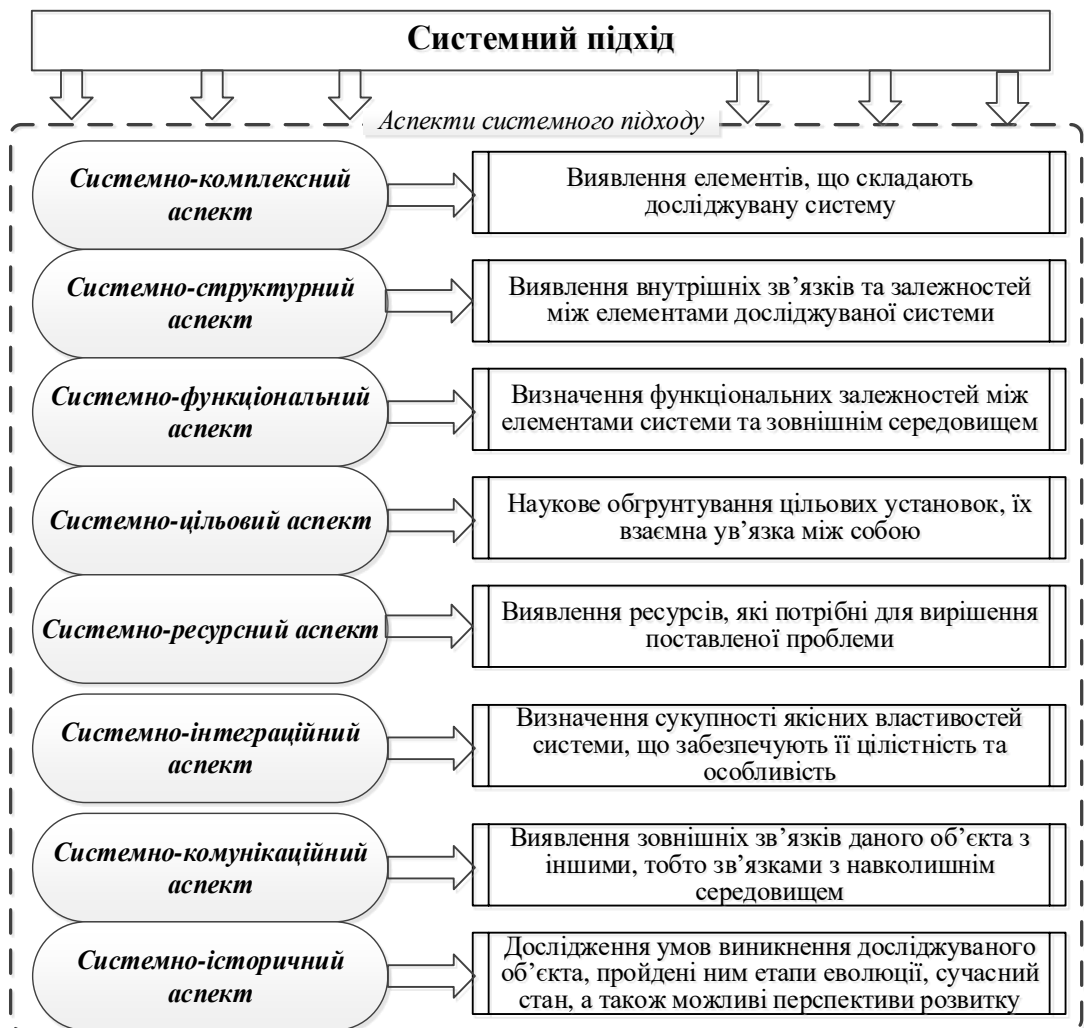

Рис. 2.3. Аспекти системного підходу

Джерело: узагальнено та доповнено автором на підставі [35-38]

Отже, система дієвого управління економічною безпекою досліджуваного ТЗОВ «БШ КОМПАНІ» можна визначити через її складові. Виділимо наступні складові, зокрема: елемент, компонент і підсистема, які повинні мати чинити значний вплив на процес утворення системи економічної безпеки компанії.

Науково-обґрунтоване визначення складових надасть можливості щодо зменшення складності формування та дієвої роботи системи, що у нашому випадку є актуальним завданням, тому що її методичні підходи є поки що на етапі зародження та впровадження, а звідси правильний їх відбір є складним науковим завданням, від успішного виконання якого залежить стан загальної безпеки компанії у короткостроковому та довгостроковому періодах. На рисунку 2.4 представлено авторську розробку системи управління економічною безпекою ТзОВ «БІШ КОМПАНІ», де враховані теоретико-методичні дослідження теорії систем та системного аналізу у сфері економічної безпеки, які наведено вище. Із рисунка 2.4 виходить, що входом у СЕБО є постановка мети та пріоритетних напрямів на основі отриманої ретроспективної інформації щодо становища комплексу економічної безпеки в умовах зовнішніх і внутрішніх викликів, ризиків, загроз і небезпек, що впливають безпосереднім або/та опосередкованим чином на функціонування цієї системи.

Рис. 2.4. Формування системи управління економічною безпекою ТзОВ «БІШ КОМПАНІ»

Джерело: розробка автора на основі [39-43]

Треба відзначити, що суб'єктами управління економічною безпекою ТзОВ «БІШ КОМПАНІ» (рис. 2.4) є спеціалісти з економічної та інших сфер безпеки підприємства, які одночасно може займати й інші посади (директор, бухгалтер тощо). Основними завданнями суб'єктів формування ЕБО є:

- = зменшення або уникнення можливих небезпек, які можуть призвести виникнення кризи;

- = впровадження комплексного антикризового менеджменту, який дозволить вивести компанію з кризового стану в найкоротші терміни з найменшими втратами;

- = мінімізації зовнішніх та внутрішніх загроз економічному становищу компанії на підставі сформованого комплексу фінансово-економічних, правових та організаційних заходів тощо.

Ефективне та злагоджене функціонування суб'єктів управління економічною безпекою компанії становиться запорукою її стабільної роботи та максимального підвищення ефективності використання потенціалу компанії для формування усталеної системи у майбутньому. Розвиток організації, рівень ЕБО має залежати від фактору ефективності його керівництва та наскільки її управлінці (керівники) зможуть уникнути можливих загроз та знешкодити наслідки від можливих збитків у короткостроковому та довгостроковому періодах.

В той же час об'єктом управління (рис. 2.4) є система відносин і складових у сфері економічної безпеки досліджуваної компанії як цілісної економічної системи, що включає всі інші складові.

Слід особливо звернути увагу, що підсистема моніторингу = це найважливіша складова системи управління економічною безпекою ТзОВ «БІШ КОМПАНІ». Ефективне функціонування підсистеми моніторингу дозволяє надати керівництву і фахівцям в області економічної безпеки повноцінні, оперативні і достовірні аналітичні звіти про поточний і прогнозований станом безпеки, які є відправною точкою при розробці стратегії економічної безпеки підприємства і відповідних програмних заходів.

Результати, які отримані інформаційної підсистемою моніторингу, дозволяють оцінити рівень економічної безпеки підприємства. У той же час, за допомогою інформаційної підсистеми планування, з'являється можливість розробити сценарії розвитку і стратегію економічної безпеки компанії.

На основі стратегії складаються плани і приймаються управлінські рішення, які спрямовані усунення загроз і викликів економічної безпеки компанії. Центральною ланкою буде пошук оптимальних, науково-обґрунтованих практичних управлінських рішень для постійного удосконалення наданої системи.

Продуктом розробленої системи є реалізація стратегії економічної безпекою досліджуваної компанії в постійному режимі за допомогою комплексних прогнозно-планових заходів (рис. 2.5), що мають скерування на зростання, координування та дієве застосування різних складових елементів СЕБО, що базується на системному підході та враховує як зовнішні, так і внутрішні фактори та умови, в яких працює ТзОВ «БІШ КОМПАНІ».

Таким чином, побудована система управління економічною безпекою ТзОВ «БІШ КОМПАНІ» являє собою керовану, самоналагоджуючу та динамічну систему в режимі реального часу, яка має наступні функціональні можливості:

- = управління всіма процесами в підсистемі; можливість змінювати параметри відповідно до впроваджених математичних моделей, щоб уникнути надмірного ризику для економічної безпеки;

- = наявність зворотного зв'язку з усіма компонентами підсистеми; наявність автоматичного налаштування параметрів для забезпечення виконання основних завдань, високого рівня точності, надійності, стабільності та зручності його роботи спеціалістом з економічної безпеки.

Відзначимо, що в процесі господарського функціонування компанії можуть виникнути несподівані загрози економічній безпеці компанії, які не було враховано та визнано підчас прогнозування і планування. Такими загрозами можуть виступати наступні, зокрема: техногенні катастрофи,

буревії, паводки, пожежі чи інші стихійні лиха, збої у роботі інформаційно-комунікаційних технологій (в тому числі й хакерські атаки), епідемії та інші форс-мажорні обставини.

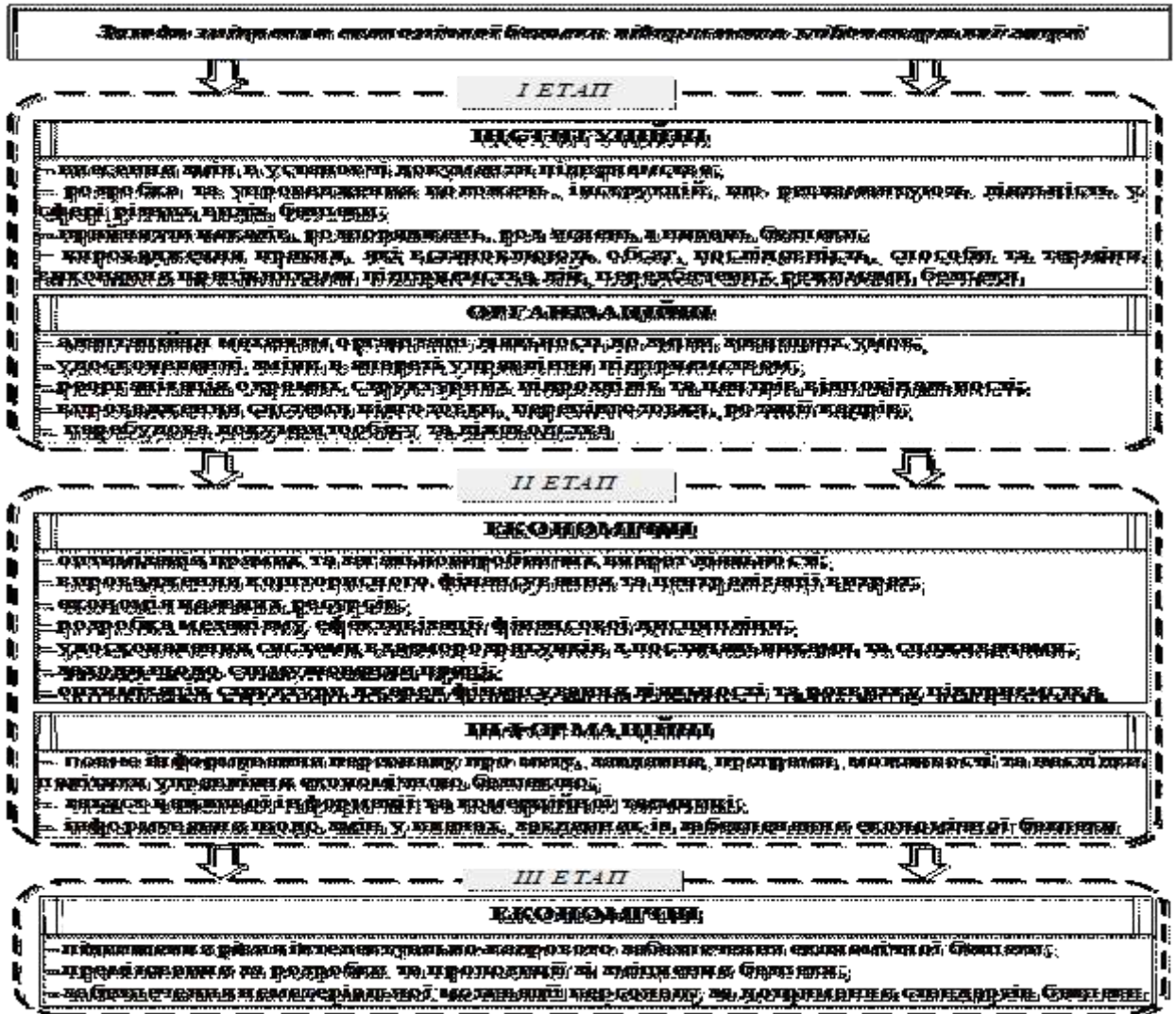

Рис. 2.5. Заходи щодо зміцнення економічної безпеки досліджуваного

ТзОВ «БІШ КОМПАНІ»

Джерело: розробка автора на основі [44-47]

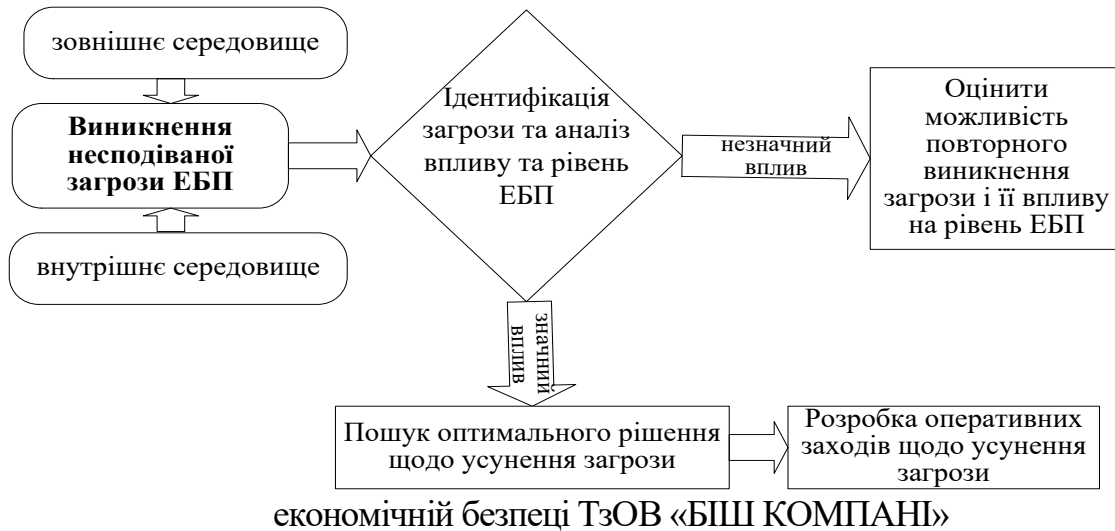
Для зменшення шкоди цих загроз треба побудувати механізм оцінювання впливу цих загроз на рівні економічної безпеки компанії (рис. 2.6), що дозволить своєчасно та оперативно виправити ситуацію.

Серед основних напрямів стратегічного управління економічною безпекою підприємства необхідно виділити фінансову стійкість, забезпечення прибутковості, інноваційну діяльність та відстоювання конкурентної позиції, організаційну адаптивність. Інструментами забезпечення економічної безпеки

компанії виступають технологічна, організаційна, інформаційно-комунікаційна, концептуальна та планово-програмна складові.

Рис. 2.6. Побудова механізму щодо ефективного знешкодження несподіваних загроз

Авторська розробка на підставі матеріалів [47-50]

Приблизну схему напрямків стратегічного управління економічною безпекою ТзОВ «БІШ КОМПАНІ» зображено на рис. 2.7.

Отже, відповідний рівень економічної безпеки компанії можна досягнути підвищенням таких фінансово-господарських показників як фінансова стійкість, платоспроможність та прибутковість. У той же час можна виокремити першочергові завдання стратегічного управління фінансово-економічною складовою економічної безпеки компанії, зокрема:

- = планування оптимального обсягу та необхідної структури фінансових ресурсів, що забезпечують стабільне функціонування компанії;
- = зростання показників фінансової стійкості та ліквідності компанії;
- = підвищення прибутковості та рентабельності фінансових операцій;
- = мінімізація фінансово-економічного ризику при здійсненні фінансових операцій компанії.
- = ефективізація системи управління фінансовими потоками компанії, які пов'язані, насамперед, з операційними, інвестиційними та фінансовими складовими її діяльності.

Рис. 2.7. Стратегічне управління ТзОВ «БІШ КОМПАНІ»: основні напрямки

Джерело: розробка автора на основі [42-50]

Таким чином, відбір оптимального стратегічного курсу щодо управління фінансовими-господарськими ресурсами компанії базується на таких принципах:

- = збалансування потоків матеріальних цінностей та коштів;
- = комплексна фінансово-економічна підтримка компанії, з одного боку, та припинення функціонування неефективних підсистем, з іншого;
- = варіативний прогноз альтернатив розвитку компанії в сфері фінансово-економічних та інформаційно-комунікаційних відносин;
- = безперервний фінансовий моніторинг та аналіз діяльності компанії як в короткостроковому, так й в довгостроковому періодах.

Для успішної реалізації представленої стратегії повинен використовуватися набір таких фінансово-економічних та інших інструментів, які на свій розсуд вводить керівництво організації. При виборі стратегії потрібно враховувати специфіку діяльності організації, її фінансові та матеріальні ресурси, логістику та дислокацію.

Тому можна дійти висновку, що складання плану забезпечення ЕБО топ-менеджмент повинен проконтролювати розробку фінансового плану, виконання плану спричинить планомірно розвивати підприємство, забезпечить його стабільність. Отже, систему управління ЕБО пропонується здійснювати через низку організаційних та фінансових заходів, які будуть у вигляді управлінських рішень спрямовані на підтримку стабільності економічної ситуації у компанії.

Висновки до розділу 2

У другому розділі дипломної роботи були проведені дослідження щодо впровадження та удосконалення системи економічної безпеки ТзОВ «БІШ КОМПАНІ» на основі проведеного фінансового господарського та

управлінського аналізу за минулий період 2019-2021 рр. Були отримані наступні практичні результати, які можуть бути використані у роботі досліджуваної компанії, зокрема:

- ТзОВ «БІШ-КОМПАНІ», яка активно розвивається та надає такі послуги: консультаційні послуги; діагностичні послуги; анестезія; гігієнічний прийом; пародонтологічний прийом; терапевтичне лікування; хірургічний прийом; імплантація та протезування зубів; дитяча стоматологія;

- незважаючи на деякі негативні показники фінансовий стан ТзОВ «БІШ-КОМПАНІ» можна охарактеризувати як стійкий з можливістю подальшого розвитку як в аспекті матеріально-технічного забезпечення, так й в аспекті залучення додаткових інвестиційних коштів;

- обґрунтовано, що для створення дієвої основи для забезпечення економічної безпеки ТзОВ «БІШ КОМПАНІ» нагальною є активізація науково-практичних досліджень щодо вдосконалення теоретико-методичних основ створення систем економічної безпеки, які б враховували загальні та специфічні проблеми розвитку економіки. галузі, і були ефективними як у короткостроковій, так і в довгостроковій перспективі. На базі цього у кваліфікаційній роботі було представлено авторську розробку системи управління економічної безпекою ТзОВ «БІШ КОМПАНІ», де враховані теоретико-методичні дослідження теорії систем та системного аналізу у сфері економічно безпеки.

ВИСНОВКИ

У кваліфікаційній роботі були проведені змістовні теоретико-методичні та практичні дослідження щодо формування та удосконалення системи економічної безпеки ТзОВ «БІШ КОМПАНІ». Під час їх проведення були отриманні наступні висновки, узагальнення та результати.

1. 1. Враховуючи сучасну наукову думку вчених, нами уточнено дефініцію поняття економічна безпека організації, яку у своєму дослідженні ми визначили як постійний моніторинг оптимального для підприємства рівня використання потенціалу: фінансово-економічного, виробничого, кадрового та ресурсного, за допомогою якого фактичні або можливі (прогнозовані) збитки знижуються (усуваються), а значить, забезпечується такий стан організації, за якого вона розвивається ще більш збалансовано і невпинно завдяки своєчасному захисту від впливу зовнішніх і внутрішніх деструктивних факторів та чинників, а також забезпечується гнучка, швидка та повноцінна адаптація до мінливого соціально-економічного макро- та мікросередовища. Формування авторського бачення класифікації складових економічної безпеки організації дало можливість нам встановити причинно-наслідкові зв'язки цієї категорії із загальним успіхом розвитку та результативністю їх функціонування у невизначених та швидкозмінюваних умовах господарювання.

2. Систематизовані основні підходи щодо дослідження загроз як основного фактору економічної безпеки організації та з'ясовано, що з метою аналізу СЕБ сучасних організацій України доцільно виділити визначені авторами-безпекознавцями джерела загроз: загрози безпосередньо бізнесу; загрози від прийняття тих чи інших регуляторних актів, загрози від впливу зовнішнього середовища, а також загрози щодо внутрішнього середовища. На основі класичної класифікації загроз економічній безпеці сучасного підприємства України було розроблено її удосконалений варіант, який

складається з об'єктів спрямування загроз, а також механізмів реалізації негативних ефектів, що виникають внаслідок настання певної загрози.

3. Визначені методичні підходи щодо оцінювання СУЕБО. Вважаємо, що сьогодні зроблено висновок, що різноманіття сучасних підходів щодо оцінювання економічної безпеки підприємства показує складність вирішення проблеми зміцнення її на конкретному підприємстві.

4. Надано коротку характеристику ТзОВ «БІШ-КОМПАНІ», яка активно розвивається та надає такі послуги: консультаційні послуги; діагностичні послуги; анестезія; гігієнічний прийом; пародонтологічний прийом; терапевтичне лікування; хірургічний прийом; імплантація та протезування зубів; дитяча стоматологія. Проведено фінансово-господарський аналіз діяльності досліджуваної компанії, який дозволив отримати наступні результати:

- спостерігається позитивна динаміка зростання активів підприємства яке виражається у щорічному збільшенні сумі коштів, що перебувають у розпорядженні компанії;

- позитивною є структура активів, зокрема: питома вага оборотних активів перевищує 70%, тобто підприємство використовує ліквідні активи, які мають короткий термін окупності;

- дослідження структури засобів дозволяє стверджувати про виважену політику керівництва підприємства щодо основних засобів;

- виявлено негативну тенденцію погіршення рівня ділової активності, причиною якої є збільшення капіталу, дебіторської заборгованості та власного капіталу швидшими темпами, аніж зростання суми доходу підприємства;

- ТзОВ «БІШ-КОМПАНІ» має прийнятний рівень ліквідності та платоспроможності у досліджуваній період;

- із негативних тенденцій слід ще виділити зменшення коефіцієнтів рентабельності, яке можна пов'язати із збільшенням витрат підприємства у

досліджуваний період.

Таким чином, незважаючи на деякі негативні показники фінансовий стан ТзОВ «БІШ-КОМПАНІ» можна охарактеризувати як стійкий з можливістю подальшого розвитку як в аспекті матеріально-технічного забезпечення, так й в аспекті залучення додаткових інвестиційних коштів.

5. Обґрунтовано, що для створення дієвої основи для забезпечення економічної безпеки ТзОВ «БІШ КОМПАНІ» нагальною є активізація науково-практичних досліджень щодо вдосконалення теоретико-методологічних основ створення систем економічної безпеки, які б враховували загальні та специфічні проблеми розвитку економіки. галузі, і були ефективними як у короткостроковій, так і в довгостроковій перспективі. На базі цього у кваліфікаційній роботі було представлено авторську розробку системи управління економічної безпекою ТзОВ «БІШ КОМПАНІ», де враховані теоретико-методичні дослідження теорії систем і проведення діагностики і аналізу СЕБО.

Продуктом розробленої системи є реалізація стратегії економічної безпеки досліджуваної компанії на постійній основі без періодичних стрибків за допомогою комплексних прогностно-планових заходів (див. рис. 2.5), що спричиняють перш за все ріст, координування та використання окремих елементів СЕБО з використанням системного підходу та враховуючи вплив негативних факторів зовнішнього середовища та внутрішні чинники загрозливого стану.

Розроблено механізм щодо ефективного знешкодження несподіваних загроз економічній безпеці ТзОВ «БІШ КОМПАНІ», який дозволить швидко та ефективно виправити форс-мажорну ситуацію. Доведено, що серед основних напрямків стратегічно орієнтованого управління ЕБО слід виділити такі показники фінансової безпеки, як фінансова стійкість, платежоспроможність та ліквідність, забезпечення рентабельності, інноваційно-інвестиційні аспекти

діяльності та відвойовування конкурентних позицій на ринку стоматологічних послуг, а також усталену організаційну адаптивність. Зазначено важливість використання повного інструментарію із забезпечення ЕБО з використанням сучасних інформаційних технологій, ноу-хау, формування планової програми розроблення стратегії розвитку організації та враховуючи особливості і складові ЕБО.

СПИСОК ВИКОРИСТАНИХ ДЖЕРЕЛ

1. Reznik O., Kovalchuk A., Getmanets O., Nastyuk V., Andriichenko N. Financial security of the state. *Journal of Security and Sustainability Issues*. 2020. Vol. 9, No. 3. Pp. 843–852.
2. Апетик М.М., Михайлів М.М. Взаємозв'язок економічних інтересів та загроз в системі економічної безпеки організації. Соціально-економічний розвиток і безпека України: стан та перспективи: матеріали міжвузівської науково-практичної конференції здобувачів вищої освіти і молодих вчених (м. Львів, 24 березня 2022 р.) / за заг.ред. В.С. Бліхара. [Електронний ресурс] Львів : ЛьВДУВС, 2022. С. 8-10. (145 с.)
3. Живко З. Б. Визначення бюджету на створення і утримання комплексної системи економічної безпеки підприємства: інформаційно-аналітичний аспект. *Актуальні проблеми економіки*. 2013. № 11 (149). С. 206–214.
4. Голюков І. В. Сутність та еволюція поняття економічна безпека. *Проблеми економіки*. 2014. №1. С. 420-428.
5. Подоляка С. А. Безпека як складова правової системи України. *Наше право*. 2015. № 1. С. 34-38.
6. Бригінець О. О. Особливості формування механізму правового забезпечення фінансової безпеки України. *Вісник Національного університету «Львівська політехніка»*. Юридичні науки. Львів, 2016. № 837. С. 36–41.
7. Білоусов Є. Історія формування господарсько-правових засобів забезпечення економічної безпеки. *Національний юридичний журнал: теорія та практика*. 2014. №1. С. 94–97.
8. Денисенко П. М. Зарубіжний досвід регулювання економічної безпеки. *Інвестиції: практика та досвід*. 2017. №6. С. 15-19.

9. Марченко В.М. Світовий досвід забезпечення соціально-економічної безпеки підприємства. Молодий вчений. 2015. № 1(16). С. 18–21.
10. Живко З. Б. Управління економічною безпекою підприємства в умовах ринкових відносин. Актуальні проблеми економіки. Науковий економічний журнал. № 10 (148). С. 138–146.
11. Онищенко В.О., Матковський А.В. Міжнародний досвід забезпечення економічної безпеки держави. Економіка Менеджмент Підприємництво. 2014. №26. С. 85–97.
12. Тимошенко О. В. Досвід європейських країн щодо формування та забезпечення фінансово економічної безпеки держави. Економіка та держава. 2015. №4. С. 52–57.
13. Єфімов В. В. Удосконалення механізмів забезпечення економічної безпеки держави і бізнесу: дисертація на здобуття наукового ступеня кандидата економічних наук Єфімова В. В. Львів, 2014. 191 с.
14. Zachosova N., Zhyvko Z., Zanora V. Human risks of project management involving remote teams in the context of the enterprise economic and financial security. Financial and credit activity: problems of theory and practice. 2020.Vol 4. No 35. P. 514– URL: <http://fkd.org.ua/article/view/222530>
15. Pilipenko N. Economic security as a dynamic characteristic of an enterprise. Economy and society. 2017. №10. С.338-342.
16. Бойко І.В. Дефініції "ризик", "загроза", "небезпека" як об'єкти наукових досліджень у напрямі економічної безпеки підприємства. Приазовський економічний вісник. 2017. № 5. С. 94-98.
17. Пазєєва Г.М. Комплексна діагностика в забезпеченні економічної безпеки підприємств (на матеріалах транспортно–експедиційних підприємств України). К.: Університет економіки та права "КРОК", 2017. 291 с.
18. Аванесова Н.Е., Мордовцев О.С., Сергієнко Ю.І. Теоретикометодичні засади ідентифікації та взаємозв'язку впливу дестабілізуючих факторів на

економічну безпеку промислового підприємства. Бізнес інформ, №9, 2020, с. 20-28.

19. Дикань В.Л., Божко К.М. Стратегія забезпечення економічної безпеки промислових підприємств. Вісник економіки транспорту і промисловості. 2018. №63. С. 150–158.

20. Іванків О. Діагностика загрози економічній безпеці підприємства й напрями їх нівелювання в умовах євроінтеграційних процесів. Економічний часопис Східноєвропейського національного університету імені Лесі Українки. 2016. №1. С. 40–45.

21. Шкурат М. Є. Транснаціональний вимір глобальної економіки в умовах соціо-культурної глобалізації. Modern economic research: theory, methodology, strategy: proceedings of the international scientific conference. Kielce, 2020. P. 130–133

22. Соснін О.В., Воронкова В.Г., Постол О.Є. Сучасні міжнародні системи та глобальний розвиток (соціально-політичні, соціально-економічні, соціально-антропологічні виміри): Навчальний посібник. Київ: Центр навчальної літератури, 2017. 556 с.

23. Сіденко В.Р. Важкі дилеми оновлення глобальної інституційної архітекτονіки. Економіка України. 2019. № 4. С. 3-21.

24. Ikenberry G. J., Parmar I., Stokes D. Introduction: Ordering the World? Liberal Internationalism in Theory and Practice. International Affairs. 2020. Vol. 94. № 1. P. 1-5. URL: <https://doi.org/10.1093/ia/iix277>

25. Білорус О.І. Економічна глобалістика. Світ-система глобалізму: монографія. Київ: Ун-т «Україна», 2018. 533 с.

26. Васильєв О. В., Мейта В. І. Формування системи управління економічною безпекою промислових підприємств. Економічний аналіз. 2013. С. 138–145.

27. Череп О. Г., Урусова З. П., Урусов А. А. Управління фінансово-економічною безпекою підприємств в Україні. *Вісник ЖДТУ. Серія : Економічні науки.* 2012. №3(61). С. 328–330.

28. Ілляшенко О. В. Формалізація служби економічної безпеки в системі управління підприємством // *Вісник Волинського інституту економіки та менеджменту.* 2016. №14. С. 99-108.

29. Дикань В.Л., Божко К.М. Стратегія забезпечення економічної безпеки промислових підприємств. *Вісник економіки транспорту і промисловості.* 2018. №63. С. 150–158.

30. Іванків О. Діагностика загрози економічній безпеці підприємства й напрями їх нівелювання в умовах євроінтеграційних процесів / О. Іванків. // *Економічний часопис Східноєвропейського національного університету імені Лесі Українки.* – 2016. – №1. – С. 40–45.

31. Лекарь С. Правове регулювання економічної безпеки в Україні. *Підприємництво, господарство і право.* 2019. № 12. С. 186–191.

32. Черкасова С. О. Формування організаційно-економічного механізму управління процесом зміцнення економічної безпеки промислових підприємств. *Економіка: реалії часу. Науковий журнал.* – 2013. – С. 22– 27.

33. Чубенко А. Г. Національна податкова безпека та перспективи використання досвіду Податкової служби (IRS) Сполучених Штатів Америки для боротьби з тіньовою економікою в Україні. *Публічне право.* 2017. № 1. С. 18-25.

34. Демиденко С. Л. Особливості стратегічного аналізу середовища підприємства. *Ефективна економіка.* № 9, 2015. URL : <http://www.economy.nayka.com.ua>.

35. Біломістна І. І., Хоречко В. Є. Механізм забезпечення фінансової безпеки промислових підприємств. *Інноваційна економіка,* 2012. С. 305–307.

36. Васильців Т. Г., Бойко В. В. Інституційні аспекти формування економічної безпеки підприємства. Економіка. Менеджмент. Підприємництво : зб. наук. пр. № 26 (1), 2014. С. 106–111.

37. Васильців Т.Г. Економічна безпека підприємництва України: стратегія та механізм зміцнення: Монографія. Львів: Вид-во ТзОВ "Ліга Прес", 2008. 385 с.

38. Галушак В. В. Фінансова стійкість та фінансова стратегія підприємства як ефективне формування та використання фінансових ресурсів. Глобальні та національні проблеми економіки. №4, 2015. С. 810–813.

39. Донець Л. І., Ващенко Н. В. Економічна безпека підприємства : [навчальний посібник]. К. : Центр учбової літератури, 2008. 240 с.

40. Доценко І. О. Вплив внутрішніх та зовнішніх факторів загроз на рівень економічної безпеки підприємства. Вісник ЖДТУ № 4 (54), 2010. С. 227–230.

41. Економічна безпека підприємств, організацій та установ: Навч. посібник [для студ. вищ. навч. закл.] / [В.Л.Ортинський, І.С. Керницький, З.Б. Живко та ін.]. К.: Правова єдність, 2009. 544 с.

42. Економічна безпека підприємств: підручник [В. Л. Ортинський, І. С. Керницький, З. Б. Живко та ін.]. К. : Алерта, 2011. 704 с.

43. Живко З. Б. Управління змінами : навч. посіб. Львів : ЛьвДУВС, 2016. 252 с.

44. Картузов Є. П. Аналіз механізму управління фінансовою безпекою підприємства. Актуальні проблеми економіки. № 7 (133), 2012. С. 118-124.

45. Козаченко Г.В., Пономарьов В.П. Економічна безпека підприємств: сутність і передумови формування. Теорія та практика управління у трансформаційний період: Зб. наук. праць. Донецьк: ІЕП НАН України Т. 3., 2001. С. 3-7.

46. Коломієць Г. М., Гузненков Ю. Г. Категорія "ризик" в дискусії сучасної економічної теорії. Вісник Харківського національного університету

ім. В.Н. Каразіна. № 921. Економічна серія, 2010. URL: <http://dspace.univer.kharkov.ua/bitstream/123456789/6831/2/Kolomiets.pdf>

47. Конкурентна розвідка : курс лекцій / М.М.Цимбалюк, І.С.Керницький, З.Б.Живко, М.І.Копитко. Львів : Ліга-Прес, 2013. 264 с.

48. Круш, П.В. Економіка підприємства: Навчальний посібник/ За ред. П.В. Круша, В.І. Подвігіної, Б.М. Сердюка. К.: Ельга-Н, КНТ, 2007. 780 с.

49. Куркин Н.В. Управление экономической безопасностью развития предприятия: монографія. Д.: АРТ?ПРЕСС, 2004. 452 с.

50. Фінансова безпека : навч. посіб. / З. С. Варналій, З. Б. Живко, Р. Р. Білик та ін.; за ред. З. С. Варналія. Львів : Ліга-Прес, 2018. 300 с.

ДОДАТКИ

Додаток А

Додаток 1
до Національного положення
(стандарту) бухгалтерського обліку 25
«Спрощена фінансова звітність»
(пункт 5 розділу I)

Фінансова звітність малого підприємства

		КОДИ		
		2020	01	01
Підприємство	ТОВАРИСТВО З ОБМЕЖЕНОЮ ВІДПОВІДАЛЬНІСТЮ "БІШ КОМПАНІ"	за ЄДРПОУ 20844390		
Територія	ЛЬВІВСЬКА	за КОАТУУ 4610136800		
Організаційно-правова форма господарювання	Приватне підприємство	за КОПФГ 120		
Вид економічної діяльності	Стоматологічна практика	за КВЕД 86.23		
Середня кількість працівників, осіб	26			
Одиниця виміру: тис. грн з одним десятковим знаком				
Адреса, телефон	проспект Червоної Калини, буд. 57, м. ЛЬВІВ, ЛЬВІВСЬКА обл., 79070	0679465973		

1. Баланс на 31.12.2019 р.

Актив	Код рядка	Форма N 1-м Код за ДКУД 1801006	
		На початок звітнього року	На кінець звітнього періоду
1	2	3	4
I. Необоротні активи			
Нематеріальні активи	1000	0	0
первісна вартість	1001		
накопичена амортизація	1002	( )	( )
Незавершені капітальні інвестиції	1005	0	
Основні засоби:	1010	7.4	105.7
первісна вартість	1011	113.9	221.1
знос	1012	(106.5)	(115.4)
Довгострокові біологічні активи	1020	0	
Довгострокові фінансові інвестиції	1030	0	
Інші необоротні активи	1090	0	
Усього за розділом I	1095	7.4	105.7
II. Оборотні активи			
Запаси:	1100	23.3	13.3
у тому числі готова продукція	1103	3	
Поточні біологічні активи	1110	0	
Дебіторська заборгованість за товари, роботи, послуги	1125	2	8
Дебіторська заборгованість за розрахунками з бюджетом	1135	0	
у тому числі з податку на прибуток	1136	0	
Інша поточна дебіторська заборгованість	1155	15.7	255.5
Поточні фінансові інвестиції	1160	0	
Гроші та їх еквіваленти	1165	61.1	77.9
Витрати майбутніх періодів	1170	0	
Інші оборотні активи	1190	0	
Усього за розділом II	1195	102.1	354.7
III. Необоротні активи, утримувані для продажу, та групи вибуття	1200	0	
Баланс	1300	109.5	460.4

Продовження додатку А

Пасив	Код рядка	На початок звітного року	На кінець звітного періоду
1	2	3	4
I. Власний капітал			
Зареєстрований (пайовий) капітал	1400	0,4	0,4
Додатковий капітал	1410	0	
Резервний капітал	1415	0	
Нерозподілений прибуток (непокритий збиток)	1420	37,5	318,5
Неоплачений капітал	1425	(0)	( )
Усього за розділом I	1495	37,9	318,9
II. Довгострокові зобов'язання, цільове фінансування та забезпечення	1595	0	
III. Поточні зобов'язання			
Короткострокові кредити банків	1600	0	
Поточна кредиторська заборгованість за: довгостроковими зобов'язаннями	1610	0	
товари, роботи, послуги	1615	8,2	36,2
розрахунками з бюджетом	1620	37,5	44,5
у тому числі з податку на прибуток	1621	0	
розрахунками зі страхування	1625	2,7	23,8
розрахунками з оплати праці	1630	14,1	29
Доходи майбутніх періодів	1665	0	
Інші поточні зобов'язання	1690	9,1	8
Усього за розділом III	1695	71,6	141,5
IV. Зобов'язання, пов'язані з необоротними активами, утримуваними для продажу, та групами вибуття	1700	0	
Баланс	1900	109,5	460,4

2. Звіт про фінансові результати

за Рік 2019 р.

Форма N 2-м

Код за КУД

1801007

Стаття	Код рядка	За звітний період	За аналогічний період попереднього року
1	2	3	4
Чистий дохід від реалізації продукції (товарів, робіт, послуг)	2000	2639,1	2115,5
Інші операційні доходи	2120		0
Інші доходи	2240		0
Разом доходи (2000 + 2120 + 2240)	2280	2639,1	2115,5
Собівартість реалізованої продукції (товарів, робіт, послуг)	2050	(1401)	(1136,2)
Інші операційні витрати	2180	(944,6)	(731,1)
Інші витрати	2270	( )	(0)
Разом витрати (2050 + 2180 + 2270)	2285	(2345,6)	(1867,3)
Фінансовий результат до оподаткування (2280 - 2285)	2290	293,5	248,2
Податок на прибуток	2300	( )	(0)
Чистий прибуток (збиток) (2290 - 2300)	2350	293,5	248,2

Керівник

_____

(підпис)

Кокоцька Леся Петрівна

_____

(ініціали, прізвище)

Головний бухгалтер

_____

(підпис)

_____

(ініціали, прізвище)

Продовження додатку А

Додаток 1
до Національного положення (стандарту) бухгалтерського обліку
25 "Спрощена фінансова звітність"
(пункт 4 розділу I)

Фінансова звітність малого підприємства

Дата (рік, місяць, число)

		2021	01	01
Підприємство	Товариство з обмеженою відповідальністю "БІШ КОМПАНІ"			
Територія	Львівська			
Організаційно-правова форма господарювання	приватне підприємство			
Вид економічної діяльності	Стоматологічна практика			
Середня кількість працівників, осіб	26			
за ЄДРПОУ		20844390		
за КОАТУУ		4610136800		
за КОПФГ		120		
за КВЕД		86.23		

Одиниця виміру: **тис. грн.** з одним десятковим знаком

Адреса, телефон пр. Червоної Калини, буд 57, м. ЛЬВІВ, ЛЬВІВСЬКА обл., 79070 0679465973

1. Баланс

Форма N
1-м

Код за ДКУД

1801006

на 31 грудня 2020 р.

Актив	Код рядка	На початок звітного року	На кінець звітного періоду
1	2	3	4
I. Необоротні активи			
Нематеріальні активи	1000		
первісна вартість	1001		
накопичена амортизація	1002	( )	( )
Незавершені капітальні інвестиції	1005		
Основні засоби:	1010	105,7	130
первісна вартість	1011	221,1	265,6
знос	1012	-115,4	-135,6
Довгострокові біологічні активи	1020		
Довгострокові фінансові інвестиції	1030		
Інші необоротні активи	1090		
Усього за розділом I	1095	105,7	130
II. Оборотні активи			
Запаси:	1100	13,3	15,4
у тому числі готова продукція	1103		
Поточні біологічні активи	1110		
Дебіторська заборгованість за товари, роботи, послуги	1125	8	12
Дебіторська заборгованість за розрахунками з бюджетом	1135		
у тому числі з податку на прибуток	1136		
Інша поточна дебіторська заборгованість	1155	255,5	248,6
Поточні фінансові інвестиції	1160		
Гроші та їх еквіваленти	1165	77,9	85,6
Витрати майбутніх періодів	1170		

Інші оборотні активи	1190		
Усього за розділом II	1195	354,7	361,6
III. Необоротні активи, утримувані для продажу, та групи вибуття	1200		
Баланс	1300	460,4	491,6

Продовження додатку А

Пасив	Код рядка	На початок звітнього року	На кінець звітнього періоду
1	2	3	4
I. Власний капітал			
Зареєстрований (пайовий) капітал	1400	0,4	0,4
Додатковий капітал	1410		
Резервний капітал	1415		
Нерозподілений прибуток (непокритий збиток)	1420	318,5	318,9
Неоплачений капітал	1425	( )	( )
Усього за розділом I	1495	318,9	319,3
II. Довгострокові зобов'язання, цільове фінансування та забезпечення	1595		
III. Поточні зобов'язання			
Короткострокові кредити банків	1600		
Поточна кредиторська заборгованість за: довгостроковими зобов'язаннями	1610		
товари, роботи, послуги	1615	36,2	45,1
розрахунками з бюджетом	1620	44,5	24,6
у тому числі з податку на прибуток	1621		
розрахунками зі страхування	1625	23,8	45,3
розрахунками з оплати праці	1630	29	37,3
Доходи майбутніх періодів	1665		
Інші поточні зобов'язання	1690	8	20
Усього за розділом III	1695	141,5	172,3
IV. Зобов'язання, пов'язані з необоротними активами, утримуваними для продажу, та групами вибуття	1700		
Баланс	1900	460,4	491,6

**2. Звіт про фінансові результати
за рік 2020 р.**

Форма N 2-м

Код за ДКУД

1801007

Стаття	Код рядка	За звітний період	За аналогічний період попереднього року
1	2	3	4
Чистий дохід від реалізації продукції (товарів, робіт, послуг)	2000	2865,4	2639,1
Інші операційні доходи	2120		
Інші доходи	2240		
Разом доходи (2000 + 2120 + 2240)	2280	2865,4	2639,1

Собівартість реалізованої продукції (товарів, робіт, послуг)	2050	-1657	-1401
Інші операційні витрати	2180	-1154	-944,6
Інші витрати	2270	( )	( )
Разом витрати (2050 + 2180 + 2270)	2285	-2811	-2345,6
Фінансовий результат до оподаткування (2280 - 2285)	2290	54,4	293,5
Податок на прибуток	2300	( )	( )
Чистий прибуток (збиток) (2290 - 2300)	2350	54,4	293,5

Керівник

(підпис)

Кокоцька Леся
Петрівна(ініціали,
прізвище)

Головний бухгалтер

(підпис)

(ініціали,
прізвище)

Продовження додатку А

Додаток 1

до Національного положення (стандарту) бухгалтерського обліку
"Спрощена фінансова звітність"
(пункт 4 розділу І)

Фінансова звітність малого підприємства

Дата (рік, місяць, число)

2022	01	01
20844390		
4610136800		
120		
86.23		

Підприємство Товариство з обмеженою відповідальністю "БШ КОМПАНІ" за ЄДРПОУ

Територія Львівська за КОАТУУ

Організаційно-правова форма господарювання приватне підприємство за КОПФГ

Вид економічної діяльності Стоматологічна практика за КВЕД

Середня кількість працівників, осіб 26

Одиниця виміру: **тис. грн.** з одним десятковим знаком

Адреса, телефон пр. Червоної Калини, буд 57, м. ЛЬВІВ, ЛЬВІВСЬКА обл., 79070 0679465973

1. Баланс **Форма** Код за ДКУД **1801006**
на 31 грудня 2021 р. **№ 1-м**

Актив	Код рядка	На початок звітного року	На кінець звітного періоду
1	2	3	4
I. Необоротні активи			
Нематеріальні активи	1000		
первісна вартість	1001		
накопичена амортизація	1002	( )	( )
Незавершені капітальні інвестиції	1005		
Основні засоби:	1010	160	139
первісна вартість	1011	265,6	313
знос	1012	-135,6	-174
Довгострокові біологічні активи	1020		
Довгострокові фінансові інвестиції	1030		

Інші необоротні активи	1090		
Усього за розділом I	1095	130	139
II. Оборотні активи			
Запаси:	1100	15,4	24,8
у тому числі готова продукція	1103		
Поточні біологічні активи	1110		
Дебіторська заборгованість за товари, роботи, послуги	1125	12	24,6
Дебіторська заборгованість за розрахунками з бюджетом	1135		
у тому числі з податку на прибуток	1136		
Інша поточна дебіторська заборгованість	1155	248,6	213,6
Поточні фінансові інвестиції	1160		
Гроші та їх еквіваленти	1165	85,6	119
Витрати майбутніх періодів	1170		
Інші оборотні активи	1190		
Усього за розділом II	1195	361,6	382
III. Необоротні активи, утримувані для продажу, та групи вибуття			
Баланс	1300	491,6	521

Продовження додатку А

Пасив	Код рядка	На початок звітної року	На кінець звітної періоду
1	2	3	4
I. Власний капітал			
Зареєстрований (пайовий) капітал	1400	0,4	15,4
Додатковий капітал	1410		
Резервний капітал	1415		
Нерозподілений прибуток (непокритий збиток)	1420	318,9	413
Неоплачений капітал	1425	( )	( )
Усього за розділом I	1495	319,3	428,4
II. Довгострокові зобов'язання, цільове фінансування та забезпечення			
III. Поточні зобов'язання			
Короткострокові кредити банків	1600		
Поточна кредиторська заборгованість за:			
довгостроковими зобов'язаннями	1610		
товари, роботи, послуги	1615	45,1	24,9
розрахунками з бюджетом	1620	24,6	12
у тому числі з податку на прибуток	1621		
розрахунками зі страхування	1625	45,3	18,4
розрахунками з оплати праці	1630	37,3	17,3
Доходи майбутніх періодів	1665		
Інші поточні зобов'язання	1690	20	20
Усього за розділом III	1695	172,3	92,6
IV. Зобов'язання, пов'язані з необоротними активами, утримуваними для продажу, та			
	1700		

групами вибуття			
Баланс	1900	491,6	521,0

**2. Звіт про фінансові результати
за рік 2021 р.**

Форма N 2-м

Код за ДКУД

1801007

Стаття	Код рядка	За звітний період	За аналогічний період попереднього року
1	2	3	4
Чистий дохід від реалізації продукції (товарів, робіт, послуг)	2000	3564	2865,4
Інші операційні доходи	2120		
Інші доходи	2240		
Разом доходи (2000 + 2120 + 2240)	2280	3564	2865,4
Собівартість реалізованої продукції (товарів, робіт, послуг)	2050	-1555	-1657
Інші операційні витрати	2180	-1713	-1154
Інші витрати	2270	( )	( )
Разом витрати (2050 + 2180 + 2270)	2285	-3268	-2811
Фінансовий результат до оподаткування (2280 - 2285)	2290	296	54,4
Податок на прибуток	2300	( )	( )
Чистий прибуток (збиток) (2290 - 2300)	2350	296	54,4

Керівник

Головний бухгалтер

**Косоцька Леся
Петрівна**

_____

_____

_____

«ЗАТВЕРДЖЕНО»
Загальними зборами учасників
ТОВАРИСТВА З ОБМЕЖЕНОЮ ВІДПОВІДАЛЬНІСТЮ
«БІШ КОМПАНІ»
Протокол № 1/19
від «18» квітня 2019 року

СТАТУТ

товариства з обмеженою відповідальністю

«БІШ КОМПАНІ»

(нова редакція)

ЛЬВІВ – 2019

СТАТУТ ТОВАРИСТВА З ОБМЕЖЕНОЮ ВІДПОВІДАЛЬНІСТЮ
«БІШ КОМПАНІ»

ЗМІСТ

РОЗДІЛ 1.	ЗАГАЛЬНІ ПОЛОЖЕННЯ	3
РОЗДІЛ 2.	ПРАВОВИЙ СТАТУС ТА МЕЖІ ВІДПОВІДАЛЬНОСТІ ТОВАРИСТВА	3
РОЗДІЛ 3.	МЕТА ТА ПРЕДМЕТ ДІЯЛЬНОСТІ	4
РОЗДІЛ 4.	ЗАСНОВНИКИ ТА УЧАСНИКИ ТОВАРИСТВА. ЇХ ПРАВА ТА ОБОВ'ЯЗКИ	6
РОЗДІЛ 5.	СТАТУТНИЙ КАПІТАЛ ТА ФОНДИ ТОВАРИСТВА	7
РОЗДІЛ 6.	МАЙНО ТОВАРИСТВА. ПОРЯДОК РОЗПОДІЛУ ПРИБУТКУ ТА ПОКРИТТЯ ЗБИТКІВ	9
РОЗДІЛ 7.	ВСТУП, ВИХІД ТА ВИКЛЮЧЕННЯ УЧАСНИКА З ТОВАРИСТВА	10
РОЗДІЛ 8.	ОРГАНИ УПРАВЛІННЯ ТОВАРИСТВОМ. ЇХ КОМПЕТЕНЦІЯ, ПОРЯДОК ПРИЙНЯТТЯ НИМИ РІШЕНЬ	11
РОЗДІЛ 9.	ГОСПОДАРСЬКА ТА ФІНАНСОВО-ЕКОНОМІЧНА ДІЯЛЬНІСТЬ ТОВАРИСТВА	16
РОЗДІЛ 10.	ЗОВНІШНЬОЕКОНОМІЧНА ДІЯЛЬНІСТЬ ТОВАРИСТВА	17
РОЗДІЛ 11.	ДОКУМЕНТООБІГ, ОБЛІК, ЗВІТНІСТЬ, АУДИТ	18
РОЗДІЛ 12.	ПОСАДОВІ ОСОБИ ТОВАРИСТВА. ПРАЦІВНИКИ ТОВАРИСТВА І ОПЛАТА ПРАЦІ	19
РОЗДІЛ 13.	ВИДІЛ. ЛІКВІДАЦІЯ І РЕОРГАНІЗАЦІЯ ТОВАРИСТВА	20
РОЗДІЛ 14.	ПОРЯДОК ПІДПИСАННЯ СТАТУТУ ТОВАРИСТВА. ПОРЯДОК ВНЕСЕННЯ ЗМІН ТА ДОПОВНЕНЬ ДО СТАТУТУ ТОВАРИСТВА	21
РОЗДІЛ 15.	ПРИКІНЦЕВІ ПОЛОЖЕННЯ	21

**СТАТУТ ТОВАРИСТВА З ОБМЕЖЕНОЮ ВІДПОВІДАЛЬНІСТЮ
«БІШ КОМПАНІ»**

- 8.2.7. **Річні загальні збори** учасників скликаються протягом шести місяців наступного за звітним року, якщо інше не встановлено законом. До порядку денного річних загальних зборів учасників обов'язково вносяться питання про розподіл чистого прибутку Товариства, про виплату дивідендів та їх розмір.
- 8.2.8. **Позачергові Загальні збори учасників**, Позачергові Загальні збори учасників скликає Директор Товариства в наступних випадках:
- 8.2.8.1. на письмову вимогу одного або більше учасників Товариства, які володіють у сукупності не менше як 10 (десятьма) відсотками голосів, у будь-який час і з будь-якого приводу;
- 8.2.8.2. на письмову вимогу аудитора, визначеного Загальними зборами учасників;
- 8.2.8.3. на письмову вимогу Директора;
- 8.2.8.4. на вимогу Наглядової ради Товариства (у разі створення);
- 8.2.8.5. на письмові вимоги контрольних органів Товариства (у разі створення останніх), якщо цього вимагають інтереси Товариства.
- 8.2.9. Директор Товариства зобов'язаний вчинити всі необхідні дії для організації скликання загальних зборів учасників у строк не пізніше 20 днів з дня отримання вимоги про проведення таких зборів.
- 8.2.10. У разі якщо протягом 10 днів з дня, коли товариство отримало чи мало отримати вимогу про скликання загальних зборів, учасники не отримали повідомлення про скликання загальних зборів учасників, особи, які ініціювали їх проведення, можуть скликати загальні збори учасників самостійно.
- 8.2.11. Директор скликає Загальні збори учасників шляхом надіслання повідомлення про це кожному учаснику Товариства. Директор Товариства зобов'язаний повідомити учасників Товариства не менше ніж за 15 днів до запланованої дати проведення загальних зборів учасників. У повідомленні про загальні збори учасників зазначаються дата, час, місце проведення, порядок денний. Якщо до порядку денного включено питання про внесення змін до статуту Товариства, до повідомлення додається проект запропонованих змін. Після надіслання повідомлення забороняється внесення змін до порядку денного загальних зборів учасників, крім включення нових питань відповідно до статті 8.2.13. статуту.
- 8.2.12. Директор Товариства приймає рішення про включення запропонованих питань до порядку денного Загальних зборів учасників. У випадку безпідставної відмови Директора Товариства включити запропоновані питання до порядку денного або Директор Товариства не включити запропоновані питання без зазначення причини, Загальні збори учасників мають право розглянути будь-які питання, які підлягали включенню до порядку денного відповідно до ст. 8.2.13. та ст. 8.2.15 цього Статуту.
- 8.2.13. Пропозиції учасника або учасників Товариства, які в сукупності володіють 10 або більше відсотками статутного капіталу Товариства, підлягають обов'язковому включенню до порядку денного Загальних зборів учасників. У такому разі таке питання вважається автоматично включеним до порядку денного загальних зборів учасників.
- 8.2.14. Директор Товариства зобов'язаний повідомити учасників Товариства про внесення змін до порядку денного не менше ніж за 10 днів до запланованої дати загальних зборів учасників. Неповідомлення учасників Товариства про внесення змін до порядку денного або повідомлення менше ніж за 10 днів до запланованої дати Загальних зборів учасників не матиме жодних наслідків, якщо всі учасники Товариства прийняли участь у таких зборах та надали письмову згоду на розгляд таких питань.
- 8.2.15. До порядку денного можуть бути внесені будь-які зміни за згодою всіх учасників Товариства.
- 8.2.16. Директор Товариства зобов'язаний надати учасникам Товариства можливість ознайомитися з документами та інформацією, необхідними для розгляду питань порядку денного на Загальних зборах учасників. Директор Товариства забезпечує належні умови для ознайомлення з такими документами та інформацією за місцезнаходженням Товариства у робочий час.
- 8.2.17. **Скликання Загальних зборів учасників.** Про проведення Загальних зборів учасників, учасники Товариства повідомляються персонально, шляхом доставки кур'єром повідомлення, що підтверджується квитанцією про вручення одержувачеві, що підписується уповноваженим представником Сторони-Одержувача, та/або, шляхом доставки рекомендованого листа або іншого зареєстрованого поштового відправлення, що підтверджується квитанцією про вручення одержувачеві або іншим повідомленням про вручення одержувачеві, що підписується уповноваженим представником Сторони-Одержувача, на адреси, зазначені в Статуті з зазначенням часу і місця проведення Загальних зборів учасників та порядку денного. Не пізніше як за 7 (сім) днів до дати проведення зборів, учасникам Товариства повинна бути надана можливість ознайомитися з документами, внесеними до порядку денного зборів шляхом надання копій документів, внесених до порядку та/або надати можливість знімати копії із цих документів.
- 8.2.18. Учасник, який не отримав повідомлення про Загальні збори учасників, або отримав його із запізненням проти термінів, передбачених статтею 8.2.17 цього Статуту, проте був присутній на зборах, не вправі оспорювати прийняті на Загальних зборах учасників рішення лише на тій підставі, що йому не було надано чи було надано невчасно повідомлення про Загальні збори учасників, за винятком випадків, коли до моменту реєстрації або в момент реєстрації учасників, які прибули на Загальні збори учасників, такий учасник заявив свої заперечення проти прийняття Загальними зборами учасників будь-яких рішень на тій підставі, що збори було скликано незаконно, шляхом надання письмового заперечення або зазначення свого заперечення у реєстраційній картці, в якій відображено перелік присутніх на Загальних зборах учасників Товариства, їх ідентифікаційні дані з проставленням підписів таких присутніх на Загальних зборах учасників. Реєстраційну картку оформляє та веде Голова Загальних зборів Товариства.
- 8.2.19. Якщо вартість чистих активів Товариства знизилася більш як на 50 відсотків порівняно з цим показником станом на кінець попереднього року, Директор Товариства скликає Загальні збори учасників, які мають відбутися протягом 60 днів з дня такого зниження. До порядку денного таких загальних зборів учасників включаються питання про заходи, які мають бути вжиті для покращення фінансового стану Товариства, про зменшення статутного капіталу Товариства або про ліквідацію Товариства.
- 8.2.20. У разі порушення обов'язку, передбаченого статтею 8.2.19, та визнання Товариства банкрутом до закінчення трірічного строку з дня зниження вартості чистих активів, передбаченого статтею 8.2.19, Директор несе відповідальність за зобов'язаннями Товариства. Директор, який доведе, що не знав і не мав знати про таке зниження вартості чистих активів Товариства або голосував за рішення про скликання загальних зборів учасників у зв'язку із зниженням вартості чистих активів Товариства, звільняється від відповідальності за порушення цього обов'язку.
- 8.2.21. Вимога про скликання загальних зборів учасників подається Директору Товариства в письмовій формі із зазначенням запропонованого порядку денного. У разі скликання загальних зборів учасників з ініціативи учасників Товариства така вимога повинна містити інформацію про розмір часток у статутному капіталі Товариства, що належать таким учасникам.
- 8.2.22. Директор повідомляє про відмову в скликанні Загальних зборів учасників письмово із зазначенням причин відмови протягом п'яти днів з дати отримання вимоги від учасника (-ів) Товариства, який (-і) вимагали скликання таких Загальних зборів учасників.
- 8.2.23. Разом з питаннями, запропонованими для включення до порядку денного загальних зборів учасників особою, яка вимагає скликання таких зборів, Директор Товариства з власної ініціативи може включити до нього додаткові питання.
- 8.2.24. Загальні збори учасників можуть прийняти рішення з будь-якого питання без дотримання вимог, встановлених вимогами чинного законодавства України та цим статутом Товариства щодо порядку скликання Загальних зборів учасників та щодо повідомлень, якщо в таких Загальних зборах учасників взяли участь всі учасники Товариства та всі вони надали письмову згоду на розгляд таких питань.
- 8.2.25. **Правомочність Загальних зборів учасників.** Загальні збори учасників вважаються повноважними, якщо на них присутні учасники Товариства (представники учасників Товариства), що володіють у сукупності більш як 60 (шістдесятма) відсотками

СТАТУТ ТОВАРИСТВА З ОБМЕЖЕНОЮ ВІДПОВІДАЛЬНІСТЮ
«БІШ КОМПАНІ»

- 7.2.10. Товариство зобов'язане надавати учаснику, який вийшов з Товариства, доступ до документів фінансової звітності, інших документів, необхідних для визначення вартості його частки.
- 7.3. Порядок визначення вартості частини майна, що підлягає виплаті учаснику Товариства, який виходить з Товариства.
- 7.3.1. Для визначення вартості частини майна Товариства, яка підлягає виплаті учаснику Товариства, який виходить з Товариства використовується баланс Товариства, який складений у формі та порядку, визначеному законодавством України за рік, в якому учасник Товариства вийшов з Товариства, а, якщо це не суперечить чинному законодавству України, у інший термін, визначений Загальними зборами учасників та/або учасником, який виходить. За рішенням Загальних зборів учасників та/або учасника, який виходить, повнота та достовірність вказаного вище балансу може бути перевірена аудитором (аудиторською компанією), який визначається учасником, який виходить.
- 7.3.2. Під вартістю майна Товариства у цьому розділі розуміється різниця між вартістю активів Товариства та вартістю зобов'язань Товариства, що відображені у згаданому вище балансі Товариства.
- 7.3.3. Частка у статутному капіталі Товариства учасника, який виходить з Товариства, визначається згідно тої редакції Статуту, що діяла на момент виходу з Товариства. Товариство виплачує учаснику, який вийшов з Товариства, вартість його частки або передає майно лише пропорційно до розміру оплаченої частини частки такого учасника.
- 7.3.4. Вартість частки учасника визначається виходячи з ринкової вартості сукупності всіх часток учасників Товариства пропорційно до розміру частки такого учасника.
- 7.3.5. Загальні збори учасників вправі визначати вартості та частки, які вказані в цьому розділі одним або поєднанням кількох із наступних способів:
- 7.3.5.1. самостійно;
- 7.3.5.2. шляхом створення відповідної комісії;
- 7.3.5.3. із залученням аудитора (аудиторів).
- 7.3.6. Якщо чинним законодавством України передбачено обов'язок Товариства провести утримання суми податку з суми, належної до виплати учаснику Товариства, який виходить з Товариства, то Товариство повинно вчинити такі дії. Якщо інше не передбачено чинним законодавством України, вказана сума податку виплачується за рахунок суми, належної до виплати учаснику Товариства, який виходить з Товариства.
- 7.3.7. Якщо вклад (внесок) до статутного капіталу Товариства був здійснений шляхом передавання права користування майном, відповідне майно повертається учасникові Товариства без виплати винагороди. Питання пов'язані з поліпшення чи погіршення вказаного майна вирішуються відповідно до вимог чинного законодавства України.
- 7.3.8. Якщо учасник Товариства від моменту повідомлення Товариства про вихід з Товариства до моменту виходу з Товариства, відступить свою частку (чи її частину) порушивши переважно право на купівлю частки (її частини) інших учасників Товариства, Товариство вправі вимагати, а вказаний учасник Товариства зобов'язаний відшкодувати Товариству понесені збитки, які були пов'язані з підготовкою до виплати належної йому вартості частини майна Товариства, зокрема витрати на оплату послуг аудиторів (аудиторських компаній).
- 7.3.9. З дотриманням вимог Статуту і якщо це не суперечить законам України, всі питання пов'язані з виходом учасника Товариства з Товариства та проведенням з таким учасником розрахунків, від імені Товариства вирішують Загальні збори учасників та директор, якщо останній уповноважений на те Загальними зборами учасників Товариства.
- 7.4. Виключення учасника з Товариства.
- 7.4.1. Учасник Товариства у випадках, та в порядку, встановленим Статутом та/або законом, може бути виключений з Товариства. Рішення з вказаного питання приймається Загальними зборами учасників Товариства, справжність підписів учасників на такому має бути засвідчена нотаріально.
- 7.4.2. Учасника Товариства, який не вніс (повністю або частково) вклад до статутного капіталу може бути виключено з Товариства на підставі рішення Загальних зборів учасників, за яке проголосували учасники Товариства, що володіють у сукупності *більше як 60 відсотками загальної кількості голосів учасників Товариства*. При цьому цей учасник (його представник) Товариства у голосуванні участі не бере.
- 7.4.3. Учасник Товариства, який виключений з Товариства має право одержати вартість частини майна Товариства, пропорційну його частці у статутному капіталі Товариства у порядку передбаченому цим розділом відповідно до рішення Загальних зборів учасників, якщо інше не передбачено вимогами чинного законодавства України, з урахуванням того, що датою виключення (виходу) учасника у Товариства є дата прийняття рішення про це Загальними зборами учасників.
- 7.4.4. Вартість частки визначається виходячи із ринкової вартості сукупності всіх часток учасників пропорційно до розміру частки такого учасника. За погодженням із учасником, якого виключено, та Товариства, зобов'язання зі сплати грошових коштів може бути замінено зобов'язанням із передачі іншого майна.
- 7.4.5. Товариство виплачує колишньому учаснику, якого виключено із Товариства вартість його частки або передає майно лише пропорційно до розміру оплаченої частини частки такого учасника.
- 7.4.6. Не пізніше 30 днів з дня прийняття Загальними зборами учасників рішення про виключення учасника з Товариства Товариство (Директор або інша уповноважена Загальними зборами учасників) зобов'язане повідомити у письмовій формі колишньому учаснику (його спадкоємцю, правонаступнику) інформацію про вартість його частки. Вартість частки визначається станом на день, що передував дню прийняття Загальними зборами учасників рішення про виключення учасника з Товариства.

РОЗДІЛ 8. ОРГАНИ УПРАВЛІННЯ ТОВАРИСТВОМ. ЇХ КОМПЕТЕНЦІЯ, ПОРЯДОК ПРИЙНЯТТЯ НИМИ РІШЕНЬ

8.1. Орган управління Товариством. Управління та контроль за діяльністю Товариства здійснюють:

- 8.1.1. Загальні збори учасників;
- 8.1.2. Директор;
- 8.1.3. Контрольні органи, визначені Статутом.

8.2. ЗАГАЛЬНІ ЗБОРИ УЧАСНИКІВ.

- 8.2.1. Вищим органом Товариства є Загальні збори учасників.
- 8.2.2. Загальні збори учасників можуть бути річними (черговими) або позачерговими.
- 8.2.3. Кожен учасник Товариства має право бути присутнім на Загальних зборах учасників, брати участь в обговоренні питань порядку денного і голосувати з питань порядку денного Загальних зборів учасників. Учасники Товариства беруть участь у Загальних зборах учасників особисто або через своїх представників.
- 8.2.4. Кожен учасник Товариства на Загальних зборах учасників має кількість голосів, пропорційну до розміру його частки у статному капіталі Товариства.
- 8.2.5. Загальні збори учасників передбачають спільну присутність учасників Товариства в одному місці для обговорення питань порядку денного або можуть проводитися у режимі відеоконференції, що дозволить бачити та чути всіх учасників Загальних зборів учасників одночасно. Порядок проведення Загальних зборів у режимі відеоконференції визначається рішенням Загальних зборів, зокрема, але не як виняток, шляхом затвердження відповідного положення.
- 8.2.6. Усі витрати на підготовку та проведення загальних зборів учасників несе Товариство. Якщо загальні збори учасників ініційовані учасником Товариства, витрати на підготовку та проведення таких загальних зборів учасників несе учасник Товариства, який ініціює їх проведення, якщо інше рішення не прийнято загальними зборами учасників.

СТАТУТ ТОВАРИСТВА З ОБМЕЖЕНОЮ ВІДПОВІДАЛЬНІСТЮ
«БІШ КОМПАНІ»

- 8.1.3.6. капітальні вкладення і дотації з бюджетів;
- 8.1.3.7. доходи від цінних паперів, дивіденди (проценти) на вклади в інших підприємствах та організаціях;
- 8.1.3.8. придбання майна іншого підприємства, організації, фізичних осіб;
- 8.1.3.9. безоплатні або благодійні внески, пожертвування фізичних і юридичних осіб, в тому числі іноземних;
- 8.1.3.10. інші джерела, не заборонені законодавчими актами України.
- 8.1.4. Грошові кошти Товариства зберігаються на поточних банківських рахунках та/або депозитних рахунках чи в касі Товариства відповідно до вимог чинного законодавства України і використовуються ним самостійно.
- 8.1.5. Майно та активи Товариства, а також майно, яке йому передано у користування, майно та активи дочірніх підприємств, відокремлених підрозділів Товариства, що знаходяться на території України не підлягають націоналізації, конфіскації чи іншому вилученню, за винятком випадків, передбачених вимогами чинного законодавства України.
- 8.1.6. Ризик випадкової загибелі чи пошкодження майна Товариства несе Товариство. Ризик випадкової загибелі чи пошкодження майна, яке передане Товариству в користування, несе власник майна, якщо інше не передбачено угодою між власником цього майна і Товариством.
- 8.1.7. Страхування майна та ризиків Товариства здійснюється на розсуд Директора або за рішенням Загальних зборів учасників Товариства, якщо інше не передбачено законодавчими актами України.
- 8.1.8. Майнові права Товариства та його засновників (учасників), що не передбачені цим Статутом, регулюються відповідно до вимог чинного законодавства України.
- 8.2. Порядок розподілу прибутку та покриття збитків.**
- 8.2.1. Прибуток, що залишається у розпорядженні Товариства після розрахунків з бюджетом та кредиторами за результатами календарного року, може бути згідно з рішенням **Загальних зборів учасників** спрямований на виплату дивідендів, скерований у фонд розвитку виробництва чи резервний фонд тощо. Розмір відрахувань та порядок використання коштів відповідно до цілей створення таких фондів визначаються виключно у рішенні **Загальних зборів учасників**.
- 8.2.2. Виплата дивідендів здійснюється за рахунок чистого прибутку Товариства особам, які були учасниками Товариства на день прийняття рішення про виплату дивідендів, пропорційно до розміру їхніх часток.
- 8.2.3. Товариство виплачує дивіденди грошовими коштами, якщо інше не встановлено одностайним рішенням Загальних зборів учасників, у яких взяли участь всі учасники Товариства.
- 8.2.4. Дивіденди можуть виплачуватися за будь-який період, що є кратним календарному року, якщо інше не встановлено рішенням Загальних зборів учасників.
- 8.2.5. Виплата дивідендів здійснюється у строк, що не перевищує шість місяців з дня прийняття рішення про їх виплату, якщо інший строк не встановлений рішенням Загальних зборів учасників.
- 8.2.6. *Посадові особи Товариства, винні у введенні в оману учасників Товариства щодо його фінансового стану, зокрема шляхом подання (включення) недостовірної інформації до документів Товариства, що призвело до здійснення неправомірних виплат, несуть разом з учасниками солідарну відповідальність за зобов'язання щодо повернення виплат Товариству.*
- 8.2.7. Товариство не має права приймати рішення про виплату дивідендів або виплачувати дивіденди, якщо:
- 8.2.7.1. Товариство не здійснило розрахунків з учасниками Товариства у зв'язку із припиненням їх участі у Товаристві або з правонаступниками учасників Товариства;
- 8.2.7.2. майна Товариства недостатньо для задоволення вимог кредиторів за зобов'язаннями, строк виконання яких настав, або буде недостатньо внаслідок прийняття рішення про виплату дивідендів чи здійснення виплати.
- 8.2.8. Товариство не має права виплачувати дивіденди учаснику, який повністю або частково не вніс свій вклад.
- 8.2.9. Збитки, що отримані Товариством за результатами календарного року, покриваються за рахунок майна Товариства, коштів резервного фонду чи інших джерел, що додатково повинні бути визначені в такому випадку **Загальними зборами учасників Товариства**.

РОЗДІЛ 7. ВСТУП, ВИХІД ТА ВИКЛЮЧЕННЯ УЧАСНИКА З ТОВАРИСТВА

- 7.1. Вступ учасника в Товариство.**
- 7.1.1. Третя особа вступає в Товариство в порядку, передбаченому чинним законодавством України та Статутом:
- 7.1.1.1. якщо вона придбала частку учасника в порядку, передбаченому чинним законодавством України;
- 7.1.1.2. якщо вона є спадкоємцем або правонаступником учасника;
- 7.1.1.3. за рішенням Загальних зборів учасників щодо збільшення статутного капіталу за рахунок вкладу третьої особи, що приймається в Товариство;
- 7.1.2. Справжність підпису на заяві про вступ у Товариство має бути посвідчена нотаріально.
- 7.2. Вихід учасника з Товариства.**
- 7.2.1. Учасник Товариства, частка якого у статутному капіталі Товариства становить менше 50 відсотків, може вийти з товариства у будь-який час без згоди інших учасників.
- 7.2.2. Учасник Товариства, частка якого у статутному капіталі Товариства становить 50 або більше відсотків, може вийти з Товариства за згодою інших учасників.
- 7.2.3. Справжність підпису на заяві про вихід учасника із Товариства має бути посвідчена нотаріально.
- 7.2.4. Рішення щодо надання згоди на вихід учасника з товариства може бути прийнято **протягом одного місяця з дня подання учасником заяви**. Якщо для виходу учасника необхідна згода інших учасників Товариства, він може вийти з Товариства протягом одного місяця з дня надання такої згоди останнім учасником, якщо менший строк не визначений такою згодою.
- 7.2.5. Учасник вважається таким, що вийшов з Товариства, з дня державної реєстрації його виходу. Вихід учасника з Товариства, внаслідок якого у Товаристві не залишиться жодного учасника, забороняється.
- 7.2.6. Не пізніше 30 днів з дня, коли Товариство дізналося чи мало дізнатися про вихід учасника, воно зобов'язане повідомити такому колишньому учаснику вартість його частки, надати обґрунтований розрахунок та копії документів, необхідних для розрахунку. Вартість частки учасника визначається станом на день, що передував дню подання учасником відповідної заяви у порядку, передбаченому Законом України «Про державну реєстрацію юридичних осіб, фізичних осіб - підприємців та громадських формувань».
- 7.2.7. Учасник Товариства зобов'язаний до дати виходу з Товариства письмово повідомити Товариству всі реквізити, які необхідні для проведення з таким учасником Товариства розрахунків, пов'язаних з його виходом з Товариства. Учасник Товариства, який не повідомив Товариство про настання вищезазначених обставин, несе повну відповідальність за настання пов'язаних з цим несприятливих наслідків.
- 7.2.8. Товариство зобов'язане протягом одного року з дня, коли воно дізналося чи мало дізнатися про вихід учасника, виплатити такому колишньому учаснику вартість його частки.
- 7.2.9. За домовленістю між учасником та Товариством виплата вартості частини майна Товариства може бути замінена передаванням майна в натурі. *Вказана домовленість може бути досягнута за умови прийняття письмового рішення Загальних зборів учасників Товариства. Рішення з еквівалентного питання приймаються учасниками, які володіють у сукупності 3/4 голосів від загальної кількості голосів учасників, які мають право голосу.*

СТАТУТ ТОВАРИСТВА З ОБМЕЖЕНОЮ ВІДПОВІДАЛЬНІСТЮ
«БІШ КОМПАНІ»

- 4.3.4. письмово попередити Товариство про свій вихід з Товариства не менше, ніж за три місяці до дати виходу, крім випадку, якщо за письмовою заявою такого учасника, Загальні збори учасників приймуть рішення скоротити вказаний термін з дотриманням порядку передбаченого Статутом та вимогами чинного законодавства України. Вимоги цієї статті не поширюють свою дію у випадку якщо учасником (засновником) Товариства є одна особа;
- 4.3.5. всебічно сприяти Товариству в його діяльності.
- 4.4. Інші права та обов'язки. Учасники Товариства можуть мати й інші права та нести інші обов'язки, що передбачені вимогами чинного законодавства України та/або цим Статутом.
- 4.5. Корпоративний договір. Учасники Товариства мають право укласти корпоративний договір, згідно умов якого зобов'язуються реалізувати свої права та повноваження певним чином або утримуватись від їх реалізації. Такий договір є безвідстрочуваним і вчиняється в письмовій формі. Корпоративний договір, який не відповідає вимогам чинного законодавства України, є нікчемним.
- 4.5.1. Дата укладення та строк дії корпоративного договору визначаються в договорі.
- 4.5.2. Корпоративний договір може передбачати умови або порядок визначення умов, на яких учасник має право або зобов'язаний купити або продати частку у статутному капіталі (її частину), а також визначити випадки, коли таке право або обов'язок виникає.
- 4.5.3. Корпоративний договір, яким встановлюється обов'язок учасників забезпечити голосування згідно з вказівками органів управління Товариства, є нікчемним.
- 4.5.4. Зміст корпоративного договору не підлягає розкриттю і є конфіденційним, якщо інше не встановлено законом або договором.
- 4.5.5. Договір, укладений стороною корпоративного договору на порушення такого корпоративного договору, є нікчемним, якщо інша сторона договору знала або мала знати про таке порушення.

РОЗДІЛ 5. СТАТУТНИЙ КАПІТАЛ ТА ФОНДИ ТОВАРИСТВА

- 5.1. Статутний капітал Товариства та його розподіл між засновниками (учасниками).
- 5.1.1. Статутний капітал Товариства складається з номінальної вартості часток його засновників (учасників), виражених у національній валюті. Розмір статутного капіталу дорівнює сумі вартості таких вкладів.
- 5.1.2. Розмір частки учасника Товариства у статутному капіталі Товариства може додатково визначатися у відсотках. Розмір частки учасника Товариства у відсотках повинен відповідати співвідношенню номінальної вартості його частки та статутного капіталу Товариства.
- 5.1.3. Статутний капітал Товариства визначає мінімальний розмір майна Товариства, що гарантує інтереси його кредиторів.
- 5.1.4. Для забезпечення діяльності Товариства створюється статутний капітал у розмірі 375,00 гривень.
- 5.1.5. Розподіл часток у статутному капіталі Товариства наступний:
- 5.1.5.1. Громадянка України Білик-Томашек Маріанна Андріївна – частка в статутному капіталі Товариства становить у вартісному виразі 375,00 гривень, що становить 100% від загального розміру статутного капіталу Товариства.
- 5.2. Порядок формування статутного капіталу Товариства.
- 5.2.1. Вкладом до статутного капіталу Товариства можуть бути будинки, споруди, обладнання та інші матеріальні цінності, цінні папери, земельні ділянки відповідно до Земельного кодексу України, права користування водою та іншими природними ресурсами, будинками, спорудами, обладнанням, а також інші майнові права (в тому числі на інтелектуальну власність), грошові кошти, в тому числі в іноземній валюті та інші речі або майнові чи інші відчужувані права, що мають грошову оцінку, якщо інше не встановлено законом. Вклад у грошовій формі повинен мати грошову оцінку, що затверджується одноосібним рішенням Загальних зборів учасників, у яких взяла участь всі учасники Товариства.
- 5.2.2. Забороняється використовувати для формування статутного капіталу Товариства бюджетні кошти, кошти, одержані в кредит та під заставу, векселі, майно державних (комунальних) підприємств, яке відповідно до закону (рішення органу місцевого самоврядування) не підлягає приватизації, та майно, що перебуває в оперативному управлінні бюджетних установ, якщо інше не передбачено законом. Товариство не може надавати позику для оплати вкладу учасника або поруку за позиками, кредитами, наданими третьою особою для оплати його вкладу.
- 5.2.3. Статутний капітал Товариства підлягає сплаті учасниками Товариства протягом 6 (шести) місяців з дня державної реєстрації Товариства. Вартість вкладу кожного учасника Товариства повинна бути не менше номінальної вартості його частки.
- 5.2.4. Якщо учасник прострочив внесення вкладу чи його частини, Директор Товариства зобов'язаний надіслати йому письмове попередження про прострочення. Попередження має містити інформацію про невнесений своєчасно вклад чи його частину та додатковий строк, наданий для погашення заборгованості. Додатковий строк, наданий для погашення заборгованості, встановлюється Директором Товариства чи статутом Товариства, але не може перевищувати 30 днів.
- 5.2.5. Якщо учасник Товариства не вніс вклад для погашення заборгованості протягом наданого додаткового строку, Директор Товариства зобов'язаний скликати Загальні збори учасників, які можуть прийняти одне з таких рішень:
- 5.2.5.1. про виключення учасника Товариства, який має заборгованість із внесення вкладу (частини вкладу) (при цьому, такий учасник вважається виключеним з моменту прийняття відповідного рішення Загальними зборами учасників);
- 5.2.5.2. про зменшення статутного капіталу Товариства на розмір неоплаченої частини частки учасника Товариства;
- 5.2.5.3. про перерозподіл неоплаченої частки (частини частки) між іншими учасниками Товариства без зміни розміру статутного капіталу Товариства та сплату такої заборгованості відповідними учасниками;
- 5.2.5.4. про ліквідацію Товариства.
- 5.2.6. Голоси, що припадають на частку учасника, який має заборгованість перед Товариством, не враховуються при визначенні результату голосування для прийняття рішення відповідно до статті 5.2.5. Статуту.
- 5.2.7. Учасники Товариства не можуть бути звільнені від обов'язку внесення вкладів (внесків) до статутного капіталу Товариства, у тому числі шляхом зарахування вимог до Товариства, якщо інше не передбачено вимогами чинного законодавства України.
- 5.3. Зміна розміру статутного капіталу Товариства.
- 5.3.1. Товариство має право змінювати (збільшувати або зменшувати) розмір свого статутного капіталу в порядку, встановленому Статутом та вимогами чинного законодавства України. Рішення Товариства про зміну розміру статутного капіталу набирає чинності з дня внесення цих змін до державного реєстру.
- 5.3.2. Збільшення статутного капіталу Товариства допускається лише після внесення всіма учасниками Товариства своїх вкладів у повному обсязі. Збільшення статутного капіталу Товариства, яке володіє часткою у власному статутному капіталі, не допускається.
- 5.3.3. Збільшення статутного капіталу за рахунок додаткових вкладів. Учасники Товариства можуть збільшити статутний капітал Товариства за рахунок додаткових вкладів учасників та/або третіх осіб за рішенням Загальних зборів учасників.
- 5.3.3.1. Кожен учасник має переважне право зробити додатковий вклад у межах суми збільшення статутного капіталу пропорційно до його частки у статутному капіталі. Треті особи та учасники Товариства можуть зробити додаткові вклади після реалізації кожним учасником свого переважного права або відмови від реалізації такого права в межах різниці між сумою збільшення статутного капіталу та сумою внесених учасниками додаткових вкладів, лише якщо таке рішення про внесення додаткових вкладів прийнято Загальними зборами учасників.

**СТАТУТ ТОВАРИСТВА З ОБМЕЖЕНОЮ ВІДПОВІДАЛЬНІСТЮ
«БІШ КОМПАНІ»**

- 5.4.6. Якщо учасник Товариства, який має намір продати свою частку (частину частки) третій особі, отримав від іншого учасника письмову заяву про намір скористатися своїм переважним правом, такі учасники зобов'язані протягом одного місяця укласти договір купівлі-продажу пропонуваної до продажу частки (частини частки). У разі ухилення продавця від укладення договору купівлі-продажу покупець має право звернутися до суду із позовом про визнання договору купівлі-продажу частки (її частини) укладеним на запропонованих продавцем умовах. У разі ухилення покупця від укладення договору купівлі-продажу продавець має право реалізувати свою частку третій особі на раніше повідомлених учасникам Товариства умовах.
- 5.4.7. Учасник Товариства має право вимагати в судовому порядку переведення на себе прав і обов'язків покупця частки (частини частки), якщо переважне право такого учасника Товариства є порушеним. Позовна давність за такими вимогами становить один рік.
- 5.4.8. Якщо продаж частки (частини частки) у статутному капіталі Товариства здійснюється на аукціоні (публічних торгах) відповідно до закону, переважне право учасника Товариства не застосовується. Переважне право учасника Товариства не застосовується у разі, якщо це передбачено корпоративним договором, стороною якого є такий учасник.
- 5.4.9. Товариство має право придбавати частки у власному статутному капіталі без його зменшення на розмір такої частки лише за умови, якщо на день такого придбання Товариство сформує резервний капітал у розмірі ціни придбання викупленої частки, який не може використовуватися для здійснення виплат на користь учасників такого Товариства.
- 5.4.9.1. Частки, що належать Товариству, не враховуються при визначенні результатів голосування на Загальних зборах учасників при розподілі прибутку Товариства, а також при розподілі майна Товариства у разі його ліквідації.
- 5.4.9.2. Відплатний договір про набуття Товариством частки у власному статутному капіталі укладається лише за одностайним рішенням загальних зборів учасників, у яких взяли участь всі учасники товариства.
- 5.4.9.3. У разі придбання частки (частини частки) учасника самим Товариством без зменшення статутного капіталу Товариства воно зобов'язане здійснити відчуження такої частки відплатно не пізніше ніж через один рік з дня придбання частки (частини частки).
- 5.4.10. Відчуження Товариством частки (її частини) у своєму статутному капіталі учаснику (учасникам) Товариства здійснюється пропорційно до частки (її частини) такого учасника (учасників) або третім особам лише після прийняття відповідного рішення Загальними зборами учасників і на умовах, які визначені в ньому.
- 5.4.11. У разі смерті, оголошення судом безвісно відсутнім або померлим учасника - фізичної особи чи припинення учасника - юридичної особи його частка переходить до його спадкоємця чи правонаступника без згоди учасників Товариства.
- 5.4.12. У разі смерті, оголошення судом безвісно відсутнім або померлим учасника - фізичної особи чи припинення учасника - юридичної особи, частка якого у статутному капіталі Товариства становить менше 50 відсотків, та якщо протягом року з дня закінчення строку для прийняття спадщини, встановленого законодавством, спадкоємці (правонаступники) такого учасника не подали заяву про вступ до товариства відповідно до закону, Товариство може виключити учасника з Товариства. Таке рішення приймається без врахування голосів учасника, який виключається. Якщо частка такого учасника у статутному капіталі Товариства становить 50 відсотків або більше, Товариство може приймати рішення, пов'язані з ліквідацією Товариства, без врахування голосів цього учасника.
- 5.4.13. Розрахунки із спадкоємцями (правонаступниками) учасника Товариства, які відмовились від участі в Товаристві, здійснюються відповідно до Розділу 7 Статуту (в порядку, передбаченому для розрахунків із учасниками, які виходять із Товариства).
- 5.4.13.1. У випадку смерті єдиного засновника (учасника) Товариства до спадкоємця (-ів) переходять права учасника Товариства з моменту прийняття спадщини, зокрема, видачі відповідного свідоцтва про право на спадщину та внесення відомостей до єдиного державного реєстру. До моменту прийняття спадщини нотаріус (за місцем відкриття спадщини) або у населених пунктах, де немає нотаріуса – відповідний орган місцевого самоврядування, укладає із спадкоємцем (-ями) договір на управління спадщиною, а у випадку відсутності спадкоємця з іншою особою. Особа, яка управляє спадщиною, має право на вчинення будь-яких необхідних дій, спрямованих на збереження спадщини, за виключенням права відчужувати спадкове майно, до появи спадкоємця або до моменту прийняття спадщини. З метою запобігання виникнення заборгованості Товариства, що може призвести до банкрутства чи інших негативних наслідків, будь-які договори (правочини), які згідно цього Статуту підлягають попередньому погодженню із Загальними зборами учасників, управитель має право укласти виключно після попереднього письмового погодження з боку нотаріуса (за місцем відкриття спадщини) або у населених пунктах, де немає нотаріуса – відповідного органу місцевого самоврядування та потенційного спадкоємця (спадкоємців), про що договір на управління спадщиною має містити відповідне застереження. У випадку укладення вказаного вище договору (договорів) без попереднього погодження, управитель несе повну матеріальну відповідальність за наслідки укладення такого договору (договорів), що має бути відображено у договорі на управління спадщиною та/або в окремому договорі про повну матеріальну відповідальність.

5.5. Фонди Товариства.

- 5.5.1. Товариство для здійснення статутної діяльності, крім статутного капіталу, може утворювати за рахунок власних коштів резервний фонд та інші цільові фонди. Перелік інших цільових фондів та розмір відрахувань в них визначається Загальними зборами учасників. Рішення з вказаного питання приймаються учасниками, які володіють у сукупності 3/4 голосів від загальної кількості голосів учасників, які мають право голосу.
- 5.5.2. Резервний фонд Товариства може бути створений шляхом щорічних відрахувань не менш, як 5 (п'ять) відсотків суми чистого прибутку Товариства, до досягнення ним розміру, що становитиме 25 (двадцять п'ять) відсотків розміру статутного капіталу Товариства. Суми відрахувань до резервного фонду Товариства приймаються учасниками, які володіють у сукупності 3/4 голосів від загальної кількості голосів учасників, які мають право голосу.
- 5.5. Використання фондів.
- 5.5.1. Резервний фонд використовується для покриття збитків Товариства та позапланових витрат.
- 5.5.2. Загальні збори учасників затверджують шляхи використання інших фондів в інтересах Товариства, у відповідності до цілей створення вищезгаданих фондів, з дотриманням вимог законодавства України та Статуту. Рішення з вказаного питання приймаються учасниками, які володіють у сукупності 3/4 голосів від загальної кількості голосів учасників, які мають право голосу.

РОЗДІЛ 6. МАЙНО ТОВАРИСТВА. ПОРЯДОК РОЗПОДІЛУ ПРИБУТКУ ТА ПОКРИТТЯ ЗБИТКІВ

6.1. Майно Товариства.

- 6.1.1. Товариство є власником належного йому майна, включаючи майно, передане йому Засновниками (учасниками).
- 6.1.2. Товариство, у відповідності до вимог чинного законодавства України, володіє, користується і розпоряджається майном, що є у його власності.
- 6.1.3. Джерелами формування майна Товариства можуть бути:
- 6.1.3.1. внески у натуральній чи грошовій формі Засновників (учасників) до статутного капіталу Товариства;
  - 6.1.3.2. доходи, (прибутки), одержані від реалізації продукції, товарів, робіт, послуг та інших видів виробничо-господарської діяльності, передбачених цим Статутом;
  - 6.1.3.3. продукція, вироблена Товариством в результаті господарської діяльності;
  - 6.1.3.4. кредити банків та інших фінансових установ;
  - 6.1.3.5. кошти фізичних і юридичних осіб;

СТАТУТ ТОВАРИСТВА З ОБМЕЖЕНОЮ ВІДПОВІДАЛЬНІСТЮ
«БІШ КОМПАНІ»

- 5.3.3.2 У рішенні Загальних зборів учасників Товариства про залучення додаткових вкладів визначаються загальна сума збільшення статутного капіталу Товариства, коефіцієнт відношення суми збільшення до розміру частки кожного учасника у статутному капіталі та запланований розмір статутного капіталу.
- 5.3.3.3 При збільшенні статутного капіталу за рахунок додаткових вкладів номінальна вартість частки учасника Товариства може бути збільшена на суму, що дорівнює або менша за вартість додаткового вкладу такого учасника.
- 5.3.3.4 Додаткові вклади можуть вноситися у грошовій формі. У такому разі рішенням загальних зборів учасників визначаються учасники Товариства та/або треті особи, які вносять майно, та його грошова оцінка.
- 5.3.3.5 Учасники Товариства можуть вносити додаткові вклади протягом строку, встановленого рішенням Загальних зборів учасників, але не більше ніж протягом одного року з дня прийняття рішення про залучення додаткових вкладів.
- 5.3.3.6 Треті особи та учасники Товариства можуть вносити додаткові вклади протягом шести місяців після спливу строку для внесення додаткових вкладів учасниками, які мають намір реалізувати своє переважне право, якщо рішенням загальних зборів учасників про залучення додаткових вкладів не встановлено менший строк.
- 5.3.3.7 Статутом або одноосібним рішенням Загальних зборів учасників, в яких взяли участь всі учасники Товариства, можуть встановлюватися інші строки для внесення додаткових вкладів, може встановлюватися можливість учасників вносити додаткові вклади без дотримання пропорцій їхніх часток у статутному капіталі або право лише певних учасників вносити додаткові вклади, в також може бути виключений етап внесення додаткових вкладів лише тими учасниками Товариства, які мають переважне право.
- 5.3.3.8 Протягом одного місяця з дати спливу строку для внесення додаткових вкладів, встановленого відповідно до цього Розділу, Загальні збори учасників Товариства приймають рішення про:
- 5.3.3.8.1 затвердження результатів внесення додаткових вкладів учасниками Товариства та/або третіми особами;
- 5.3.3.8.2 затвердження розмірів часток учасників Товариства та їх номінальної вартості з урахуванням фактично внесених ними додаткових вкладів;
- 5.3.3.8.3 затвердження збільшеного розміру статутного капіталу Товариства.
- 5.3.4 Збільшення статутного капіталу без додаткових вкладів. Учасники Товариства можуть збільшити статутний капітал Товариства без додаткових вкладів за рахунок нерозподіленого прибутку Товариства. У разі збільшення статутного капіталу за рахунок нерозподіленого прибутку товариства без залучення додаткових вкладів склад учасників Товариства та співвідношення розмірів їхніх часток у статутному капіталі не змінюються.
- 5.3.5 Зменшення статутного капіталу. Товариство має право зменшити свій статутний капітал.
- 5.3.5.1 У разі зменшення номінальної вартості часток усіх учасників Товариства співвідношення номінальної вартості їхніх часток повинно зберігатися незмінним. Після прийняття рішення про зменшення статутного капіталу Товариства його Директор протягом 10 днів зобов'язаний письмово повідомити кожного кредитора, вимоги якого до товариства не забезпечені заставою, гарантією чи порукою, про таке рішення.
- 5.3.5.2 Кредитори протягом 30 днів після отримання повідомлення, зазначеного у статті 5.3.5.1 цього статуту, можуть звернутися до Товариства з письмовою вимогою про здійснення протягом 30 днів одного з таких заходів за вибором Товариства:
- 5.3.5.2.1 забезпечення виконання зобов'язань шляхом укладення договору забезпечення;
- 5.3.5.2.2 дострокове припинення або виконання зобов'язань перед кредитором;
- 5.3.5.2.3 укладення іншого договору з кредитором.
- 5.3.5.3 У разі якщо Товариство у встановлений строк не виконає вимогу, зазначену у статті 5.3.5.2, кредитори мають право вимагати в судовому порядку дострокового припинення або виконання зобов'язань Товариством.
- 5.3.5.4 Якщо кредитор не звернувся до Товариства з письмовою вимогою у строк, передбачений статтею 5.3.5.2 цього статуту, вважається, що він не вимагає від Товариства вчинення додаткових дій щодо виконання зобов'язань перед ним.
- 5.3.6 Зміни вартості майна, внесеного як вклад, та додаткових внесків учасників Товариства не впливають на розмір їх частки у статутному капіталі, вказаній у Статуті.
- 5.4 Перехід частки або її частини учасника (засновника) Товариства до іншої особи.
- 5.4.1 Учасник Товариства має право відчужити свою частку (частину частки) у статутному капіталі Товариства оплатно або безоплатно іншим учасникам Товариства або третім особам. Справжність підписів учасника Товариства, який відчужує свою частку у статутному капіталі Товариства та підпису набувача частки у статутному капіталі Товариства має бути засвідчено нотаріально. Відчуження частки (частини частки) та надання її в заставу допускається лише за згодою інших учасників.
- 5.4.2 При відступленні частки (її частини), проведеному з дотриманням вимог Статуту та законодавства України, відбувається одночасний перехід до її набувача всіх прав та обов'язків, що належали учаснику Товариства, який відступив її повністю або частково.
- 5.4.3 Учасник Товариства має право відчужити свою частку (частину частки) у статутному капіталі лише в тій частині, в якій вона є оплаченою.
- 5.4.4 Учасник Товариства має право відступити свою частку (її частини) будь-кому з інших учасників Товариства з повідомленням про свій намір інших учасників Товариства.
- 5.4.5 Учасник Товариства має переважне право на придбання частки (частини частки) іншого учасника Товариства, що продається третій особі, що не є учасником Товариства. Якщо кілька учасників Товариства скористаються своїм переважним правом, вони придбавають частку (частину частки) пропорційно до розміру належних їм часток у статутному капіталі Товариства. Учасник Товариства, який має намір продати свою частку (частину частки) третій особі, зобов'язаний письмово повідомити про це інших учасників Товариства та поінформувати про ціну та розмір частки, що відчужується, інші умови такого продажу. Якщо жоден з учасників Товариства протягом 30 днів з дати отримання повідомлення про намір учасника продати частку (частину частки) не повідомив письмово учасника, який продає частку (частину частки), про намір скористатися своїм переважним правом, вважається, що такий учасник Товариства надав свою згоду на 31 день з дати отримання повідомлення, і така частка (частина частки) може бути відчужена третій особі на умовах, які були повідомлені учасником Товариства. Повідомлення учасників Товариства здійснюється шляхом надсилання рекомендованого листа, або іншого зареєстрованого поштового відправлення, та/або кур'єром, та/або факсом, та/або електронною поштою. Повідомлення вважається отриманим:
- 5.4.5.1 у день його доставки кур'єром, що підтверджується квитанцією про вручення одержувачеві, що підписується уповноваженим представником Сторони-Одержувача, та/або
- 5.4.5.2 у день доставки рекомендованого листа або іншого зареєстрованого поштового відправлення, що підтверджується квитанцією про вручення одержувачеві або іншим повідомленням про вручення одержувачеві, що підписується уповноваженим представником Сторони-Одержувача, та/або
- 5.4.5.3 у день повернення рекомендованого листа або іншого зареєстрованого поштового відправлення у зв'язку із закінченням терміну зберігання або у зв'язку із відсутністю одержувача за місцемнаходженням, та/або
- 5.4.5.4 у день одержання факсимільного повідомлення, що підтверджується відміткою факсимільного апарату про одержання факсимільного повідомлення, та/або
- 5.4.5.5 у день відправлення повідомлення електронною поштою, що підтверджується відповідним електронним записом, за умови можливості ідентифікації належності такої електронної пошти адресатові.

СТАТУТ ТОВАРИСТВА З ОБМЕЖЕНОЮ ВІДПОВІДАЛЬНІСТЮ
«БІШ КОМПАНІ»

- 12.54. Юридичні, лекторські, перекладацькі, консалтингові, рекламно-інформаційні, бухгалтерські, аудиторські послуги.
- 12.55. Здійснення посередницької діяльності з працевлаштування, в т.ч. і за кордоном. Надання послуг, пов'язаних з профорієнтацією населення, в т.ч. виконання робіт, пов'язаних з професійною інформацією, професійним добром, професійним відбором та професійною адаптацією.
- 12.56. Організація закладів освіти, в т.ч. закладів дошкільної, загальної середньої та професійної освіти: курсів, гуртків, надання інших послуг з підготовки спеціалістів різних рівнів кваліфікації.
- 12.57. Організація навчання та стажування українських громадян за кордоном та іноземних громадян в Україні.
- 12.58. Проведення маркетингових досліджень з метою вивчення ринку, знаходження партнерів та надання допомоги у встановленні ділових контактів, в т.ч. із закордонними партнерами.
- 12.59. Дистрибуторська, представницька та агентська діяльність, в т.ч. агентування та фрахтування суден.
- 12.60. Прокат аудіо та відео апаратури.
- 12.61. Забезпечення нафтопродуктами, паливно-мастильними матеріалами юридичних та фізичних осіб.
- 12.62. Створення та експлуатація автостоянок, автозаправних станцій, пунктів технічного обслуговування (в т.ч. ремонту) автотранспорту, пунктів миття автомобілів, надання інших авто сервісних послуг.
- 12.63. Надання послуг в галузі експертизи автомобілів і автобусів, в тому числі технічної експертизи автомобілів та автобусів, судової експертизи та ін.
- 12.64. Надання транспортних послуг: внутрішні та міжнародні перевезення пасажирів і вантажів, в т.ч. зовнішньоторговельних і транзитних вантажів.
- 12.65. Надання складських послуг. Створення консигнаційних складів та консигнаційна торгівля.
- 12.66. Міжнародні та міжміські поштові перевезення, обробка поштової кореспонденції, створення фірми поштового замовлення.
- 12.67. Проектування, виробництво, встановлення та реалізація засобів, приладів та систем обліку енергоносіїв.
- 12.68. Виробництво, передача, розподілення та торгівля електроенергією;
- 12.69. Спеціальне використання об'єктів тваринного світу.
- 12.70. Створення і забезпечення функціонування ботанічних садів, зоопарків і природних заповідників.
- 12.71. Товариство здійснює будь-які інші види підприємницької діяльності, що не заборонені вимогами чинного законодавства України.
- 12.72. Діяльність Товариства не обмежується вищезазначеними видами. Товариство може мати права і нести обов'язки, необхідні для здійснення будь-яких видів діяльності, не заборонених чинним законодавством України та цим Статутом.
- 12.73. Дозволи та ліцензії. У всіх випадках, коли вимогами чинного законодавства України передбачена необхідність отримання дозволу або ліцензії для заняття тим чи іншим видом діяльності, патентів чи сертифікатів, Товариство розпочинає таку діяльність лише після отримання необхідних дозволів або ліцензій, патентів чи сертифікатів.

РОЗДІЛ 4. ЗАСНОВНИКИ ТА УЧАСНИКИ ТОВАРИСТВА. ЇХ ПРАВА ТА ОБОВ'ЯЗКИ

- 4.0. Засновники (учасники) Товариства.
- 4.0.1. Засновниками Товариства є особи, що прийняли рішення про створення Товариства.
- 4.0.2. Учасниками Товариства є особи, які прийняли рішення про створення Товариства або у встановленому вимогами чинного законодавства України або вимогами Статуту набули частку (частину частки) у статутному капіталі Товариства.
- 4.0.3. Засновником (учасником) Товариства є:
- 4.0.3.1. Громадянка України Білик-Томашек Маріанна Андріївна, реєстраційний номер облікової картки платника податків 2969405940.
- 4.0.3.2. Товариство може мати 1 (одного) учасника. Максимальна кількість учасників Товариства необмежена.
- 4.0.4. Права засновників (учасників) Товариства. Засновники (учасники) Товариства мають право у порядку, встановленому Статутом та вимогами чинного законодавства України:
- 4.0.4.1. брати участь в управлінні Товариством;
- 4.0.4.2. брати участь у розподілі прибутку Товариства і одержувати його частину (дивіденди);
- 4.0.4.3. вийти з Товариства, у встановленому Статутом або чинним законодавством України порядку;
- 4.0.4.4. здійснити у встановленому порядку відчуження своєї частки (або її частини) у статутному капіталі Товариства;
- 4.0.4.5. отримати у разі ліквідації Товариства частину майна, що залишилась після розрахунків з кредиторами або його вартість;
- 4.0.4.6. отримувати інформацію про діяльність Товариства, зокрема:
- 4.0.4.6.1. отримувати копії всіх наказів Директора (виконавчого органу), та інших документів, які Директор (виконавчий орган) підписав протягом терміну своїх повноважень (при цьому копії таких документів повинні бути надані засновнику (учаснику) протягом трьох днів з моменту отримання відповідної вимоги);
- 4.0.4.6.2. отримувати копії всіх договорів, укладених від імені Товариства (при цьому копії таких документів повинні бути надані засновнику (учаснику) протягом трьох днів з моменту отримання відповідної вимоги);
- 4.0.4.6.3. на вимогу засновника (учасника) Товариства, який зазначений у чинній редакції цього Статуту, Директор (виконавчий орган) Товариства зобов'язаний надати йому для ознайомлення річні баланси Товариства, звіти про фінансово-господарську діяльність Товариства, протоколи ревізійної комісії (у випадку її створення), Загальних зборів учасників у порядку визначеному цим Статутом. Інші документи, які стосуються Товариства можуть бути надані учаснику Товариства для ознайомлення на підставі рішення Загальних зборів учасників (при цьому копії таких документів повинні бути надані Засновнику (учаснику) Товариства протягом трьох днів з моменту прийняття рішення Загальними зборами учасників;
- 4.0.4.6.4. Умови статті 4.2.6 Статуту здійснюються шляхом надсилання вимоги кур'єром, рекомендованим листом або іншим зареєстрованим поштовим відправленням та/або за допомогою засобів факсимільного, або електронного зв'язку. Вимога вважається отриманою:
- 4.0.4.6.4.1. у день її доставки кур'єром, що підтверджується квитанцією про вручення одержувачеві, що підписується уповноваженим представником Сторони-Одержувача, та/або
- 4.0.4.6.4.2. у день доставки рекомендованого листа або іншого зареєстрованого поштового відправлення, що підтверджується квитанцією про вручення одержувачеві або іншим повідомленням про вручення одержувачеві, що підписується уповноваженим представником Сторони-Одержувача, та/або
- 4.0.4.6.4.3. у день повернення рекомендованого листа або іншого зареєстрованого поштового відправлення у зв'язку із закінченням терміну зберігання або у зв'язку із відсутністю одержувача за місцезнаходженням, та/або
- 4.0.4.6.4.4. у день одержання факсимільного повідомлення, що підтверджується відміткою факсимільного апарату про одержання факсимільного повідомлення, та/або
- 4.0.4.6.4.5. у день відправлення повідомлення електронною поштою, що підтверджується відповідним електронним записом, за умови можливості ідентифікації належності такої електронної пошти адресатові.
- 4.0.4.6.5. Обов'язки учасників (засновників) Товариства. Учасники (засновники) Товариства зобов'язані:
- 4.0.4.6.5.1. дотримуватися вимог Статуту та виконувати рішення Загальних зборів учасників;
- 4.0.4.6.5.2. виконувати свої зобов'язання перед Товариством, у тому числі ті, що пов'язані з майновою участю, а також вносити вклади у розмірі, у порядку та засобами, що передбачені Статутом та вимогами чинного законодавства України;
- 4.0.4.6.5.3. не розголошувати комерційну таємницю та конфіденційну інформацію про діяльність Товариства;

СТАТУТ ТОВАРИСТВА З ОБМЕЖЕНОЮ ВІДПОВІДАЛЬНІСТЮ
«БІШ КОМПАНІ»

- 3.2.20. Виконання інженерно-визначувальних, проектних, ремонтних та експлуатаційних робіт для об'єктів енергетики, зв'язку, об'єктів трубопровідного транспорту, мостів, тунелів, електростанцій, аеропортів, морських портів тощо.
- 3.2.21. Пусконаладжувальні роботи електротехнічного та технічного обладнання, автоматичних та інших ліній, вентиляційного обладнання та систем кондиціонування повітря, їх експлуатація.
- 3.2.22. Проведення рекреаційних заходів. Організація санітарно-курортного лікування громадян, як на території України, так і за її межами.
- 3.2.23. Розробка, виробництво і впровадження нових технологій та устаткування в галузі громадського харчування, виробництва, переробки і реалізації сільськогосподарської продукції, в т.ч. створення та експлуатація міні-пекарень, міні-млинів;
- 3.2.24. Громадське харчування, створення місць харчування з високою культурою обслуговування.
- 3.2.25. Надання послуг зі збуту та придбання автотранспорту та придбання номерних автомобільних агрегатів і переформування права власності на них. Торгівля автомобілями, агрегатами і запчастинними частинами до них, в тому числі іноземного виробництва.
- 3.2.26. Діяльність головних управлінь (хед-офісів).
- 3.2.27. Виробництво дитячого харчування та дієтичних харчових продуктів.
- 3.2.28. Виробництво мила та мийних засобів, засобів для чищення та полірування.
- 3.2.29. Виробництво парфумних і косметичних засобів.
- 3.2.30. Виробництво фармацевтичних препаратів і матеріалів.
- 3.2.31. Видання журналів і періодичних видань.
- 3.2.32. Видання довідників і каталогів.
- 3.2.33. Надання інших інформаційних послуг, не включених в інші угруповання.
- 3.2.34. Дослідження кон'юнктури ринку та виявлення громадської думки.
- 3.2.35. Здійснення інвестиційної діяльності.
- 3.2.36. Надання косметологічних послуг.
- 3.2.37. Надання перукарських послуг.
- 3.2.38. Надання комунальних та побутових послуг.
- 3.2.39. Санітарне прибирання територій.
- 3.2.40. Допомога та утримання об'єктів озеленення міста.
- 3.2.41. Влаштування квітників, газонів.
- 3.2.42. Формування та зрізання дерев.
- 3.2.43. Допомога, реконструкція зелених насаджень та місць масового відпочинку людей.
- 3.2.44. Верщування посадкового матеріалу для реконструкції та створення нових об'єктів озеленення і оформлення інтер'єрів (екстер'єрів).
- 3.2.45. Виробництво, виготовлення та реалізація продукції та товарів широкого вжитку, а також надання послуг по їх обслуговуванню, зберіжці.
- 3.2.46.1. Переробка деревини, виробів з целюлози, шкери, металу, скла, кераміки, виробництво напівфабрикатів та їх реалізація;
- 3.2.46.2. Виробництво товарів широкого вжитку, продукції виробничо-технічного призначення, продукції легкої промисловості з тканини, шкери, деревини, пластмаси, скла, кераміки, металу, шкргалантерейних виробів, товарів народного промислу, а також реалізація та ремонт.
- 3.2.46. Реалізація ювелірних та інших виробів з дорогоцінних металів і дорогоцінного каміння, у тому числі, прийнятих на комісію, під заставу, окуплених у населення;
- 3.2.47. Виробництво, реалізація та ремонт:
- 3.2.47.1. Будівельної техніки, комплектуючих частин до неї.
- 3.2.47.2. Обладнання та устаткування для виробництва та обслуговування будівельної техніки.
- 3.2.47.3. Медичних виробів зі скла, фарфору і пластмас (в т.ч. лінзи для окулярів), зуболікувальних матеріалів.
- 3.2.47.4. Тарн, упаковок, піддонів та інших виробів.
- 3.2.47.5. Обладнання для виробництва медичних виробів зі скла, фарфору, пластмас, зуболікувальних матеріалів, тари, піддонів, упаковок тощо.
- 3.2.48. Виробництво, переробка, реалізація та експорт сільськогосподарської продукції, ефіроносних рослин, та продуктів харчування.
- 3.2.49. Відділення худоби, переробка і реалізація продукції тваринництва.
- 3.2.50. Торгівельна та посередницька діяльність, зокрема:
- 3.2.50.1. Фірмова та візна торгівля.
- 3.2.50.2. Торгівельно-закупівельна та посередницька діяльність на підставі угод, договорів комісії, доручення та членських угод, актів про закупівлю продукції (в т.ч. сільськогосподарської) у населення.
- 3.2.50.3. Збір, придбання та реалізація кормових, зернових, овочевих та інших культур, фруктів та ягід.
- 3.2.50.4. Створення мережі роздрібно торгівлі (магазинів, магазинів-салонів, фірмових магазинів) з продажу продовольчих та непродовольчих товарів, в т.ч. власного виробництва, лікарських препаратів.
- 3.2.50.5. Здійснення посередницької діяльності.
- 3.2.50.6. Фінансово-посередницька діяльність.
- 3.2.50.7. Торгово-посередницька діяльність, в т.ч. , в галузі побутового обслуговування.
- 3.2.51. Діяльність з надання послуг та виконання робіт, в т.ч.:
- 3.2.51.1. Виготовлення візиток, посвідчень, запрошень, рекламних проспектів та іншої друкованої продукції.
- 3.2.51.2. Реалізація та прокат друкованої продукції;
- 3.2.51.3. Виготовлення кольорових слайдів для рекламної продукції, художні роботи. Виконання копіювально-розмножувальних робіт, картографічно-оздоблювальні роботи.
- 3.2.51.4. Створення та утримання граверних майстерень. Виготовлення печаток і штамвів.
- 3.2.51.5. Надання послуг у галузі живопису, графіки, скульптури та інших видів образотворчого та декоративно-прикладного мистецтва, в т.ч. виконання художньо-оформлювальних робіт.
- 3.2.52. Організація культурного відпочинку громадян, в т.ч.:
- 3.2.52.1. Організація та проведення комерційних та добровічних заходів, кінофестивалів, фестивалів, презентацій, ярмарок, виставок, лотерей, аукціонів, конкурсів.
- 3.2.52.2. Організація та проведення творчих вечорів, вечорів відпочинку, дискотек, тематичних дискотек, нічних дискотек, звітів, зустрічей, прем'єр із залученням провідних діячів українського та закордонного мистецтва та культури.
- 3.2.52.3. Організація і проведення банкетів, інших колективних свят.
- 3.2.52.4. Театрально-концертна діяльність.
- 3.2.52.5. Створення та утримання гральних закладів.
- 3.2.52.6. Створення та утримання стрільниць тирів.
- 3.2.53. Надання послуг кейтерінгу.

СТАТУТ ТОВАРИСТВА З ОБМЕЖЕНОЮ ВІДПОВІДАЛЬНІСТЮ
«БІШ КОМПАНІ»

- 2.22. Товариство не несе відповідальності за зобов'язаннями держави, а держава не несе відповідальності за зобов'язаннями Товариства.
- 2.23. Товариство не несе відповідальності за зобов'язаннями учасника (учасників) Товариства, а учасник (учасники) Товариства не відповідають за зобов'язаннями Товариства і несуть ризик збитків, пов'язаних з діяльністю Товариства у межах вартості своїх вкладів. Учасники Товариства, які не повністю внесли вклади (внески), несуть солідарну відповідальність за зобов'язаннями Товариства у межах вартості невнесеної частини вкладу (внеску) кожного з учасників Товариства.
- 2.24. Засновники Товариства несуть солідарну відповідальність за зобов'язаннями, що виникли до державної реєстрації Товариства. Товариство відповідає за зобов'язаннями його засновників, що пов'язані з створенням Товариства тільки у разі наступного схвалення їхніх дій Загальними зборами учасників Товариства, шляхом прийняття відповідного рішення.
- 2.25. Звернення стягнення на частину майна Товариства, пропорційну частці учасника Товариства у статутному капіталі Товариства за його особистими боргами допускається лише у разі недостатності у нього іншого майна для задоволення вимог кредиторів. Кредитори такого учасника мають право вимагати від Товариства виплати вартості частини майна Товариства, пропорційної частці боржника у статутному капіталі Товариства, або виділу відповідної частини майна для звернення на нього стягнення. Частина майна, що підлягає виділу, або обсяг коштів, що становлять їх вартість, встановлюється згідно з балансом, який складається на дату пред'явлення вимог кредиторами.
- 2.26. Во інші питання, що стосуються виплати вартості частини майна Товариства, пропорційної частці боржника у статутному капіталі Товариства, або виділу відповідної частини майна для звернення на нього стягнення визначаються відповідно до розділу 7 Статуту з урахуванням положень, визначених у статті 2.2.5 Статуту.
- 2.27. Звернення стягнення на всю частку учасника в статутному капіталі Товариства приліняє його участь у Товаристві. Припинення участі у Товаристві здійснюється в момент та у порядку, визначеному у договорі та/або іншому документі згідно його відбувається перехід права власності на частку.

РОЗДІЛ 3. МЕТА ТА ПРЕДМЕТ ДІЯЛЬНОСТІ

- 3.1. **Мета діяльності.** Товариство створюється з метою надання послуг населенню, отримання прибутку від підприємницької діяльності, задоволення матеріальних та соціально-побутових потреб його Засновника (-ів) (учасника (-ів)) та працівників, насичення внутрішнього ринку високоякісною продукцією і послугами, розширення номенклатури конкурентоспроможних на зовнішньому ринку товарів і послуг для експорту, вирішення соціальних питань та розвитку інфраструктури ринкової економіки, забезпечення зайнятості населення за рахунок створення нових робочих місць.
- 3.2. **Завданням діяльності Товариства буде:**
- 3.2.1. Стоматологічна практика.
- 3.2.2. Роздрібна торгівля медичними та ортопедичними товарами.
- 3.2.3. Заспокоєння й експериментальні розробки у сфері суспільних і гуманітарних наук.
- 3.2.4. Роздрібна, оптова, комерційна, аукціонна та комісійна торгівля (в т.ч. в кредит) товарами широкого вжитку, господарськими, продовольчими товарами, сільськогосподарською продукцією, продукцією промислово-технічного призначення, в т.ч.:
- 3.2.4.1. торговельна діяльність у сфері роздрібно торгівлі продовольчими товарами;
- 3.2.4.2. торговельна діяльність у сфері роздрібно торгівлі непродовольчими товарами;
- 3.2.4.3. торговельна діяльність у сфері громадського харчування;
- 3.2.4.4. торговельна діяльність у сфері оптової торгівлі продовольчими товарами;
- 3.2.4.5. торговельна діяльність у сфері оптової торгівлі непродовольчими товарами.
- 3.2.5. Роздрібна торгівля обладнанням зв'язку, включаючи телефонні апарати, апарати мобільного зв'язку та аксесуари до них; кеші ітерною технікою тощо.
- 3.2.6. Роздрібна торгівля, що здійснюється фірмами поштового замоавлення або через мережу Інтернет.
- 3.2.7. Інші види роздрібно торгівлі поза магазинами.
- 3.2.8. Роздрібна торгівля в неспеціалізованих магазинах переважно продуктами харчування, напоями та тютюновими виробами.
- 3.2.9. Роздрібна торгівля косметичними товарами та туалетними принадлежностями в спеціалізованих магазинах.
- 3.2.10. Інші види роздрібно торгівлі в неспеціалізованих магазинах.
- 3.2.11. Оптова торгівля парфумними та косметичними товарами.
- 3.2.12. Оптова торгівля фарфором, скляним посудом і засобами для чищення.
- 3.2.13. Оптова торгівля іншими товарами господарського призначення.
- 3.2.14. Оптова торгівля побутовими електротоварами й електронною апаратурою побутового призначення для приймання, записування, відтворення звуку й зображення.
- 3.2.15. Оптова торгівля комп'ютерами, периферійним устаткуванням і програмним забезпеченням.
- 3.2.16. Інші види оптової торгівлі.
- 3.2.17. Здійснення операцій з нерухомим майном, в тому числі, надання в оренду й експлуатацію власного чи орендованого нерухомого майна, купівля, продаж, обмін об'єктів нерухомого майна, земельних ділянок тощо.
- 3.2.18. Надання туристичних послуг, в т.ч. послуг з розміщення, харчування, транспортного, інформаційного та рекламного забезпечення туристів, забезпечення туристів послугами закладів культури, спорту, побуту, розваг.
- 3.2.19. Проектування будівництва, будівництво, обслуговування та експлуатація, реставрація, реконструкція, капремонт і ремонт автошляхів та нежитлових приміщень і споруд, об'єктів виробничого та невиробничого призначення, об'єктів господарства, автомобільних шляхів. Виконання будівельних, ремонтно-будівельних, монтажних, пусконаладжувальних, а також земельно-оформлювальних робіт, в т.ч.:
- 3.2.19.1. землет, реконструкція та будівництво житла, господарських будівель, об'єктів соціально-побутову;
- 3.2.19.2. капітальне будівництво промислових і житлових мікрорайонів, кварталів, зон відпочинку, шкіл, дошкільних закладів;
- 3.2.19.3. встановлення проєктів житлових і громадських будинків, підприємств будівельної індустрії, кар'єрів;
- 3.2.19.4. будівництво мостів, шляхопроводів, підпірних стінок;
- 3.2.19.5. монтаж конструкцій;
- 3.2.19.6. благоустрій територій;
- 3.2.19.7. лазерно-альфрейн, висотні, зовнішні роботи, шліфівка паркету;
- 3.2.19.8. виконання ремонтних робіт на замовлення; ремонт та реконструкція підвалів і горищ житлових, не житлових, господарських, виробничих будівель, об'єктів соціально-побутову;
- 3.2.19.9. будівництво та експлуатація готельних комплексів;
- 3.2.19.10. будівництво, обслуговування та експлуатація об'єктів соціально-культурного, комунального, побутового, сервісного та громадського призначення;
- 3.2.19.11. будівництво, обслуговування та експлуатація установ сфери побуту (перукарень, саун, лазень, масажних кабінетів, тощо);
- 3.2.19.12. будівництво, обслуговування та експлуатація установ громадського харчування (ресторанів, кафе, їдальень і т.п.);
- 3.2.19.13. будівництво, обслуговування та експлуатація установ спортивних, оздоровчих та реабілітаційних об'єктів і комплексів, в т.ч. з наступним наданням їх в оренду, продажем та ін.

СТАТУТ ТОВАРИСТВА З ОБМЕЖЕНОЮ ВІДПОВІДАЛЬНІСТЮ
«БІШ КОМПАНІ»

РОЗДІЛ 1. ЗАГАЛЬНІ ПОЛОЖЕННЯ

- 1.1. Загальні засади правового статусу.**
- 1.1.1.** Цей Статут визначає засади правового статусу та основи діяльності ТОВАРИСТВА З ОБМЕЖЕНОЮ ВІДПОВІДАЛЬНІСТЮ «БІШ КОМПАНІ» (надалі у тексті цього Статуту – Товариство). На діяльність Товариства поширюються правовідносини та законодавство місця його державної реєстрації.
- 1.1.2.** Товариство є юридичною особою приватного права, створеною у формі товариства з обмеженою відповідальністю. Товариство створене та діє відповідно до вимог Цивільного кодексу України, Господарського кодексу України, Закону України «Про товариства з обмеженою та додатковою відповідальністю», вимог інших нормативних актів, що регулюють порядок здійснення підприємницької діяльності, і діятиме у відповідності з положеннями, що закріплені в цьому Статуті. Якщо після реєстрації Статуту будуть змінені діючі чи прийняті нові нормативно-правові акти, що регулюватимуть діяльність такого Товариства, в результаті чого окремі положення цього Статуту вступатимуть в суперечність з нормами чинного законодавства України, то, у такому випадку, у цій частині застосовуватимуться норми чинного законодавства України.
- 1.2. Найменування Товариства.**
- 1.2.1.** Пове українською мовою: ТОВАРИСТВО З ОБМЕЖЕНОЮ ВІДПОВІДАЛЬНІСТЮ «БІШ КОМПАНІ».
- 1.2.2.** Скорочене українською мовою: ТзОВ «БІШ КОМПАНІ».
- 1.2.3.** Ці назви є рівнозначними.
- 1.2.4.** Найменування Товариства є його комерційним (фірмовим) найменуванням.
- 1.3. Завантаження Товариства.**
- Товариство створено на невизначений строк.

РОЗДІЛ 2. ПРАВОВИЙ СТАТУС ТА МЕЖІ ВІДПОВІДАЛЬНОСТІ ТОВАРИСТВА

- 2.1. Загальні статуси.**
- 2.1.1.** Товариство є юридичною особою, що створена та діє відповідно до вимог чинного законодавства України, здійснює свою діяльність на принципах повного господарського розрахунку і самофінансування, має самостійний баланс, власні основні засоби і оборотні кошти, круглу печатку та може мати кутовий штамп зі своїм найменуванням та має ідентифікаційний код. Товариство має право відкривати рахунки в банківських установах.
- 2.1.2.** З метою індивідуалізації товарів, виконуваних робіт або послуг Товариство може мати знак (-и) для товарів і послуг, виключне право на використання яких підлягає реєстрації в порядку, встановленому чинним законодавством України. Право на використання знаків для товарів і послуг Товариство може надати іншій фізичній чи юридичній особі (включаючи дочірні і пов'язані товариства) в порядку, передбаченому вимогами чинного законодавства України.
- 2.1.3.** Товариство набуває прав юридичної особи з дня його державної реєстрації, а припиняється з дня внесення до єдиного державного реєстру запису про припинення Товариства. Зміни, що відбулися в установчих документах і що вносяться до державного реєстру, підлягають державній реєстрації. З моменту державної реєстрації Товариство від свого імені вчиняє правочини, укладає договори (угоди), набуває майнові та немайнові права, несе зобов'язання, виступає позивачем і відповідачем в суді, у тому числі, третейському, господарському суді.
- 2.1.4.** Товариство здійснює підприємницьку діяльність, що не суперечить вимогам чинного законодавства України і відповідає меті та предмету діяльності Товариства.
- 2.1.5.** Товариство самостійно визначає свою організаційну структуру, встановлює чисельність працівників і штатний розпис.
- 2.1.6.** Товариство самостійно вирішує питання нормування і оплати праці, встановлює правила внутрішнього розпорядку. Товариство має право найму робочої сили.
- 2.1.7.** Товариство може складатися з виробничих структурних підрозділів (виробництва, цехів, відділень, дільниць, бригад, бюро, лабораторій тощо), а також функціональних структурних підрозділів апарату управління (управління, відділів, бюро, служб тощо).
- 2.1.8.** Товариство має право володіти, користуватися і розпоряджатися майном та майновими правами відповідно до вимог чинного законодавства України та/або угод (договорів), що укладені від імені Товариства. Майно Товариства може використовуватися ним як застава для забезпечення за всіма його зобов'язаннями, включаючи залучення позикових коштів.
- 2.1.9.** Для фінансування власної діяльності Товариство має право залучати кошти в будь-якій не забороненій законом формі: Товариство має право у відповідності з вимогами чинного законодавства України випускати в обіг власні цінні папери (облігації, векселі, тощо) та набувати у власність чи володіння цінні папери інших осіб.
- 2.1.10.** Товариство має право вступати в об'єднання з іншими вітчизняними і зарубіжними господарськими товариствами, кооперативними об'єднаннями, кооперативними, акціонерними товариствами і приватними підприємствами, створювати об'єднання і товариства, спільні підприємства, входити до них на договірній основі.
- 2.1.11.** Товариство може створювати юридичні особи (як самостійно, так і за участю інших осіб) та/або набувати частки (паї, акції, корпоративні права) у вже існуючих юридичних особах як на території України, так і за кордоном, з дотриманням вимог чинного законодавства України та законодавства країни де створюється (чи вже існує) вказана юридична особа.
- 2.1.12.** Товариство має право створювати філії, представництва, відділення та інші відокремлені підрозділи, в т.ч. за межами України. Такі відокремлені підрозділи не мають статусу юридичної особи і діють відповідно до положень про них, затверджених Товариством.
- 2.1.13.** Товариство користується правом на охорону комерційної таємниці та конфіденційної інформації про свою діяльність. Товариство має право на недоторканність своєї ділової репутації, на таємницю кореспонденції, на інформацію та інші особисті немайнові права, що можуть йому належати. Особисті немайнові права Товариства захищаються відповідно до вимог чинного законодавства України. Товариство має право поширювати інформацію про себе та свою діяльність (в т.ч. рекламувати), крім випадків, коли це порушує законодавство країни поширення вказаної інформації.
- 2.1.14.** Товариство має право на здійснення зовнішньоекономічної діяльності в межах, визначених чинним законодавством України, і має право здійснювати всі види експортно-імпорتنних операцій, якщо це не суперечить вимогам чинного законодавства України та/або законодавству країни, що застосовується до таких операцій.
- 2.1.15.** Товариство має право використовувати іноземну валюту, а також платіжні документи в іноземній валюті при здійсненні розрахунків на території України в порядку, встановленому вимогами чинного законодавства України.
- 2.1.16.** Товариство має право здійснювати розрахунки з юридичними та фізичними особами як у безготівковому порядку, так і в готівковій платіжних засобах згідно з вимогами чинного законодавства України.
- 2.1.17.** Товариство може виконувати всі інші дії, що не заборонені чинним законодавством України у відповідності із статутними завданнями і статусом юридичної особи.
- 2.1.18.** Фінансування в господарську та іншу діяльність Товариства з боку державних та інших організацій не допускається, якщо воно не обумовлено їхнім правом із здійснення контролю над діяльністю Товариства.
- 2.2. Відповідальність Товариства та його учасників (засновників).**
- 2.2.1.** Товариство несе відповідальність за власними зобов'язаннями всім належним йому майном, на яке згідно вимог чинного законодавства України може бути звернене стягнення.

СТАТУТ ТОВАРИСТВА З ОБМЕЖЕНОЮ ВІДПОВІДАЛЬНІСТЮ
«БІШ КОМПАНІ»

- голосів. Брати участь у зборах з правом дорадчого голосу може Директор Товариства, який не є учасником Товариства. Учасники зборів, які беруть участь у зборах, мають право реєструватися з зазначенням кількості голосів, яку має кожний учасник. У такому випадку цей перелік підписують голова загальних зборів та секретар зборів.
- 8.2.26. Голова Загальних зборів учасників. Ведення засідань Загальних зборів учасників здійснює Голова Загальних зборів учасників, який обирається серед учасників таких зборів простою більшістю голосів від числа присутніх строком на час проведення таких зборів.
- 8.2.27. Протокол Загальних зборів учасників. Хід Загальних зборів учасників і прийняті ними рішення, включаючи підсумки голосування по кожному питанню, оформляються протоколом, ведення якого забезпечує секретар Загальних зборів учасників, який обирається на вказаних зборах із числа присутніх більшістю голосів, та підписує Голова вказаних зборів або інша уповноважена зборами особа. Учасники можуть прийти до спільної згоди, що ведення протоколу Загальних зборів учасників може забезпечувати Голова таких зборів без необхідності обрання секретаря зборів. Кожен учасник Товариства, який взяв участь у Загальних зборах учасників, може підписати протокол.
- 8.2.28. Голосування під час проведення Загальних зборів учасників. Учасники володіють кількістю голосів, що дорівнює розміру їх відповідних часток у статутному капіталі.
- 8.2.28.1. Порядок голосування (таємне чи відкрите голосування) на Загальних зборах учасників щодо кожного питання порядку денного визначається Загальними зборами учасників.
- 8.2.28.2. Якщо інше не передбачено законом, рішення Загальних зборів учасників приймаються більшістю голосів учасників, які мають право голосу, крім рішень, зазначених у статтях 8.2.29. та 8.2.30. Статуту.
- 8.2.29. Рішення Загальних зборів учасників, справжність підписів учасників на якому має бути засвідчена нотаріально, приймаються більшістю не менш як у 3/4 голосів присутніх учасників Товариства з наступних питань:
- 8.2.29.1. внесення змін до статуту Товариства, прийняття рішення про здійснення діяльності Товариством на підставі модельного статуту;
- 8.2.29.1.2. зміна розміру статутного капіталу Товариства;
- 8.2.29.1.3. прийняття рішень про виділ, злиття, поділ, приєднання, ліквідацію та перетворення Товариства, обрання комісії з припинення (ліквідаційної комісії), затвердження порядку припинення Товариства, порядку розподілу майна між учасниками Товариства у разі його ліквідації, що залишилося після задоволення вимог кредиторів, затвердження ліквідаційного балансу Товариства.
- 8.2.30. Рішення Загальних зборів учасників, справжність підписів учасників на якому має бути засвідчена нотаріально, приймаються одностайно всіма учасниками Товариства, які мають право голосу з відповідних питань:
- 8.2.30.1. затвердження грошової оцінки негрошового вкладу учасника;
- 8.2.30.1.2. перерозподіл часток між учасниками Товариства;
- 8.2.30.1.3. створення інших органів Товариства, визначення порядку їх діяльності;
- 8.2.30.1.4. прийняття рішення про придбання Товариством частки (частини частки) учасника.
- 8.2.31. Учасник Товариства не має права голосу при вирішенні Загальними зборами учасників Товариства питань щодо вчинення з ним правочину та щодо спору між ним і Товариством, а також питання про виключення учасника з Товариства.
- 8.2.32. Повноваження представників учасників за довіреністю щодо надання згоди на розгляд питань, які не були виключені до порядку денного мають бути спеціально обумовлені довіреністю.
- 8.2.33. Рішення методом опитування. Якщо цього вимагають інтереси Товариства, згідно з затвердженими Загальними зборами учасників правилами процедури, допускається прийняття рішення методом опитування.
- 8.2.34. Шляхом опитування не можуть прийматися рішення про:
- 8.2.34.1. обрання та припинення повноважень членів наглядової ради (у випадку її створення) та Директора;
- 8.2.34.2. внесення змін до статуту Товариства, прийняття рішення про здійснення діяльності Товариством на підставі модельного статуту;
- 8.2.34.3. злиття, приєднання, поділ, виділення або перетворення Товариства, затвердження статутів правонаступників;
- 8.2.34.4. ліквідацію Товариства;
- 8.2.34.5. визначення розміру статутного капіталу та розмірів часток учасників Товариства у випадках, передбачених вимогами чинного законодавства України;
- 8.2.34.6. виключення учасника з Товариства.
- 8.2.35. Ініціатором проведення опитування може бути будь-який учасник Товариства або Директор.
- 8.2.36. Ініціатор опитування надсилає всім учасникам Товариства відповідний запит з проектом рішення із запропонованого питання (питань). У такому запиті зазначаються адреса, на яку учасники Товариства мають надіслати свою відповідь та прийняті рішення, і строк, протягом якого вони мають це зробити. Надсилання учасникам запитів може здійснюватися із застосуванням засобів електронних комунікацій.
- 8.2.37. У разі згоди із запропонованим рішенням учасник Товариства підписує проект рішення та надсилає його ініціатору протягом 15 днів з дня отримання запиту. Справжність підпису учасника Товариства на такому документі засвідчується нотаріально. Згода учасника Товариства з прийнятим рішенням має бути безумовною. Надсилання учасником згоди з прийнятим рішенням може здійснюватися із застосуванням засобів електронних комунікацій, визначених статутом Товариства.
- 8.2.38. Ініціатор опитування зобов'язаний викласти прийняте рішення в письмовій формі, додати до нього копії відповідей усіх учасників Товариства та надіслати всім учасникам Товариства в порядку, встановленому для надіслання повідомлень, передбаченому статтею 5.4.5. цього Статуту, протягом 10 днів з дати завершення строку на прийняття ним відповідей від учасників Товариства. Ініціатор опитування передає Директору Товариства підписані письмові рішення, отримані від учасників Товариства, що скріплюються, зберігаються разом та набувають статусу протоколу. Рішення, прийняте шляхом опитування, також може бути оформлено у вигляді єдиного письмового документа, підписаного всіма учасниками Товариства.
- 8.2.39. Відповіді, отримані після закінчення встановленого строку, або такі, зміст яких не дає змоги встановити волевиявлення учасника Товариства щодо порушеного ініціатором питання, не враховуються під час підрахунку результатів голосування з такого питання.
- 8.2.40. Рішення вважається прийнятим, якщо за нього проголосували всі учасники Товариства, за виключенням учасників, які надали (або не надали) відповіді, вказані у статті 8.2.39. цього Статуту. Датою прийняття рішення вважається останній день строку, протягом якого учасники мали надіслати свої відповіді ініціатору письмового рішення, що визначається згідно статті 8.2.37. цього Статуту.
- 8.2.41. Заочне голосування. Учасник Товариства може взяти участь у Загальних зборах учасників шляхом надання свого волевиявлення щодо голосування з питань порядку денного у письмовій формі без особистої присутності (заочне голосування). Справжність підпису учасника Товариства на такому документі засвідчується нотаріально.
- 8.2.41.1. Голос учасника Товариства зараховується до результатів голосування з кожного окремого питання, якщо текст документа дозволяє визначити його волю щодо безумовного голосування «за», «проти» чи «утримався» відповідного рішення з питання порядку денного. Такий документ долучається до протоколу загальних зборів учасників та зберігається разом із ним.

**СТАТУТ ТОВАРИСТВА З ОБМЕЖЕНОЮ ВІДПОВІДАЛЬНІСТЮ
«БІЛІХ КОМПАНІ»**

- 13.4.1. Протягом 30 днів з дати прийняття рішення про припинення Товариства шляхом поділу, перетворення, або про виділ, а в разі припинення шляхом злиття або приєднання - з дати прийняття рішення про це останнім з товариств, що беруть участь у злитті або приєднанні, товариство, що планує виділ, та кожне товариство, що бере участь в припиненні відповідно, зобов'язане письмово повідомити про це всіх відомих йому (їм) кредиторів і опублікувати в органі друку, в якому публікуються дані про державну реєстрацію юридичних осіб, повідомлення про прийняте рішення.
- 13.4.2. Кредитор такого товариства, вимоги якого до товариства не забезпечені договором забезпечення, протягом 30 днів з дати направлення йому повідомлення, або з дати опублікування повідомлення, зазначеного в частині першій цієї статті, має право звернутися з письмовою вимогою про здійснення на вибір товариства однієї з таких дій:
- 13.4.2.1. надання забезпечення виконання зобов'язання;
- 13.4.2.2. дострокового припинення або виконання зобов'язання (зобов'язань) перед кредитором та відшкодування збитків, якщо інше не встановлено договором між товариством та кредитором.
- 13.4.3. Якщо кредитор не звернувся до товариства у встановлений строк з письмовою вимогою, вважається, що він не вимагає від товариства вчинення додаткових дій щодо зобов'язання (зобов'язань) перед ним.
- 13.4.4. Виділ або припинення Товариства не можуть бути завершені до задоволення вимог, заявлених кредиторами.
- 13.4.5. Товариство, створене внаслідок виділу, несе субсидіарну відповідальність за зобов'язаннями товариства, з якого здійснено виділ, які згідно з розподільним балансом не перейшли до товариства, створеного внаслідок виділу. Товариство, з якого здійснено виділ, несе субсидіарну відповідальність за зобов'язаннями, що згідно з розподільним балансом перейшли до товариства, створеного внаслідок виділу. Якщо внаслідок виділу створено декілька товариств, вони солідарно несуть субсидіарну відповідальність по відношенню до Товариства, з якого здійснено виділ. Якщо після виділу неможливо точно встановити обов'язки товариства, з якого здійснено виділ, за окремим зобов'язанням, що існувало у нього до виділу, товариство, з якого здійснено виділ, та створені внаслідок виділу товариства несуть солідарну відповідальність перед кредитором за таким зобов'язанням.
- 13.4.6. Якщо товариства- правонаступників, створених внаслідок поділу, декілька, то товариство- правонаступник, створене внаслідок поділу, несе субсидіарну відповідальність за зобов'язаннями товариства, що припинилося, які перейшли до іншого товариства- правонаступника згідно з розподільним балансом. Якщо після поділу неможливо точно визначити товариство- правонаступника щодо конкретних обов'язків товариства, що припинилося, товариства- правонаступники несуть солідарну відповідальність перед кредиторами товариства, що припинилося.
- 13.5. Договір про припинення Товариства. Товариства, які беруть участь у припиненні, можуть укласти договір про припинення, який визначає умови передачі майна, прав та обов'язків юридичним особам - правонаступникам, розмір часток кожного учасника у статутному капіталі кожної юридичної особи - правонаступника або коефіцієнти конвертації часток в акції (якщо правонаступниками є акціонери товариства), склад органів юридичних осіб - правонаступників та інші умови припинення.

14. ПОРЯДОК ПІДПИСАНИЙ ПІСЬМОВИХ ДОКУМЕНТІВ ТА ДОПОВНЕНЬ ДО СТАТУТУ ТОВАРИСТВА

- 14.1. Порядок підписання Статуту Товариства. Перша редакція статуту товариства підписується всіма учасниками товариства. Справжність підписів учасників засвідчується нотаріально.
- 14.2. Статут Товариства, а також зміни до нього викладаються у письмовій формі, прошиваються, пронумеровуються та підписуються засновниками (учасниками) або уповноваженими особами або головою Загальних зборів учасників, якщо законом не встановлений інший порядок їх затвердження. Справжність підписів на Статуті нотаріально засвідчується.
- 14.3. Порядок внесення змін та доповнень до Статуту Товариства. Зміни до статуту товариства та перша редакція статуту товариства, створеного в результаті реорганізації, підписуються учасниками товариства, які голосували за рішення про внесення таких змін чи про затвердження першої редакції статуту, або особою, уповноваженою на це органом, який прийняв таке рішення, якщо це передбачено статутом. Справжність підписів учасників або уповноваженої особи засвідчується нотаріально.
- 14.4. Вступ у силу змін та доповнень до Статуту Товариства. Зміни та доповнення до Статуту Товариства вступають в силу з дати їх державної реєстрації.
- 14.5. Якщо інше не передбачено законодавством України, зміни до Статуту набирають чинності для третіх осіб з дня їх державної реєстрації, а у випадках, встановлених законом, - з моменту повідомлення органу, що здійснює державну реєстрацію, про такі зміни. Якщо інше не передбачено законом, Товариство та його учасники не мають права посилатися на відсутність державної реєстрації таких змін у відносинах із третіми особами, які ділять з урахуванням цих змін.

РОЗДІЛ 15. ПРИКІНЦЕВІ ПОЛОЖЕННЯ

- 5.1. У своїй діяльності Товариство використовує українську мову. Усі документи, пов'язані з діяльністю Товариства, складаються українською мовою.
- 5.2. Якщо одне з положень цього Статуту стає недійсним, то це не торкається решти положень. Недійсне положення замінюється положенням, яке допускається в правовому відношенні, близьким за змістом до того, що замінюється. Зміни та доповнення до Статуту підлягають державній реєстрації.

Засновник (учасник):

Білик-Томашек Маріанна Андріївна

**СТАТУТ ТОВАРИСТВА З ОБМЕЖЕНОЮ ВІДПОВІДАЛЬНІСТЮ
«БІПІ КОМПАНІ»**

- 13.4.1. Протягом 30 днів з дати прийняття рішення про припинення Товариства шляхом поділу, перетворення, або про виділ, а в разі припинення шляхом злиття або приєднання - з дати прийняття рішення про це останнім з товариств, що беруть участь у злитті або приєднанні, товариство, що планує виділ, та кожне товариство, що бере участь в припиненні відповідно, зобов'язані письмово повідомити про це всіх відомих йому (їм) кредиторів і опублікувати в органі друку, в якому публікуються дані про державну реєстрацію юридичних осіб, повідомлення про прийняте рішення.
- 13.4.2. Кредитор такого товариства, вимоги якого до товариства не забезпечені договором забезпечення, протягом 30 днів з дати направлення йому повідомлення, або з дати опублікування повідомлення, зазначеного в частині першій цієї статті, має право звернутися з письмовою вимогою про здійснення на вибір товариства однієї з таких дій:
- 13.4.2.1. надання забезпечення виконання зобов'язання;
- 13.4.2.2. дострокового припинення або виконання зобов'язання (зобов'язань) перед кредитором та відшкодування збитків, якщо інше не встановлено договором між товариством та кредитором.
- 13.4.3. Якщо кредитор не звернувся до товариства у встановлений строк з письмовою вимогою, вважається, що він не вимагає від товариства вчинення додаткових дій щодо зобов'язання (зобов'язань) перед ним.
- 13.4.4. Виділ або припинення Товариства не можуть бути завершені до задоволення вимог, заявлених кредиторами.
- 13.4.5. Товариство, створене внаслідок виділу, несе субсидіарну відповідальність за зобов'язаннями товариства, з якого здійснено виділ, які згідно з розподільним балансом не перейшли до товариства, створеного внаслідок виділу. Товариство, з якого здійснено виділ, несе субсидіарну відповідальність за зобов'язаннями, що згідно з розподільним балансом перейшли до товариства, створеного внаслідок виділу. Якщо внаслідок виділу створено декілька товариств, вони солідарно несуть субсидіарну відповідальність по відношенню до Товариства, з якого здійснено виділ. Якщо після виділу неможливо точно встановити обов'язки товариства, з якого здійснено виділ, за окремим зобов'язанням, що існувало у нього до виділу, товариство, з якого здійснено виділ, та створені внаслідок виділу товариства несуть солідарну відповідальність перед кредитором за таким зобов'язанням.
- 13.4.6. Якщо товариства- правонаступників, створених внаслідок поділу, декілька, то товариство- правонаступник, створене внаслідок поділу, несе субсидіарну відповідальність за зобов'язаннями товариства, що припинилося, які перейшли до іншого товариства- правонаступника згідно з розподільним балансом. Якщо після поділу неможливо точно визначити товариство- правонаступника щодо конкретних обов'язків товариства, що припинилося, товариства- правонаступники несуть солідарну відповідальність перед кредиторами товариства, що припинилося.
- 13.5. Договір про припинення Товариства. Товариства, які беруть участь у припиненні, можуть укласти договір про припинення, який визначатиме умови передачі майна, прав та обов'язків юридичним особам - правонаступникам, розмір часток кожного учасника у статутному капіталі кожної юридичної особи - правонаступника або коефіцієнти конвертації часток в акції (якщо правонаступниками є акціонери товариства), склад органів юридичних осіб - правонаступників та інші умови припинення.

РОЗДІЛ 14. ПОРЯДОК ПІДПИСАННЯ ТА ЗАТВЕРДЖЕННЯ СТАТУТУ ТА ДОПОВНЕНЬ ДО СТАТУТУ ТОВАРИСТВА

- 14.1. Порядок підписання Статуту Товариства. Перша редакція статуту товариства підписується всіма учасниками товариства. Справжність підписів учасників засвідчується нотаріально.
- 14.2. Статут Товариства, а також зміни до нього викладаються у письмовій формі, прошиваються, пронумеровуються та підписуються засновниками (учасниками) або уповноваженими особами або головою Загальних зборів учасників, якщо законом не встановлений інший порядок їх затвердження. Справжність підписів на Статуті нотаріально засвідчується.
- 14.3. Порядок внесення змін та доповнень до Статуту Товариства. Зміни до статуту товариства та перша редакція статуту товариства, створеного в результаті реорганізації, підписуються учасниками товариства, які голосували за рішення про внесення таких змін чи про затвердження першої редакції статуту, або особою, уповноваженою на це органом, який прийняв таке рішення, якщо це передбачено статутом. Справжність підписів учасників або уповноваженої особи засвідчується нотаріально.
- 14.4. Вступ у силу змін та доповнень до Статуту Товариства. Зміни та доповнення до Статуту Товариства вступають в силу з дати їх державної реєстрації.
- 14.5. Якщо інше не передбачено законодавством України, зміни до Статуту набирають чинності для третіх осіб з дня їх державної реєстрації, а у випадках, встановлених законом, - з моменту повідомлення органу, що здійснює державну реєстрацію, про такі зміни. Якщо інше не передбачено законом, Товариство та його учасники не мають права посилалися на відсутність державної реєстрації таких змін у відносинах із третіми особами, які діяли з урахуванням цих змін.

РОЗДІЛ 15. ПРИКІНЦЕВІ ПОЛОЖЕННЯ

- 5.1. У своїй діяльності Товариство використовує українську мову. Усі документи, пов'язані з діяльністю Товариства, складаються українською мовою.
- 5.2. Якщо одне з положень цього Статуту стає недійсним, то це не торкається решти положень. Недійсне положення замінюється положенням, яке допускається в правовому відношенні, близьким за змістом до того, що замінюється. Зміни та доповнення до Статуту підлягають державній реєстрації.

Засновник (учасник):

Білик-Томашек Маріанна Андріївна

СТАТУТ ТОВАРИСТВА З ОБМЕЖЕНОЮ ВІДПОВІДАЛЬНІСТЮ
«БІШ КОМПАНІ»

умовами, встановленими чинним законодавством України про працю. Соціальне страхування працівників Товариства та їх соціальне забезпечення регулюються чинним законодавством України.

РОЗДІЛ 13. ВИДІЛ. ЛІКВІДАЦІЯ І РЕОРГАНІЗАЦІЯ ТОВАРИСТВА

- 13.1. Загальні положення.
- 13.1.1. Виділом є створення одного або більше товариств із передавання йому (їм) згідно з розподільним балансом частини майна, прав та обов'язків Товариства, з якого здійснюється виділ, без припинення останнього.
- 13.1.2. Товариство припиняється внаслідок передавання всього свого майна, всіх прав та обов'язків іншим господарським товариствам - правонаступникам шляхом злиття, приєднання, поділу, перетворення або в результаті ліквідації.
- 13.1.3. Порядок і строки припинення Товариства визначається органом, який прийняв рішення про припинення діяльності Товариства з дотриманням законодавства України. Порядок припинення Товариства в процесі відновлення його платоспроможності або банкрутства встановлюється законом.
- 13.1.4. Учасники Товариства, суд або орган, що прийняв рішення про припинення Товариства, зобов'язані протягом трьох робочих днів з дати прийняття рішення письмово повідомити орган, що здійснює державну реєстрацію.
- 13.1.5. Учасники Товариства, суд або орган, що прийняв рішення про припинення Товариства, призначають комісію з припинення юридичної особи (комісію з реорганізації, ліквідаційну комісію), голову комісії або ліквідатора та встановлюють порядок і строк заявлення кредитором своїх вимог до Товариства, що припиняється. Виконання функцій комісії з припинення юридичної особи (комісії з реорганізації, ліквідаційної комісії) або ліквідатора та встановлюють порядок і строк заявлення кредитором своїх вимог до Товариства, що припиняється, не може становити менше двох і більше шести місяців з дня оприлюднення повідомлення про рішення щодо припинення Товариства.
- 13.1.6. До комісії з припинення Товариства (комісії з реорганізації, ліквідаційної комісії) або ліквідатора з моменту призначення переходять повноваження щодо управління справами Товариства. Голова комісії, її члени або ліквідатор Товариства представляють її у відносинах з третіми особами та виступають у суді від імені Товариства, яка припиняється.
- 13.1.7. Строк заявлення кредитором своїх вимог до Товариства, що припиняється, не може становити менше двох і більше шести місяців з дня оприлюднення повідомлення про рішення щодо припинення Товариства.
- 13.1.8. Кожен окрема вимога кредитора, зокрема щодо сплати податків, зборів, єдиного внеску на загальнообов'язкове державне соціальне страхування, страхових коштів до Пенсійного фонду України, фондів соціального страхування, розглядається, після чого приймається відповідне рішення, яке надсилається кредитору не пізніше тридцяти днів з дня отримання Товариством відповідної вимоги кредитора.
- 13.1.9. Кредитор може вимагати від Товариства, виконання зобов'язань якого не забезпечено, припинення або дострокового виконання зобов'язання, або забезпечення виконання зобов'язання, крім випадків, передбачених законом.
- 13.1.10. Після закінчення строку для пред'явлення вимог кредиторами та задоволення чи відхилення цих вимог комісія з припинення складає передавальний акт (у разі злиття, приєднання або перетворення) або розподільчий баланс (у разі поділу, виділу), який має містити положення про правонаступництво щодо майна, прав та обов'язків Товариства, що припиняється шляхом поділу, стосовно всіх його кредиторів та боржників, включаючи зобов'язання, які оспорюються сторонами.
- 13.1.11. Передавальний акт та розподільчий баланс затверджуються учасниками Товариства або органом, який прийняв рішення про його припинення, крім випадків, встановлених законом.
- 13.1.12. Товариство припиняється (ліквідується):
- 13.1.12.1. за рішенням Загальних зборів учасників;
- 13.1.12.2. за рішенням суду про ліквідацію Товариства через допущені при її створенні порушення, які не можна усунути, за позовом учасника Товариства або відповідного органу державної влади;
- 13.1.12.3. за рішенням суду про ліквідацію Товариства в інших випадках, встановлених законом, - за позовом відповідного органу державної влади.
- 13.1.13. Інші підстави та порядок припинення Товариства встановлюється законом.
- 13.1.14. Товариство є таким, що припинилося з дня внесення до єдиного державного реєстру запису про його припинення.
- 13.2. Порядок припинення Товариства шляхом злиття, приєднання, поділу та перетворення (реорганізації). Договір про припинення Товариства.
- 13.2.1. Злиття, приєднання, поділ та перетворення юридичної особи здійснюються за рішенням його учасників або органу юридичної особи, уповноваженого на це установчими документами, а у випадках, передбачених законом, - за рішенням суду або відповідних органів державної влади.
- 13.2.2. Злиттям є створення нового господарського товариства - правонаступника з передавання йому всього майна, всіх прав та обов'язків декількох товариств, що припиняються внаслідок цього.
- 13.2.3. Приєднанням є припинення одного або декількох товариств з передавання ним (ними) згідно з передавальним актом усього свого майна, всіх прав та обов'язків іншому господарському товариству - правонаступнику. Якщо товариству, до якого здійснюється приєднання, належить частка у статутному капіталі товариства, що приєднується, така частка не враховується для визначення розміру статутного капіталу товариства в результаті приєднання. Якщо товариству, що приєднується, належить частка у статутному капіталі товариства, до якого здійснюється приєднання, така частка не враховується для визначення розміру статутного капіталу товариства в результаті приєднання.
- 13.2.4. Поділом є припинення товариства з передаванням всього його майна, всіх прав та обов'язків двом чи декільком новим товариствам - правонаступникам згідно з розподільним балансом. Якщо частка у статутному капіталі товариства, що припиняється шляхом поділу, належить самому товариству, така частка підлягає розподілу між його учасниками пропорційно до належних їм часток у статутному капіталі товариства, що припиняється.
- 13.2.5. Перетворенням є зміна організаційно-правової форми товариства з його подальшим припиненням та передаванням усього майна, всіх прав і обов'язків новому господарському товариству - правонаступнику.
- 13.3. Порядок конвертації часток у разі припинення та виділу Товариства.
- 13.3.1. Правонаступникам Товариства не можуть належати частки у власному статутному капіталі.
- 13.3.2. Конвертація часток учасників у статутному капіталі Товариства, внаслідок поділу, в частині у статутному капіталі товариства- правонаступників здійснюється із збереженням співвідношення між частками учасників у капіталі товариства та кожного товариства- правонаступника.
- 13.3.3. Частки учасників у статутному капіталі Товариства, що припиняється внаслідок злиття або приєднання, конвертуються в частки учасників у статутному капіталі товариства- правонаступника із збереженням співвідношення між частками учасників, яке існувало в товаристві, що припинилося, у межах сукупної частки таких учасників у статутному капіталі товариства- правонаступника.
- 13.3.4. У разі виділу Товариства частки у статутному капіталі Товариства, з якого здійснюється виділ, конвертуються в частки цього Товариства і товариства, що виділилося, та розподіляються між учасниками із збереженням співвідношення часток учасників товариства, що існувало до виділу.
- 13.3.5. У разі перетворення товариства частки у статутному капіталі товариства, що перетворюється, конвертуються в частки товариства- правонаступника та розподіляються між учасниками із збереженням співвідношення часток учасників товариства, що існувало до перетворення.
- 13.4. Захист прав кредиторів під час виділу та припинення Товариства.

умовами, встановленими чинним законодавством України про працю. Соціальне страхування працівників Товариства та їх соціальне забезпечення регулюються чинним законодавством України.

РОЗДІЛ 13. ВИДІЛ, ЛІКВІДАЦІЯ І РЕОРГАНІЗАЦІЯ ТОВАРИСТВА

- 13.1. Загальні положення.
- 13.1.1. Виділом є створення одного або більше товариств із передавання йому (їм) згідно з розподільним балансом частини майна, прав та обов'язків Товариства, з якого здійснюється виділ, без припинення останнього.
- 13.1.2. Товариство припиняється внаслідок передавання всього свого майна, всіх прав та обов'язків іншим господарським товариствам, - правонаступникам шляхом злиття, приєднання, поділу, перетворення або в результаті ліквідації.
- 13.1.3. Порядок і строки припинення Товариства визначається органом, який прийняв рішення про припинення діяльності Товариства з дотриманням законодавства України. Порядок припинення Товариства в процесі відновлення його платоспроможності або банкрутства встановлюється законом.
- 13.1.4. Учасники Товариства, суд або орган, що прийняв рішення про припинення Товариства, зобов'язані протягом трьох робочих днів з дати прийняття рішення письмово повідомити орган, що здійснює державну реєстрацію.
- 13.1.5. Учасники Товариства, суд або орган, що прийняв рішення про припинення Товариства призначають комісію з припинення юридичної особи (комісію з реорганізації, ліквідаційну комісію), голову комісії або ліквідатора та встановлюють порядок і строк завершення кредитором своїх вимог до Товариства, що припиняється. Виконання функцій комісії з припинення юридичної особи (комісії з реорганізації, ліквідаційної комісії) може бути покладено на орган управління юридичної особи.
- 13.1.6. До комісії з припинення Товариства (комісії з реорганізації, ліквідаційної комісії) або ліквідатора з моменту призначення переходять повноваження щодо управління справами Товариства. Голова комісії, її члени або ліквідатор Товариства представляють її у відносинах з третіми особами та виступають у суді від імені Товариства, яка припиняється.
- 13.1.7. Строк завершення кредитором своїх вимог до Товариства, що припиняється, не може становити менше двох і більше шести місяців з дня оприлюднення повідомлення про рішення щодо припинення Товариства.
- 13.1.8. Кожна окрема вимога кредитора, зокрема щодо сплати податків, зборів, єдиного внеску на загальнообов'язкове державне соціальне страхування, страхових коштів до Пенсійного фонду України, фондів соціального страхування, розглядається, після чого приймається відповідне рішення, яке надсилається кредитору не пізніше тридцяти днів з дня отримання Товариством, відповідної вимоги кредитора.
- 13.1.9. Кредитор може вимагати від Товариства, виконання зобов'язань якого не забезпечено, припинення або дострокового виконання зобов'язання, або забезпечення виконання зобов'язання, крім випадків, передбачених законом.
- 13.1.10. Після закінчення строку для пред'явлення вимог кредиторами та задоволення чи відхилення цих вимог комісія з припинення складає передавальний акт (у разі злиття, приєднання або перетворення) або розподільчий баланс (у разі поділу, виділу), який має містити положення про правонаступництво щодо майна, прав та обов'язків Товариства, що припиняється шляхом поділу, стосовно всіх його кредиторів та боржників, включаючи зобов'язання, які оспорюються сторонами.
- 13.1.11. Передавальний акт та розподільчий баланс затверджуються учасниками Товариства або органом, який прийняв рішення про його припинення, крім випадків, встановлених законом.
- 13.1.12. Товариство припиняється (ліквідується):
- 13.1.12.1. за рішенням Загальних зборів учасників;
- 13.1.12.2. за рішенням суду про ліквідацію Товариства через допущені при її створенні порушення, які не можна усунути, за позовом учасника Товариства або відповідного органу державної влади;
- 13.1.12.3. за рішенням суду про ліквідацію Товариства в інших випадках, встановлених законом, - за позовом відповідного органу державної влади.
- 13.1.13. Інші підстави та порядок припинення Товариства встановлюються законом.
- 13.1.14. Товариство є таким, що припинилося з дня внесення до єдиного державного реєстру запису про його припинення.
- 13.2. Порядок припинення Товариства шляхом злиття, приєднання, поділу та перетворення (реорганізації). Договір про припинення Товариства.
- 13.2.1. Злиття, приєднання, поділ та перетворення юридичної особи здійснюються за рішенням його учасників або органу юридичної особи, уповноваженого на це установчими документами, а у випадках, передбачених законом, - за рішенням суду або відповідних органів державної влади.
- 13.2.2. Злиттям є створення нового господарського товариства - правонаступника з передавання йому всього майна, всіх прав та обов'язків декількох товариств, що припиняються внаслідок цього.
- 13.2.3. Приєднанням є припинення одного або декількох товариств з передавання ним (ними) згідно з передавальним актом усього свого майна, всіх прав та обов'язків іншому господарському товариству - правонаступнику. Якщо товариству, до якого здійснюється приєднання, належить частка у статутному капіталі товариства, що приєднується, така частка не враховується для визначення розміру статутного капіталу товариства, до якого здійснюється приєднання, така частка не враховується для визначення розміру статутного капіталу товариства в результаті приєднання.
- 13.2.4. Поділом є припинення товариства з передаванням всього його майна, всіх прав та обов'язків двом чи декільком новим товариствам - правонаступникам згідно з розподільним балансом. Якщо частка у статутному капіталі товариства, що припиняється шляхом поділу, належить самому товариству, така частка підлягає розподілу між його учасниками пропорційно до належних їм часток у статутному капіталі товариства, що припиняється.
- 13.2.5. Перетворенням є зміна організаційно-правової форми товариства з його подальшим припиненням та передаванням усього майна, всіх прав і обов'язків новому господарському товариству - правонаступнику.
- 13.3. Порядок конвертації часток у разі припинення та виділу Товариства.
- 13.3.1. правонаступникам Товариства не можуть належати частки у власному статутному капіталі.
- 13.3.2. Конвертація часток учасників у статутному капіталі Товариства, внаслідок поділу, в частки у статутному капіталі товариства- правонаступників здійснюється із збереженням співвідношення між частками учасників у капіталі товариства та кожного товариства- правонаступника.
- 13.3.3. Частки учасників у статутному капіталі Товариства, що припиняється внаслідок злиття або приєднання, конвертуються в частки учасників у статутному капіталі товариства- правонаступника із збереженням співвідношення між частками учасників, яке існувало в товаристві, що припинилося, у межах сукупної частки таких учасників у статутному капіталі товариства- правонаступника.
- 13.3.4. У разі виділу Товариства частки у статутному капіталі Товариства, з якого здійснюється виділ, конвертуються в частки цього Товариства і товариства, що виділилося, та розподіляються між учасниками із збереженням співвідношення часток учасників товариства, що існувало до виділу.
- 13.3.5. У разі перетворення товариства частки у статутному капіталі товариства, що перетворюється, конвертуються в частки товариства- правонаступника та розподіляються між учасниками із збереженням співвідношення часток учасників товариства, що існувало до перетворення.
- 13.4. Захист прав кредиторів під час виділу та припинення Товариства.

**СТАТУТ ТОВАРИСТВА З ОБМЕЖЕНОЮ ВІДПОВІДАЛЬНІСТЮ
«БІШ КОМПАНІ»**

- 11.15. На вимогу учасника чи учасників, яким сукупно належить 10 і більше відсотків статутного капіталу товариства, проводиться аудит фінансової звітності Товариства із залученням аудитора (аудиторської фірми), не пов'язаного (не пов'язаної) майновими інтересами з Товариством, посадовими особами Товариства чи з його учасниками.
- 11.15.1. У такому разі учасник (учасники) Товариства самостійно укладає (укладають) з визначеним ним (ними) аудитором (аудиторською фірмою) договір про проведення аудиту фінансової звітності товариства, в якому зазначається обсяг аудиторських послуг.
- 11.15.2. Витрати, пов'язані з проведенням аудиту фінансової звітності, покладаються на учасника (учасників), на вимогу якого проводиться такий аудит. Загальні збори учасників Товариства можуть ухвалити рішення про відшкодування витрат учасника на аудит фінансової звітності товариства.
- 11.15.3. Директор Товариства протягом 10 днів з дати отримання запиту учасника (учасників) про такий аудит та примірника оригіналу договору про проведення аудиту фінансової звітності Товариства зобов'язаний забезпечити аудиторю можливість припинення язичит та надати завіснені підписом уповноваженої особи Товариства копії всіх документів, а для огляду оригінали відповідно до визначеного у договорі обсягу аудиторських послуг.

РОЗДІЛ 12. ПОСАДОВІ ОСОБИ ТОВАРИСТВА. ПРАЦІВНИКИ ТОВАРИСТВА І ОПЛАТА ПРАЦІ

- 12.1. Посадові особи Товариства.
- 12.1.1. Посадовими особами Товариства є Директор, та/або особа, яка виконує функції Директора (т.в.о.) члени наглядової ради (у випадку створення).
- 12.1.2. Винагорода за виконання посадовою особою своїх обов'язків та надання їй інших благ можуть здійснюватися виключно на умовах та підставах, зазначених у договорі між нею і Товариством.
- 12.1.3. Не допускається конфлікту інтересів посадової особи і Товариства. Конфліктом інтересів є конфлікт між обов'язком посадової особи діяти добросовісно і розумно в інтересах Товариства в цілому та приватними інтересами посадової особи або її афілійованих осіб. Отримання посадовою особою або її афілійованими особами від третіх осіб виплат, винагород чи інших благ за дії (бездіяльність), пов'язані з виконанням посадовою особою її повноважень, також є конфліктом інтересів.
- 12.1.4. Афілійовані одна щодо іншої особи є:
- 12.1.4.1. юридичні особи, за умови, що одна з них здійснює контроль над іншою чи обидві перебувають під контролем третьої особи;
- 12.1.4.2. члени сім'ї фізичної особи - чоловік (дружина), а також батьки (усиновителі), опікуни (піклувальники), брати, сестри, діти та їхні чоловіки (дружини);
- 12.1.4.3. фізична особа та члени її сім'ї і юридична особа, якщо ця фізична особа та/або члени її сім'ї здійснюють контроль над юридичною особою.
- 12.1.5. Посадова особа, якій стало відомо про виникнення конфлікту інтересів, зобов'язана протягом двох днів письмово повідомити про це учасників Товариства та наглядову раду товариства (у разі створення). Директор Товариства зобов'язаний повідомити про виникнення конфлікту інтересів усіх учасників Товариства протягом двох днів з дня отримання інформації про наявний конфлікт інтересів.
- 12.1.6. При обранні на посаду посадова особа Товариства зобов'язана подати Товариству перелік своїх афілійованих осіб. У разі зміни складу афілійованих осіб посадова особа у п'ятиденний строк з дня, коли їй стало відомо про таку зміну, зобов'язана повідомити про це учасників Товариства. У разі не повідомлення посадовою особою про зміни складу афілійованих осіб, учасники Товариства мають право розірвати із такою особою трудовий договір.
- 12.1.7. Посадовим особам забороняється розголошувати інформацію, що стала їм відома у зв'язку з виконанням ними посадових обов'язків та становить комерційну таємницю Товариства чи є конфіденційною, крім випадків, коли розкриття такої інформації вимагається законом. Ця заборона діє також протягом одного року з дати припинення (розірвання) договору між посадовою особою і Товариством, якщо інший строк не встановлений таким договором.
- 12.2. Працівники Товариства.
- 12.2.1. Фізична особа, яка уклала з Товариством трудовий договір (контракт), протягом терміну його дії є працівником Товариства.
- 12.2.2. Товариство самостійно розробляє і затверджує штатний розпис, визначає фонд оплати праці і встановлює фірми, системи і розміри оплати праці, а також інші види доходів працівників. Товариство зобов'язується забезпечити громадянину, праця якого використовується, умови та охорону праці, її оплату не нижче встановленого в країні мінімального рівня, а також інші соціальні, економічні гарантії, включаючи соціальне, медичне страхування та соціальне забезпечення відповідно до вимог чинного законодавства України.
- 12.2.3. Оплата праці працівника Товариства визначається трудовим договором, відповідно до законодавства України.
- 12.3. Трудовий колектив Товариства та його самоврядування.
- 12.3.1. Особи, які своєю працею беруть участь у діяльності Товариства на основі трудового договору (контракту), складають трудовий колектив Товариства.
- 12.3.2. Компетенція трудового колективу Товариства:
- 12.3.2.1. розглядати та затверджувати проект колективного договору;
- 12.3.2.2. розглядати та вирішувати питання самоврядування трудового колективу;
- 12.3.2.3. брати участь у стимулюванні продуктивної праці, заохочувати винахідницьку та раціоналізаторську діяльність.
- 12.3.2.4. Трудовий колектив наділений іншими повноваженнями, що передбачені чинним законодавством України.
- 12.3.3. Повноваження трудового колективу Товариства реалізуються його виборними органами або загальними зборами трудового колективу.
- 12.3.4. Збори трудового колективу вважаються повноважними, якщо на них присутні не менше 2/3 працівників Товариства.
- 12.3.5. Збори трудового колективу формують свої виборні органи, їх компетенцію, повноваження та обирають їх персональний склад.
- 12.4. Рішення з соціально-економічних питань (в т.ч. щодо соціальних послуг і пільг), що стосуються діяльності Товариства та його працівників (в т.ч. колишніх), виробляються і приймаються органами управління Товариства за участю трудового колективу Товариства.
- 12.5. Трудовий розпорядок, порядок прийому та звільнення працівників, їх трудові обов'язки, робочий час та час відпочинку визначається з дотриманням вимог чинного законодавства України.
- 12.6. Товариство має право забезпечувати своїх працівників додатковою відпусткою, скорочений робочий день та інші пільги.
- 12.7. Товариство має право забезпечувати своїх працівників (в т.ч. колишніх) додатковою пенсією, незалежно від розміру державної пенсії.
- 12.8. Питання соціального розвитку колективу вирішуються трудовим колективом Товариства у відповідності з чинними правовими та нормативними актами законодавства України. Товариство зобов'язане забезпечити для всіх працівників безпечні умови праці та несе відповідальність у встановленому законом порядку за шкідливі, що заповдіяна здоров'ю та працездатності працюючих.
- 12.9. Трудова діяльність членів трудового колективу Товариства здійснюється на основі трудових договорів та контрактів згідно з вимог чинного законодавства України. Окремі громадяни, тимчасові творчі колективи можуть здійснювати свою трудову діяльність на Товаристві на підставі договорів цивільно-правового характеру згідно чинного цивільного законодавства України. Умови трудового договору (контракту) не можуть погіршувати положення найманих працівників Товариства у порівнянні з

СТАТУТ ТОВАРИСТВА З ОБМЕЖЕНОЮ ВІДПОВІДАЛЬНІСТЮ
«БІШ КОМПАНІ»

- 10.6. Для забезпечення зовнішньоекономічної діяльності Товариство має право:
- 10.6.1. відкривати валютні рахунки в порядку, передбаченому чинним законодавством України та/або відповідної країни;
  - 10.6.2. брати кредити у вітчизняній та іноземній валюті, з урахуванням обмежень, встановлених вимогами чинного законодавства України з погашенням цих кредитів за рахунок прибутків;
  - 10.6.3. одержувати валютні кредити та інвестиції від своїх закордонних партнерів та інвесторів. При цьому валюта використовуватиметься ним самостійно згідно з вимогами чинного законодавства України;
  - 10.6.4. створювати господарські товариства за участю іноземних юридичних та фізичних осіб та відкривати за межами України свої філії, відділення та інші відокремлені підрозділи, утримання яких здійснюється за рахунок Товариства;
  - 10.6.5. встановлювати ділові контакти в Україні та за кордоном з організаціями та фірмами, а також з їх представниками, з іноземними громадянами в межах предмету діяльності Товариства;
  - 10.6.6. укладати договори, угоди, контракти з іноземними фірмами та їх представниками, а також з іноземними фізичними особами;
  - 10.6.7. здійснювати операції з експорту та імпорту товарів (робіт, послуг) на договірних засадах, як самостійно, так і через відповідні зовнішньоторговельні організації;
  - 10.6.8. відряджати за кордон своїх працівників, скеровувати своїх спеціалістів на стажування або на тимчасову роботу за контрактом в іноземні фірми, оплачуючи витрати на відрядження таким працівникам, спеціалістам самостійно, а також приймати у себе іноземних спеціалістів;
  - 10.6.9. набувати патенти та ліцензії, як в межах країни, так і за кордоном, з метою організації виробництва, навчального розробу, виробництва та продажу продукції та науково-дослідних робіт.
- 10.7. Товариство має право здійснювати інвестиції за межами України шляхом:
- 10.7.1. участі у підприємствах, що створюються спільно з іноземними юридичними та фізичними особами;
  - 10.7.2. придбання частки у діючих іноземних підприємств або придбання у власність таких підприємств повністю;
  - 10.7.3. створення за кордоном підприємств, що повністю належать Товариству, а також відкриття за кордоном філій та інших відокремлених підрозділів;
  - 10.7.4. придбання за кордоном нерухомого і рухомого майна, інших майнових прав, а також будь-яких прав інтелектуальної власності;
  - 10.7.5. придбання за кордоном акцій, облігацій, інших цінних паперів, що випущені іноземними державами, фірмами, банками, тощо, деномінованими в іноземній валюті;
  - 10.7.6. в інших формах, що не заборонені чинним законодавством України.
- 10.8. Товариство у своїй зовнішньоекономічній діяльності з питань економічної, екологічної та соціальної безпеки контролюється державними органами.

РОЗДІЛ 11. ДОКУМЕНТОБІГ, ОБЛІК, ЗВІТНІСТЬ, АУДИТ

- 11.1. Товариство здійснює облік результатів своєї фінансово-господарської діяльності, веде податковий, оперативний, бухгалтерський та статистичний облік, проводить інвентаризації, здає звітність згідно з вимогами чинного законодавства України та внутрішніми документами Товариства, затвердженими Загальними зборами учасників.
- 11.2. Бухгалтерський, оперативний і статистичний облік та звітність Товариства здійснюються відповідно до норм, встановлених вимогами чинного законодавства України. Порядок організації облігу документів Товариства, його філій та представництв встановлюється відповідно до вимог чинного законодавства України та внутрішніх документів Товариства.
- 11.3. Відповідальність за стан обліку, своєчасне подання звітності покладається на головного бухгалтера Товариства або особу, яка виконує його функції, якщо чинним законодавством України не передбачено інше.
- 11.4. Фінансовий рік встановлюється з 1 січня по 31 грудня включно.
- 11.5. Товариство та посадові особи органів управління Товариства несуть передбачену вимогами чинного законодавства України відповідальність за достовірність інформації, що міститься в матеріалах звітності та балансі Товариства.
- 11.6. Відомості, не передбачені законом, Товариство надає органам державної влади, органам місцевого самоврядування, іншим підприємствам, установам, організаціям в порядку, що затверджений Загальними зборами учасників.
- 11.7. Публічна звітність Товариства про результати його діяльності не може вимагатися будь-якою особою, крім випадків, встановлених законом.
- 11.8. Перевірки фінансової діяльності Товариства здійснюються державними податковими інспекціями, іншими державними органами у межах їх компетенції, ревізійними органами Товариства та аудиторськими організаціями.
- 11.9. Для підтвердження достовірності та повноти річного балансу і звітності та для з'ясування інших питань, що стосуються фінансової діяльності Товариства, згідно з вимогами чинного законодавства України та Статуту, Товариство може замовляти проведення аудиторської перевірки.
- 11.10. Перевірки не повинні порушувати нормального режиму роботи Товариства.
- 11.11. Товариство забезпечує належне зберігання наступних документів:
  - 11.11.1. протокол зборів засновників товариства (рішення одноосібного засновника);
  - 11.11.2. статут товариства та зміни до статуту;
  - 11.11.3. протоколи Загальних зборів учасників;
  - 11.11.4. документи Товариства, що регулюють діяльність органів Товариства, та зміни до них;
  - 11.11.5. положення про філії (представництва) Товариства у разі їх створення (відкриття);
  - 11.11.6. протоколи засідань наглядової ради Товариства (у випадку її створення у Товаристві) та накази і розпорядження Директора Товариства;
  - 11.11.7. аудиторські висновки та результати надання інших аудиторських послуг;
  - 11.11.8. річну фінансову звітність;
  - 11.11.9. документи звітності, що подаються відповідним державним органам;
  - 11.11.10. документи, пов'язані з випуском емісійних цінних паперів;
  - 11.11.11. інші документи, передбачені вимогами чинного законодавства України, статутом Товариства, рішеннями загальних зборів учасників, наглядової ради (у випадку її створення у Товаристві) та Директора Товариства;
  - 11.11.12. документи, що підтверджують права Товариства на майно та майнові права;
  - 11.11.13. документи бухгалтерського обліку.
- 11.12. Відповідальність за збереження документів Товариства покладається на Директора Товариства та на головного бухгалтера (у разі призначення) – щодо документів бухгалтерського обліку та фінансової звітності.
- 11.13. Документи, передбачені у статті 11.11. Статуту підлягають зберіганню протягом усього строку діяльності Товариства, крім документів бухгалтерського обліку, строки зберігання яких визначаються відповідно до вимог чинного законодавства України.
- 11.14. Товариство забезпечує кожному учаснику (його представнику) доступ до документів, визначених у статті 11.11. Статуту. Протягом 10 днів з дня надходження письмової вимоги учасника Товариства Директор Товариства зобов'язаний надати такому учаснику копії відповідних документів, визначених у статті 11.11. Статуту. За підготовку копій документів Товариство може встановлювати плату, розмір якої не може перевищувати розмір витрат на виготовлення копій документів та витрат, пов'язаних з пересиланням документів поштою.

- вимогами чинного законодавства України податки та інші обов'язкові платежі до бюджету. Чистий прибуток, обчислений згідно з зазначеними вище розрахунками та сплаченими дивідендів, залишається у повному розпорядженні Товариства. Напрямок прибутку визначаються Загальними зборами учасників.
- 9.3. Товариство самостійно планує та організовує матеріально-технічне забезпечення своєї діяльності, а також перспективи розвитку діяльності Товариства на принципах господарського розрахунку, самоокупності та самофінансування.
- 9.4. Товариство здійснює свої господарсько-фінансові взаємовідносини з державними, кооперативними, громадськими підприємствами, організаціями та громадянами на договірних засадах. Договір (угода, контракт) - основний економічний документ, що регулює господарсько-фінансові взаємовідносини Товариства із третіми особами. Товариство вільне у виборі предмету договору, визначенні зобов'язань, інших умов господарських взаємовідносин, суперечить діючому законодавству України.
- 9.5. За порушення договірних зобов'язань, кредитно-розрахункової і податкової дисципліни, вимог щодо якості продукції та правил господарської діяльності Товариство несе відповідальність, передбачену чинним законодавством України.
- 9.6. Товариство має право самостійно реалізувати свою продукцію, інші матеріальні цінності на основі договорів з біржі, мережу власних торгових підприємств тощо.
- 9.7. Товариство реалізує свою продукцію, майно за цінами, що встановлюються самостійно або на договірній основі, з урахуванням витрат, попиту, кон'юнктури ринку та із дотриманням вимог чинного законодавства України.
- 9.8. Розрахунки Товариства за своїми зобов'язаннями проводяться у безготівковому та готівковому порядку відповідно до чинного законодавства України.
- 9.9. Для здійснення діяльності, передбаченої статутom, Товариство має право:
- 9.9.1. самостійно визначати свою внутрішню організаційну структуру;
- 9.9.2. створювати відокремлені підрозділи, засновувати підприємства та організації;
- 9.9.3. визначати штатний розпис, форми, системи та розміри оплати праці;
- 9.9.4. приймати участь у приватизації державного майна;
- 9.9.5. володіти і користуватися землею, іншими природними ресурсами;
- 9.9.6. набувати будь-яке майно, не заборонене вимогами чинного законодавства України;
- 9.9.7. залучати до виконання робіт громадян, які не є працівниками Товариства;
- 9.9.8. набувати, брати в оренду як в Україні, так і за кордоном необхідне майно для здійснення своєї господарської діяльності, також здавати в оренду основні та господарські засоби;
- 9.9.9. реалізовувати товари за вільно конвертовану валюту відповідно до вимог чинного законодавства України;
- 9.9.10. користуватися кредитами банків, залучати на договірних умовах кошти інших юридичних осіб та громадян;
- 9.9.11. відряджати на територію України та за її межі працівників Товариства та інших організацій, які виконують роботу на користь Товариства;
- 9.9.12. купувати та реалізовувати придбані цінні папери відповідно до вимог чинного законодавства України;
- 9.9.13. укладати цивільно-правові угоди, контракти, договори з будь-якими юридичними та фізичними особами на території України так і за її межами.

РОЗДІЛ 10. ЗОВНІШНЬОЕКОНОМІЧНА ДІЯЛЬНІСТЬ ТОВАРИСТВА

- 10.1. Товариство самостійно здійснює зовнішньоекономічну діяльність відповідно до Закону України «Про зовнішньоекономічну діяльність», законодавства про валютне регулювання та інших законодавчих актів України. Товариство здійснює зовнішньоекономічну діяльність на основі валютної самоокупності та самофінансування, вступаючи у відносини з суб'єктами господарської діяльності, в межах, визначених чинним законодавством України.
- 10.2. Товариство має право користуватись і розпоряджатись коштами, майном, майновими і немайновими правами, результатами, що одержані від зовнішньоекономічної діяльності. Вилучення результатів зовнішньоекономічної діяльності Товариства у будь-якій оплатній чи безоплатній формі без його згоди забороняється, за винятком випадків, передбачених чинним законодавством України.
- 10.3. Товариство веде бухгалтерський та оперативний облік зовнішньоекономічних операцій, а також статистичну звітність, визначену законодавчими та нормативними актами України. Одержана Товариством виручка в іноземній валюті зовнішньоекономічної діяльності зараховується на рахунок (валютний рахунок) Товариства і використовується безперешкодно як при здійсненні зовнішньоекономічної діяльності, так і для виплати заробітної плати працівникам, розрахункових, позичкових та інших валютних операцій, у тому числі з резидентами України, з урахуванням визначених вимогами чинного законодавства України.
- 10.4. Товариство здійснює усі види зовнішньоекономічної діяльності, що прямо не заборонені законами України, зокрема:
- 10.4.1. експорт та імпорт товарів, робочої сили та капіталів, в тому числі створення за кордоном філій та представництв підприємств (часток у них), нерухомого та рухомого майна;
- 10.4.2. надання послуг іноземним суб'єктам господарської діяльності, в тому числі виробничих, транспортно-логістичних, страхових, консультаційних, маркетингових, експортних, посередницьких, брокерських, агентських, інформаційних, управлінських, облікових, юридичних, туристичних та інших послуг;
- 10.4.3. наукова, науково-технічна, науково-виробнича, навчальна та інша кооперація з іноземним суб'єктом господарської діяльності та підготовка спеціалістів на комерційній основі;
- 10.4.4. міжнародні фінансові операції та операції з цінними паперами, в тому числі, вираженими в іноземній валюті;
- 10.4.5. кредитні та розрахункові операції з іноземними суб'єктами господарської діяльності та створення у відповідності з законодавства банківських, кредитних та страхових установ за межами України;
- 10.4.6. спільна підприємницька діяльність з іноземними суб'єктами господарської діяльності, що включає створення підприємств різних видів і форм, проведення спільних господарських операцій та спільне володіння майном на території України, так і за її межами;
- 10.4.7. підприємницька діяльність за межами України, пов'язана з наданням і одержанням ліцензій, патентів, ноу-хау, марок та інших нематеріальних об'єктів власності;
- 10.4.8. організація та здійснення діяльності у сфері проведення виставок, аукціонів, торгів, конференцій, семінарів та заходів за участю суб'єктів зовнішньоекономічної діяльності;
- 10.4.9. організація та здійснення оптової, консигнаційної та роздрібною торгівлі на території України та за її межами, з урахуванням обмежень, визначених вимогами чинного законодавства України;
- 10.4.10. товарообмінні (бартерні) операції та інша діяльність, побудована на формах зустрічної торгівлі з іноземними суб'єктами господарської діяльності.

- 8.3.12.1. Директор делегує свої повноваження, шляхом оформлення відповідного наказу та довіреності Товариства делегування Директором повноважень іншій особі, така особа повинна під розписку бути повідомлена про обов'язки, який буде делегований їй у зв'язку з тимчасовим виконанням обов'язків Директора.
- 8.3.12.2. Рішення Загальних зборів про надання згоди на делегування повноважень Директора тимчасово виконуючому Директору може прийматись шляхом опитування.
- 8.3.13. У разі очікуваної або явної відсутності Директора або неможливості з боку Директора виконувати свої посадові обов'язки (відпустка, відрядження, хвороба, звільнення та ін), Директор за погодженням із Загальними зборами учасників може призначити т.в.о. Директора.
- 8.3.14. Строк, на який призначається т.в.о. Директора, зазначається в рішенні Загальних зборів учасників про надання згоди на призначення т.в.о. Директора, але в будь-якому випадку не може перевищувати проміжок часу між призначенням т.в.о. Директора та проведенням найближчих за часом Загальних зборів учасників.
- 8.3.15. Т.в.о. Директора користується всіма правами і виконує всі обов'язки Директора, передбачені Статутом, рішеннями Загальних зборів учасників та інших органів і посадових осіб Товариства, які прийняті в межах їх відповідної компетенції чинним законодавством України. Загальні збори учасників, інші органи та посадові особи Товариства, працівники Товариства користуються щодо т.в.о. Директора всіма правами і несуть щодо нього всі обов'язки, передбачені Статутом Товариства та чинним законодавством України. На т.в.о. Директора поширюються усі положення та обмеження згідно чинним Статутом Товариства, які покладають на Директора Товариства.
- 8.3.16. Якщо Директор у приватному порядку або від імені третьої сторони укладає угоду з Товариством, виступає позивачем в судових процесах Товариства або якщо його інтереси іншим чином вступають у протиріччя з інтересами Товариства, він зобов'язаний повідомити всіх учасників Товариства повну інформацію про таку угоду, позов чи конфлікт інтересів, а Товариство має право представлено особою, яка визначена Загальними зборами учасників у зв'язку з такою угодою, позовом або іншим порушенням вимог цієї статті може бути підставою для звільнення (усунення від виконання своїх обов'язків) Директора Товариства.
- 8.3.17. Директор в межах своєї компетенції має право вчиняти від імені Товариства будь-які юридичні дії з урахуванням того, що встановлені Статутом. У випадку поєднання Директора та Засновника (учасника) в одній особі, Директор вчиняти від імені Товариства будь-які дії у будь-який час без обмежень.
- 8.3.18. Правочин, щодо якого є заінтересованість.
- 8.3.18.1. Правочин вважається правочином, щодо якого є заінтересованість, якщо він укладається Товариством з будь-якою особою:
- 8.3.18.1.1. посадовою особою Товариства або її афілійованою особою (в розумінні ст. 12.1.4. цього Статуту, якщо це не визначено вимогами чинного законодавства України);
- 8.3.18.1.2. учасником, який одноосібно або спільно з афілійованими особами (в розумінні ст. 12.1.4. цього Статуту, якщо це не визначено вимогами чинного законодавства України) володіє часткою, що становить 20 відсотків статутного капіталу Товариства, або його афілійованими особами;
- 8.3.18.1.3. юридичною особою, в якій будь-яка з осіб, передбачених статтями 8.3.18.1.1. та 8.3.18.1.2., є членом Товариства.
- 8.3.18.2. Вчинення правочину, щодо якого є заінтересованість здійснюється лише у випадку отримання письмової згоди Загальних зборів учасників, викладеної у рішенні (протокол) таких зборів.
- 8.3.18.3. Посадові особи Товариства, винні у порушенні порядку вчинення правочинів із заінтересованістю, солідарно відшкодують збитки, завдані Товариству.
- 8.4. Схвалення значного правочину та правочину із заінтересованістю.
- 8.4.1. Значний правочин, правочин із заінтересованістю, вчинений з порушенням порядку прийняття рішення про надання згоди на його вчинення, створює, змінює, припиняє цивільні права та обов'язки товариства лише у разі подальшого схвалення правочину Товариством у порядку, встановленому для прийняття рішення про надання згоди на його вчинення.
- 8.4.2. Подальше схвалення правочину Товариством у порядку, встановленому для прийняття рішення про надання згоди на його вчинення, створює, змінює, припиняє цивільні права та обов'язки товариства з моменту вчинення цього правочину.
- 8.5. Директор Товариства не може без згоди Загальних зборів учасників Товариства:
- 8.5.1. здійснювати господарську діяльність як фізична особа-підприємець у сфері діяльності Товариства;
- 8.5.2. бути учасником повного товариства або повним учасником командитного товариства, що здійснює діяльність у сфері діяльності Товариства;
- 8.5.3. бути членом виконавчого органу або наглядової ради іншого суб'єкта господарювання, що здійснює діяльність у сфері діяльності Товариства.
- 8.6. Порушення обов'язків, передбачених статтею 8.5. Статуту є підставою для розірвання Товариством договору з такою особою без виплати компенсації.
- 8.7. Контроль за діяльністю Директора Товариства.
- 8.7.1. Контроль за діяльністю Директора Товариства, крім Загальних зборів учасників, може здійснювати ревізійна комісія Товариства, її створення Загальними зборами учасників Товариства з числа осіб, які не є учасниками та/або посадовими особами Товариства, в кількості не менше трьох осіб. Директор або члени Дирекції не можуть бути членами ревізійної комісії Товариства.
- 8.7.2. Перевірка діяльності Директора Товариства проводиться ревізійною комісією (у разі її створення) за дорученням Загальних зборів учасників Товариства, з власної ініціативи або на вимогу будь-якого із учасників Товариства. Ревізійна комісія має вимагати від посадових осіб Товариства подання їй усіх необхідних матеріалів, бухгалтерських чи інших документів та особистих пояснень. Посадова особа, яка отримала вимогу про надання необхідних матеріалів, бухгалтерських документів та особистих пояснень зобов'язана надати такі протягом 3 (трьох) календарних днів, якщо інший строк не встановлено у вимозі Ревізійної комісії.
- 8.7.3. Ревізійна комісія доповідає результати проведених нею перевірок Загальним зборам учасників Товариства.
- 8.7.4. Ревізійна комісія складає висновок по річних звітах та балансах, а також по інших документах Товариства за дорученням учасника (-ів) та/або директора Товариства.
- 8.7.5. Ревізійна комісія має право ставити питання про скликання позачергових загальних зборів учасників, якщо виявлено суттєвими інтересам Товариства або якщо виявлено зловживання з боку посадових осіб Товариства.

- 8.3.4. У випадку якщо строк повноважень Директора закінчився, а Загальні збори учасників не зібрались і не продовжили повноважень, то Директор продовжує виконувати свої повноваження до обрання нового Директора Загальними зборами учасників.
- 8.3.5. Обіймати посаду директора не можуть особи, службову або іншу діяльність яких визнано Конституцією України несумісною з перебуванням на цій посаді, а також особи, яким перебування на вказаній посаді заборонено рішенням суду.
- 8.3.6. Директор зобов'язаний діяти добросовісно і розумно в інтересах Товариства, не перевищувати своїх повноважень, здійснювати свої права і виконувати свої обов'язки відповідно до вимог чинного законодавства України, Статуту та інших внутрішніх документів Товариства.
- 8.3.7. Директор несе відповідальність перед Товариством за збитки, заподіяні Товариству його винними діями та/або вчиненнями.
- 8.3.8. Директор підзвітний Загальним зборам учасників, якщо рішенням останніх не визначено додаткової підзвітності.
- 8.3.9. **Директор Товариства:**
- 8.3.9.1. організовує роботи зі складання стратегічних та поточних планів діяльності Товариства, включаючи фінансові, виробничі питання, затверджує їх, а також розробляє і подає звіти про їх виконання на розгляд Загальних зборів учасників;
- 8.3.9.2. здійснює оперативне керівництво поточною діяльністю Товариства з урахуванням обмежень, визначених Статутом;
- 8.3.9.3. представляє Товариство без довіреності у відносинах зі всіма без винятку державними органами та підприємствами, організаціями всіх форм власності, а також з фізичними особами (в т.ч. підприємцями) з урахуванням обмежень, визначених Статутом;
- 8.3.9.4. вчиняє від імені Товариства правочини, укладає договори, виступає розпорядником його майна (в т.ч. коштів) з урахуванням обмежень, визначених у Статуті.
- 8.3.9.5. видає довіреності на право вчинення дій від імені Товариства та представлення його інтересів з дотриманням Статуту;
- 8.3.10. Статуту;
- 8.3.9.6. приймає рішення про дату скликання та порядок денний чергових Загальних зборів учасників, організовує та проводить їх; організовує виконання рішень, що прийняті Загальними зборами учасників;
- 8.3.9.7. здійснює підготовку та подання Загальним зборам учасників звіту про фінансово-господарську діяльність Товариства;
- 8.3.9.8. організовує неухильне виконання рішень Загальних зборів учасників;
- 8.3.9.9. здійснює контроль за дотриманням працівниками Товариства норм чинного законодавства України при виконанні трудових функцій та вирішує питання, пов'язані з персоналом Товариства, його дочірніх підприємств та підрозділів Товариства, за винятком питань в цій сфері, що віднесені до компетенції Загальних зборів учасників. Директор вирішує питання розробки та затвердження штатного розпису та фонду оплати праці працівників Товариства, філій, представництв та інших відокремлених підрозділів Товариства, приймає на роботу працівників Товариства, у тому числі, заступників директора, директорів по напрямках, застосовує до них заходи стягнення, визначає (конкретизує) сферу компетенції, права і відповідальність працівників Товариства та його підрозділів, здійснює контроль за дотриманням працівниками Товариства норм чинного законодавства України при виконанні ними своїх трудових функцій;
- 8.3.9.10. організовує та здійснює заходи з ведення бухгалтерського та іншого обліку та подання звітності Товариства відокремлених підрозділів;
- 8.3.9.11. розробляє та затверджує документи, що регламентують порядок ведення діловодства та внутрішній регламент Товариства та його відокремлених підрозділів;
- 8.3.9.12. здійснює організацію ревізій та перевірок діяльності структурних підрозділів та працівників Товариства;
- 8.3.9.13. вживає заходи щодо забезпечення нерозголошення відомостей, що складають комерційну таємницю та інформацію про діяльність Товариства;
- 8.3.9.14. здійснює підготовку пропозицій для розгляду Загальними зборами учасників питань, що віднесені до компетенції Загальних зборів учасників;
- 8.3.9.15. на вимогу трудового колективу, забезпечує розробку та подання на розгляд трудового колективу Товариства колективного договору, забезпечує виконання Товариством обов'язків, взятих на себе згідно з умовами колективного договору;
- 8.3.9.16. затверджує внутрішні документи Товариства, крім тих, що затверджують Загальні збори учасників та інші органи Товариства;
- 8.3.9.17. ухвалює накази та розпорядження, дає усні та письмові вказівки, що є обов'язковими до виконання для усіх працівників Товариства з питань віднесених до компетенції Директора;
- 8.3.9.18. ухвалює рішення з усіх інших питань, що пов'язані з поточним управлінням справами Товариства з урахуванням вимог чинного законодавства України та зазначених у Статуті.
- 8.3.10. **Значні правочини.** Директор має право лише після отримання згоди, викладеної у рішенні Загальних зборів учасників, укладати наступні угоди (значні правочини):
- 8.3.10.1. будь-які договори (правочини), що стосуються нерухомого майна, транспортних засобів, паїв, часток, корпоративних паперів;
- 8.3.10.2. будь-які договори (правочини) щодо забезпечення виконання фінансових або інших зобов'язань, крім неустойки;
- 8.3.10.3. будь-які договори (правочини) передачі прав заставодержателя на майно, майнові права, доходи або активи Товариства;
- 8.3.10.4. будь-які договори (правочини) про партнерство, розподіл прибутку, ліцензійні угоди, угоди про спільну діяльність, подібні домовленості, за якими прибуток Товариства буде або може поділитися з іншими особами;
- 8.3.10.5. будь-які засновницькі та установчі договори чи угоди, статuti, що передбачають здійснення Товариством внеску до статутного капіталу вже існуючих чи новостворюваних юридичних осіб;
- 8.3.10.6. будь-які договори (правочини), що передбачають участь Товариства в об'єднаннях;
- 8.3.10.7. будь-які договори (правочини), що стосуються надання або отримання позичок, позик, кредитні та депозитні угоди, будь-які інші, пов'язані з ними договори;
- 8.3.10.8. будь-які договори (правочини), що стосуються управління майном, дарування, пожертви, безоплатного зберігання боргу (факторингу) чи уступки вимоги;
- 8.3.10.9. будь-які договори (правочини), що підлягають нотаріальному посвідченню та/чи державній реєстрації;
- 8.3.10.10. будь-які попередні договори (правочини) з питань, зазначених вище.
- 8.3.11. Директор Товариства, керівники дочірніх підприємств та відокремлених підрозділів Товариства можуть бути усунуті від виконання своїх обов'язків рішенням Загальних зборів учасників чи іншим органом Товариства, уповноважений на це Загальними зборами учасників. При цьому, з моменту прийняття рішення про усунення з посади обов'язків вказаних вище посадових осіб будь-які угоди, правочини такі особи не уповноважені здійснювати.
- 8.3.12. Директор Товариства, керівники дочірніх підприємств та відокремлених підрозділів Товариства можуть бути усунуті від виконання своїх обов'язків рішенням Загальних зборів учасників чи іншим органом Товариства, уповноважений на це Загальними зборами учасників. При цьому, з моменту прийняття рішення про усунення з посади обов'язків вказаних вище посадових осіб будь-які угоди, правочини такі особи не уповноважені здійснювати.

- 8.2.42. **Компетенція Загальних зборів учасників.** Загальні збори учасників Товариства мають право приймати питання діяльності Товариства, у тому числі і з тих, що передані Загальними зборами учасників до компетенції інших органів Товариства.
- 8.2.42.1. У Товаристві, що має одного учасника, рішення з питань, що належать до компетенції Загальних зборів, приймаються таким учасником Товариства одноособово та оформлюються письмовим рішенням такого положення цього Статуту, які стосуються порядку скликання, проведення та компетенції Загальних зборів товаристві з одним учасником застосовуються лише в частині, що не суперечить вимогам чинного законодавства.
- 8.2.43. **До виключної компетенції Загальних зборів учасників належить:**
- 8.2.43.1. визначення основних напрямів діяльності Товариства;
- 8.2.43.2. внесення змін до статуту Товариства, прийняття рішення про здійснення діяльності Товариством на підставі статуту;
- 8.2.43.3. зміна розміру статутного капіталу Товариства;
- 8.2.43.4. затвердження грошової оцінки негрошового вкладу учасника;
- 8.2.43.5. перерозподіл часток між учасниками Товариства у випадках, передбачених вимогами чинного законодавства України;
- 8.2.43.6. обрання та припинення повноважень наглядової ради Товариства або окремих членів наглядової ради, встановлення винагороди членам наглядової ради Товариства (у разі створення такої);
- 8.2.43.7. призначення (обрання) та звільнення (усунення від виконання своїх обов'язків) директора Товариства, визначення умов праці та укладення з ним трудового договору (контракту), застосування до нього заходів стягнення за порушення дисципліни та притягнення його до відповідальності;
- 8.2.43.8. визначення форм контролю за діяльністю директора, створення та визначення повноважень відповідних контрольно-наглядових органів Товариства;
- 8.2.43.9. створення інших органів Товариства, визначення порядку їх діяльності;
- 8.2.43.10. затвердження річних звітів та бухгалтерських балансів, а також річних результатів діяльності дочірніх підприємств, представництв та інших відокремлених підрозділів Товариства;
- 8.2.43.11. вирішення питання про придбання Товариством частки (частини частки) учасника Товариства;
- 8.2.43.12. визначення та розподіл чистого прибутку Товариства, прийняття рішення про виплату дивідендів, визначення покриття збитків від господарської діяльності Товариства;
- 8.2.43.13. прийняття рішення про вступ в об'єднання з іншими вітчизняними і закордонними господарськими підприємствами, громадськими об'єднаннями, кооперативними, акціонерними товариствами і приватними підприємствами, а також об'єднання і Підприємства, спільні підприємства, входити до них на договірній основі;
- 8.2.43.14. виключення учасника Товариства із Товариства;
- 8.2.43.15. встановлення розміру, форми та порядку внесення учасниками Товариства додаткових вкладів (внесків) до капіталу Товариства;
- 8.2.43.16. прийняття рішень про виділ, злиття, поділ, приєднання, ліквідацію та перетворення Товариства, обрання ліквідаційної комісії, затвердження порядку припинення Товариства, порядку розподілу майна Товариства у разі його ліквідації майна, що залишилося після задоволення вимог кредиторів, затвердження балансу Товариства (передавального акту; розподільного балансу);
- 8.2.43.17. вчинення інших дій, у тому числі прийняття рішень, що не пов'язані з управлінням поточною діяльністю Товариства, необхідні в інтересах учасників.
- 8.2.44. **Питання, зазначені у статті 8.2.43. Статуту не можуть бути передані Загальними зборами учасників для вирішення органам управління.**
- 8.2.45. **Окрім питань, зазначених у статті 8.2.43. Статуту до компетенції Загальних зборів учасників, як делегована Директору Товариства (не виключної) належить:**
- 8.2.45.1. прийняття рішення про обрання та звільнення керівників дочірніх підприємств, філій, представництв та інших підрозділів Товариства, визначення умов їх трудових договорів (контрактів); винесення рішення про призначення відповідальності посадових осіб Товариства, його структурних підрозділів, філій чи представництв;
- 8.2.45.2. створення, реорганізація та ліквідація дочірніх підприємств, філій, представництв та інших відокремлених підрозділів Товариства; затвердження статутів дочірніх підприємств Товариства та положень філій, представництв та інших підрозділів Товариства;
- 8.2.45.3. затвердження переліку та порядку використання коштів цільових фондів Товариства;
- 8.2.45.4. затвердження внутрішніх документів Товариства, що стосуються визначення компетенції та порядку здійснення діяльності Загальними зборами учасників, директором та іншими органами управління;
- 8.2.45.5. визначення аудитора (аудиторської компанії) для здійснення контролю за фінансовою діяльністю Товариства за умов договору з ним;
- 8.2.45.6. у разі необхідності прийняття рішення про проведення позачергових ревізій та аудиторських перевірок діяльності Товариства його філій та представництв;
- 8.2.45.7. схвалення угод, укладених засновниками (учасниками) Товариства до дня реєстрації Товариства і визначених укладеними Товариством;
- 8.2.45.8. розгляд висновків, матеріалів перевірок та службових розслідувань, що проводяться ревізійною службою Товариства (створення такої) чи державними контролюючими органами;
- 8.2.45.9. прийняття рішення про залучення коштів в будь-якій не забороненій законом формі;
- 8.2.45.10. прийняття рішення про обсяг інформації, що складає комерційну таємницю та носить конфіденційний характер, підлягає розголошенню.
- 8.2.46. **Питання, зазначені у статті 8.2.45. Статуту можуть бути передані Загальними зборами учасників для вирішення органам управління. Таке рішення приймається одностайно усіма учасниками Товариства, що мають право голосу відповідних питань.**

8.3. ДИРЕКТОР.

8.3.1. Виконавчим органом Товариства є Директор.

8.3.2. Особа призначається та звільняється з посади Директора рішенням Загальних зборів учасників. У випадку прийняття Загальними зборами учасників Товариства рішення про необхідність укладення із Директором Товариства договору (контракту) імені товариства такий договір (контракт) підписує особа, уповноважена на таке підписання загальними зборами Товариства. Строк повноважень Директора становить 2 (два) роки, якщо інший строк не визначений у рішенні Загальних зборів Товариства.

200

Місто Львів, Україна вісімнадцятого квітня дві тисячі дев'ятнадцятого року.
Я, Коваленко А.А., приватний нотаріус Львівського міського нотаріального округу, засвідчую справжність підпису *гр.Білик-Томашек Маріанни Андріївни*, який зроблено у моїй присутності.
Особу *гр.Білик-Томашек Маріанни Андріївни*, яка підписала документ, встановлено, її дієздатність перевірено.

Зареєстровано в реєстрі за № *489*
Стягнуто плати згідно вимог статті 31 Закону України "Про нотаріат".

Приватний нотаріус *[Signature]* А.А. Коваленко

Всього прошито, пронумеровано і скріплено печаткою *21 (двадцять один)* аркушів.
Приватний нотаріус *[Signature]*
Коваленко Антоніна Андріївна

